

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO

Tržaška cesta 19, 1000 Ljubljana

T: 01 478 80 00
F: 01 478 81 70
E: gp.mzi@gov.si
www.mzi.gov.si

Številka: IPP 007-279/2022/75
Ljubljana, 20. 12. 2023
EVA 2022- 2430 - 0060
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Novo gradivo, št. 1: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na .. seji dne ... sprejela naslednji
SKLEP:
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.
Barbara Kolenko Helbl GENERALNA SEKRETARKA VLADE
PRILOGA: predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (EVA 2022-2430-0060)
Prejemniki: <ul style="list-style-type: none">– Državni zbor Republike Slovenije,– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,– Ministrstvo za infrastrukturo,– Ministrstvo za finance,– Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov: /
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva: <ul style="list-style-type: none">– mag. Andreja Knez, generalna direktorica, Ministrstvo za infrastrukturo (v nadaljevanju: MZI),

- Darko Trajanov, generalni direktor, Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo (v nadaljevanju: MOPE),
- Tanja Kocjančič, vodja sektorja, MZI,
- mag. Matjaž Vrčko, vodja sektorja, MOPE,
- mag. Marjan Nahtigal, sekretar, MZI,
- Zdravko Igličar, sekretar, MZI,
- Suzana Tajnik, sekretarka, MOPE.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

- Pri pripravi gradiva niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- mag. Alenka Bratušek, ministrica, MZI,
- mag. Bojan Kumer, minister, MOPE
- mag. Andrej Rajh, državni sekretar, MZI,
- mag. Tina Sršen, državna sekretarka, MOPE,
- mag. Andreja Knez, generalna direktorica, MZI,
- Darko Trajanov, generalni direktor, MOPE,
- Tanja Kocjančič, vodja sektorja, MZI,
- mag. Matjaž Vrčko, vodja sektorja, MOPE,
- mag. Marjan Nahtigal, sekretar, MZI,
- Zdravko Igličar, sekretar, MZI,
- Suzana Tajnik, sekretarka, MOPE.

5. Kratek povzetek gradiva:

Predlog zakona ureja pravne podlage in dopolnjuje sistem kazenskih sankcij zaradi sprememb in dopolnitev Uredb 1071/2009/ES in 1072/2009/ES ter Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljevanju: Združeno kraljestvo), ki je bil posledica izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije.

Poleg tega se s tem predlogom zakona v slovenski pravni red implementira Direktiva (EU) 2022/738 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, in sicer za področje prevozov blaga.

Predlog zakona dopolnjuje tudi področje usposabljanja za preizkus znanja za pridobitev strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza in voznikov ter dodatno ureja področje temeljnih kvalifikacij voznikov.

S predlogom zakona se podaja splošna pravna podlaga za podeljevanje morebitnih nepovratnih spodbud cestnim prevoznikom. V preteklosti je bila namreč večkrat izpostavljena potreba, da se v področnem zakonu splošno uredi tudi to področje, za konkretne spodbude bo ministrstvo pripravilo podzakonski akt, kjer bo natančno opredelilo, katera pravila državnih pomoči se bodo v zadevnem primeru uporabila.

V predlog zakona so vključeni tudi predlogi s področja prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem prometu, predvsem se uvajajo prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov.

Predlog zakona vsebuje še spremembe, ki so potrebne zaradi ureditve pristojnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 18/23) in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 25/23), na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo iz Inšpektorata Republike Slovenije za infrastrukturo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

Predlog zakona vključuje predloge glavnega nosilca, to je MZI, in predloge MOPE.

Novo gradivo, št. 1: Pripomba MOPE je upoštevana. V prvem odstavku 115.č člena (28. stran) je Sklad za podnebne spremembe umaknjen kot možen vir financiranja spodbud na področju cestnega prevoznitva. V zvezi s tem popravkom je ustrezno popravljeno tudi ostalo besedilo gradiva v 7.a točki (tretja stran), 2.3 točki (deveta stran), 3. točki (deseta stran) in obrazložitvi k 39. členu (43. stran), kjer je Sklad za podnebne spremembe ravno tako črtan iz besedila.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	DA
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

Za dodeljevanje nepovratnih finančnih spodbud, ki jih določa predlagano X.A poglavje zakona, bodo morala biti finančna sredstva za razdeljevanje nepovratnih finančnih spodbud pravočasno zagotovljena v okviru finančnega načrta ministrstva.

Na podlagi, v preteklosti načrtovanih in razdeljenih finančnih spodbud, ki znašajo 10 mio EUR za tri leta oziroma okvirno 3 mio EUR/leto in so določene v sprejetem Odloku o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe in je realizacija odvisna od interesa upravičencev do nepovratnih finančnih spodbud, se podobna okvirna višina sredstev ocenjuje tudi v prihodnosti. Sredstva bodo morala biti načrtovana in zagotovljena, če bo želelo ministrstvo objaviti razpis za dodeljevanje nepovratnih finančnih spodbud. Natančne okvirne finančne ocene ni možno izdelati, ker je vse odvisno od zagotovljenih sredstev ministrstva. Dejanska višina realiziranih spodbud pa bo odvisna od interesa in izpolnjevanja pogojev upravičencev do nepovratnih finančnih spodbud.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t) 2023	t + 1 2024	t + 2 2025	t + 3 2026
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	/			
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t) 2023	Znesek za t + 1 2024
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1 (2023)
				*
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ		/		
OBRAZLOŽITEV: /				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: /				
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:				
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: – pristojnosti občin, – delovanje občin, – financiranje občin.			NE	
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: – Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE				

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
<p>Predlog zakona je bil pripravljen skladno z načeli sodelovanja javnosti, ki je bila vključena v pripravo predpisa že v njegovi najzgodnejši fazi priprave in kasneje v vseh ključnih fazah nastanka oziroma oblikovanja predpisa.</p> <p>Predlog zakona je bil pred javno obravnavo predstavljen Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in Gospodarski zbornici Slovenije.</p> <p>Predpis je objavljen na spletni naslovu E-demokracija https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=14456.</p>	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	NE
Gradivo je bilo objavljeno na e-demokraciji.	
Datum objave: 27. 3. 2023.	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
<div style="text-align: right;"> <p>mag. Alenka Bratušek MINISTRICA</p> </div>	

PRILOGE:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije,
- predlog zakona.

Številka:
Ljubljana,

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu ter ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA VLADE

PRILOGA: predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (EVA 2022-2430-0060)

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo.

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o prevozih v cestnem prometu je bil sprejet leta 2006, bil pa je tudi že nekajkrat spremenjen, in sicer v letih 2008, 2010, 2011, 2012, 2013 in 2015 (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr., 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 – ZUJF, 57/12, 39/13, 92/15, 67/19, 94/21 in 54/22 – ZUJPP; v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2).

Predlog tega zakona ureja pravne podlage in dopolnjuje sistem kazenskih sankcij zaradi sprememb in dopolnitev Uredb 1071/2009/ES in 1072/2009/ES, ki so bile uvedene zaradi prvega mobilnostnega svežnja Evropske unije ter zaradi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani (v nadaljevanju: Združeno kraljestvo), ki je bil posledica izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije.

V predlogu zakona je dopolnjeno področje najema vozila brez voznika za področje cestnih prevozov blaga, kar je posledica zadnje spremembe Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, v zvezi z mobilnostnim svežnjem, sprejetim julija 2020.

Sprememba navedene direktive, ki se bo prenesla s tem predlogom zakona, bo omogočila natančnejša in jasnejša pravila najema vozil iz druge države članice Evropske unije (EU) ter na novo ureja predvsem naslednje:

- prevozno podjetje lahko najeto vozilo uporablja najmanj dva zaporedna meseca v posameznem koledarskem letu;
- podjetje ima lahko v svojem voznom parku v uporabi 25 % najetih vozil;
- najeta vozila se bodo v 30 dneh od začetka najema morala registrirati v Sloveniji;
- najeta vozila bodo vključena v nacionalni register cestnih prevoznikov, ki je povezan v evropski register prevoznih podjetij (ERRU), s čimer bodo nadzornim organom dostopne tudi posodobljene informacije o najetih vozilih znotraj posameznih podjetij.

Predlog zakona tudi dopolnjuje področji usposabljanja za preizkus znanja za pridobitev strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza in voznikov. Dodatno se ureja področje temeljnih kvalifikacij voznikov, in sicer predlog zakona določa pravno podlago za povezovanje evidence voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, z evidenco potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic, evidenco vozniških dovoljenj in evidenco izdanih dokumentov tujcem za namen pridobivanja fotografij. Za opravljanje poklica voznika je treba pridobiti temeljno kvalifikacijo za voznika motornih vozil v cestnem prometu. Po predlogu spremembe zakona se bo v elektronsko evidenco temeljnih kvalifikacij voznikov za tuje državljane, ki še nimajo določene enotne matične številke občana (EMŠO), vpisoval datum rojstva. Sprememba bo zmanjšala upravno obremenitev upravnih enot z določanjem števil EMŠO in posledično obremenitev registra prebivalstva z vpisi evidenčnih tujcev.

Dodaja se tudi pravna podlaga za pristojnost nadzora inšpektorata, pristojnega za promet, nad pridobivanjem temeljnih kvalifikacij in strokovne usposobljenosti upravljavca prevozov in voznikov.

V predlog zakona se dodajajo določbe, s katerimi se ureja pravna podlaga za dodeljevanje nepovratnih finančnih spodbud za upravičence oziroma pravne subjekte, ki so imetniki licenc za izvajanje prevozov blaga in potnikov v cestnem prometu. V teh določbah se določajo organ, merila, pogoji in način dodeljevanja finančnih spodbud. Zagotavlja se tudi pravna podlaga za izdajo predpisa, s katerim bo minister, pristojen za promet, podrobneje predpisal pogoje in merila glede dodeljevanja nepovratnih

finančnih spodbud. Navedena sprememba je nujna za izvajanje prihodnjih možnih ukrepov na področju podeljevanja finančnih spodbud cestnim prevoznikom.

Sprememba zakona na področju prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu uvaja nove določbe, ki so bile oblikovane na podlagi praktičnih izkušenj. S spremembami se odpira trg za nove prevoznike, saj se pri izdaji dovoljenj za prevoze v države, ki niso članice EU, ne zahteva več časovni presledek ene ure pred odhodom z avtobusne postaje in po njem za relacije z več kot dvema skupnima postajama. Pogoji za udeležbo domačih prevoznikov so natančneje opredeljeni in pojasnjeni, poleg tega se s tem zagotavlja pravna podlaga za odvzem in preklic dovoljenj domačim prevoznikom, kar v prejšnjem zakonu ni bilo določeno.

V predlog zakona so vključeni tudi predlogi s področja prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem prometu, predvsem se uvajajo prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov.

Predlog zakona vsebuje tudi spremembe, ki so potrebne zaradi ureditve pristojnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev, na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

Poleg tega predlog zakona vključuje tudi določbe glede opravljanja nalog razklada in naklada tovora za voznika, predpisovanja stroška stojnine, vračila transportne embalaže ter vpliva cene energenta na ceno prevoznine, kar lajša težave v delovanju prevoznikov.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Na področju strokovne usposobljenosti in temeljnih kvalifikacij voznikov je cilj sprememb zakona povečati učinkovitost nadzora, poenostaviti upravne postopke in ustrezno razbremeniti pristojne organe, predvsem upravne enote, ter s tem spodbujati razvoj in konkurenčnost prevozniškega sektorja.

Na področju podeljevanja spodbud cestnim prevoznikom se zagotavljajo ustrezne pravne podlage za opredelitev podrobnejših pogojev za prigrasitev državne pomoči Evropski komisiji oziroma urejajo ustrezne pravne podlage za dodeljevanje finančnih spodbud prevoznikemu sektorju.

Z zakonom so prenesene zadnje spremembe predpisov EU na področju cestnih prevozov, ki urejajo dostop do poklica cestnega prevoznika, trga cestnih prevozov blaga in najema vozil.

Na področju prevoza potnikov v mednarodnem in notranjem cestnem prometu je ob upoštevanju operativnih izkušenj pri dosedanjem izvajanju zakona cilj z obravnavanim predlogom zakona uvesti spremembe in dopolnitve, ki so namenjene večji jasnosti in določnosti predpisov, ter ustrezna prilagoditev nalog inšpekcijskega nadzora novi organizaciji organov v sestavi ministrstev.

2.2 Načela

Predlog zakona sledi načelu sorazmernosti, ki zahteva presojo upravičenosti, nujnosti, primernosti in sorazmernosti predpisovanja obveznosti z urejanjem družbenih razmerij in poseganjem v pravice za doseganje ciljev, ki jih ni mogoče doseči z drugimi, blažjimi posegi.

Pripravljene so splošno razumljive in jasne določbe zakona, kar zagotavlja pravno varnost, zaupanje v pravo in enakost pred zakonom ter onemogoča različno tolmačenje oziroma uporabo predpisov v praksi. S tem je upoštevano načelo določnosti.

Upoštevano je načelo preprečevanja omejevanja konkurence, ki zahteva, da so za vse subjekte na področju cestnega prevoznništva zagotovljeni enaki pogoji za njihovo delovanje.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona dopolnjuje področje usposabljanja za preizkus znanja za pridobitev strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza. Predlagane rešitve vključujejo pogoje izobrazbe za člane komisij za preizkus znanja kandidatov, ki so usklajeni z veljavnimi predpisi s področja izobraževanja. Uvaja se možnost, da organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravlja več izvajalcev, izbranih na javnem razpisu (do zdaj samo eden). Določena so merila za izbiro izvajalcev, vključno s prostorom, opremo in ustrezno usposobljenimi kadri za izvedbo preizkusa znanja. Uvaja se 10-letna časovna omejitev trajanja pooblastila izbranih izvajalcev (trenutno brez časovne omejitve). Za izvajanje nadzora nad pridobivanjem strokovne usposobljenosti upravljavcev prevoza se določa inšpektorat, pristojen za promet, ki ima tudi pravico, da predlaga odvzem pooblastila, če izvajalec ne izpolnjuje določenih pogojev.

Za opravljanje poklica voznika je treba pridobiti temeljno kvalifikacijo za voznike motornih vozil v cestnem prometu. Z zakonom se dodatno ureja to področje. Predlog zakona določa pravno podlago za povezovanje evidence voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, z evidenco potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic, evidenco voznških dovoljenj in evidenco izdanih dokumentov tujcem za namen pridobivanja fotografij. Z ukinitvijo obveznega vpisovanja številke EMŠO v evidenco voznikov za tuje državljane (dovolj bo vpis rojstnega datuma), ki v Republiki Sloveniji te številke še nimajo določene, se upravno razbremenjujejo upravne enote, ki so po veljavnem zakonu pristojne za določanje številke EMŠO za tuje voznike. Posledično se s tem zmanjšuje tudi obremenitev registra prebivalstva z evidentiranjem tujcev.

Na področju finančnih spodbud cestnim prevoznikom se določa pravna podlaga za njihovo dodeljevanje ter daje možnost, da minister predpiše podrobnejše pogoje in merila za namen uresničitve teh spodbud. Finančne spodbude so namenjene za ukrepe in naložbe v prometnem sektorju, in sicer gre za ukrepe, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, prašnih delcev, porabo energije ter povečujejo delež obnovljivih virov energije. Namenjene so tudi izboljšanju varnosti v cestnem prometu. Upravičenci do finančnih spodbud so imetniki licenc za prevoz v cestnem prometu. S spodbudami se bodo financirali naložbe in obratna sredstva, ki povečujejo varnost, gospodarnost in okolju prijaznejše prevoze potnikov in blaga v cestnem prometu. Merila za dodelitev spodbud vključujejo okoljske prihranke, povečanje varnosti cestnega prometa ter učinkovitost prevoza potnikov in blaga. Dodelitev spodbud se izvaja v skladu s pravili o državni pomoči, ki vključujejo pogoje glede sedeža prejemnika, dejavnosti, finančnega stanja in blokiranega računa. Če ima neposredni proračunski uporabnik v svojem finančnem načrtu zagotovljene svoje pravice porabe, se sredstva za spodbude lahko zagotavljajo iz proračunskih virov. Pogoji za upravičenost stroškov vključujejo predračun, račun ali pogodbo kot dokazilo o izvedbi naložbe, dejansko nastale stroške, plačila v obdobju upravičenosti ter verodostojne listine.

Zaradi prenosa zadnjih sprememb predpisov EU na področjih pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, dostopa do trga cestnih prevozov blaga in najema vozil so v predlogu zakona uvedene nacionalne rešitve glede omejitve flote najetih vozil ter najdaljšega obdobja najetih vozil v zvezi z Direktivo (EU) 2022/738 Evropskega parlamenta in sveta z dne 6. aprila 2022 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga. Ustrezno spremenjene oziroma dodane so kazenske sankcije, in sicer zaradi sprememb Uredb 1071/2009/ES in 1072/2009/ES na podlagi mobilnostnega svežnja EU.

Na področju mednarodnega prevoza potnikov se besedilo zakona usklajuje z veljavnimi predpisi Evropske unije, določbe zakona so bolj jasno zapisane, zmanjšuje pa se tudi upravna obremenitev prevoznikov in upravnih organov.

Domači in tuji prevozniki morajo zagotavljati enak delež izvedenih avtobusnih linij. Enak delež je določen glede na tedenski režim vožnje po voznem redu in je dogovor med udeleženi prevozniki.

Ukinitev enournega odmika od že odobrenih linij omogoča prost pretok storitev in preprečuje monopol ter omogoča večjo izbiro ponudnikov, posredno pa tudi nižjo ceno za potnike. Enourni odmik je bil izjema v slovenskem sistemu pridobitve dovoljenj za prevoz potnikov z avtobusom v tretje države.

Z vzpostavitvijo elektronske aplikacije bo prevoznikom omogočeno tvorjenje vlog za avtobusne linije, zagotavljala se bo evidenca izdanih dovoljenj, pregled voznih redov, hkrati pa se bodo zmanjšale upravne ovire. Z vidika vodenja upravnega postopka in odločanja v njem se natančneje določajo pogoji, ki neposredno vplivajo na podelitev ali odvzem pravic za opravljanje prevozov potnikov v mednarodnem prometu.

Uvajajo se tudi novosti na področju notranjih prevozov potnikov, in sicer prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov. Ustrezno se urejajo tudi naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, in sicer se te naloge prenašajo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

Predpisuje se prepoved opravljanja nalog razklada in naklada tovora za voznika, razen če je z ustrezno pogodbo drugače opredeljeno in so pri tem izpolnjeni tudi pogoji iz predpisa, ki ureja varstvo pri delu (na primer, če je vozniku naročeno, da izvaja naklad ali razklad z viličarjem, mora imeti za ta namen opravljen ustrezeni izpit). Poleg tega se zahteva, da je v morebitni ločeni pogodbi strošek storitve nakladanja ali razkladanja blaga posebej opredeljen.

Določba glede predpisovanje stroška stojnine lajša težave prevoznikov, ki vse pogosteje po več ur čakajo na naklad oziroma razklad. Uro predvidenega nakladanja oziroma razkladanja imajo vedno vnaprej določeno, vendar pa se te ure praviloma ne upoštevajo več. Tako neupoštevanje določenega časa povzroča težave pri nadaljnji organizaciji prevozov, pri organizaciji razporeditve dela in prevoznikom dodatne stroške.

Določeno je tudi, da se v primeru, ko naročnik prevoza, prejemnik ali pošiljatelj blaga zahteva od prevoznika vračilo transportne embalaže (zabojnik, paleta, voziček in podobno), transportna embalaža šteje za tovor in je prevoznik upravičen do voznine za prevoz embalaže. Predpisane so tudi nekatere izjeme glede prevozov, pri katerih se lahko zaradi same narave teh prevozov od voznika zahteva, da opravi naklad ali razklad blaga.

Predlog zakona ureja tudi možnost prevoznika, da poveča višino voznine, če se poveča cena energenta. Gre za okoliščine, ko so pogodbe sklenjene vnaprej, torej na podlagi kazalnikov in posledično cen, ki veljajo ob sklenitvi pogodbe, ter se pozneje cena energentov bistveno poviša, in sicer je določeno, da se v primeru povišanja ali znižanja cene energenta za 10 % prevoznina poviša ali zniža za 3 % od prvotno dogovorjene cene.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Za dodeljevanje nepovratnih finančnih spodbud, ki jih določa predlagano X.a poglavje zakona, bodo morala biti finančna sredstva za razdeljevanje nepovratnih finančnih spodbud pravočasno zagotovljena v okviru finančnega načrta ministrstva.

Na podlagi v preteklosti načrtovanih in razdeljenih finančnih spodbud, ki znašajo 10 mio evrov za tri leta oziroma okvirno 3 mio evrov/leto ter so določene v sprejetem Odloku o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe in je realizacija odvisna od interesa upravičencev do nepovratnih finančnih spodbud, se podobna okvirna višina sredstev ocenjuje tudi v prihodnosti. Sredstva bodo morala biti načrtovana in zagotovljena, če bo želelo ministrstvo objaviti razpis za dodeljevanje nepovratnih finančnih spodbud. Natančne okvirne finančne ocene ni možno izdelati, ker je vse odvisno od zagotovljenih sredstev ministrstva. Dejanska višina realiziranih spodbud pa bo odvisna od interesa in izpolnjevanja pogojev upravičencev do nepovratnih finančnih spodbud.

S tem predlogom zakona se le podajajo pravne podlage za izvedbo morebitnega razpisa za dodelitev nepovratnih finančnih spodbud. Finančne posledice za državni proračun bodo nastale le v primeru izvedbe omenjenega razpisa v prihodnosti. Glede na to, da ni možno zanesljivo potrditi, če bo do omenjenega razpisa prišlo, tudi finančne posledice niso navedene. Ministrstvo bo po potrebi omenjena sredstva zagotovilo iz svojih virov.

Predlog zakona ne predvideva finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančnih sredstev za izvajanje predloga zakona v že sprejetem državnem proračunu ni treba zagotoviti.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Zvezna republika Nemčija

Nemčija še ni določila nobenih pravil glede dodatnih pogojev za pridobitev licence Skupnosti v skladu s členom 5(2) a ali b Uredbe 1071/2009/ES (na primer: zahteva po razpoložljivosti parkirnih mest v državi članici sedeža). Vprašanje, ali bi bilo mogoče ustrezne določbe vključiti v nacionalno zakonodajo, je še vedno predmet razprave.

Nemčija še ni določila pravil v zvezi s spoštovanjem pogodbenega prava iz 13. razdelka Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2022/694 (kršitev prava, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja – Rim I). Vprašanje, ali bi bilo mogoče ustrezne določbe vključiti v nacionalno zakonodajo, je še vedno predmet razprave.

V Nemčiji ni zakona ali uredbe, ki bi voznikom prepovedovala, da sami nakladajo ali razkladajo svoje tovornjake. Dejavnosti voznikov nakladanja in razkladanja je treba evidentirati kot drugo delo. Upoštevanje predpisov o času počitka in vožnje, določenih v Uredbi 561/2006/ES, in o delovnem času, določenem v nemškem zakonu o delovnem času, je obvezno. Navedeno vključuje, da morajo imeti vozniki v času počitka možnost prosto razpolagati s svojim časom.

Nemški izvedbeni akt za Sporazum o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (ATP) razglasa, da se ta sporazum z vsemi prilogami uporablja v Nemčiji, in sicer je predpisana obveznost posedovanja potrdila ATP v primeru prevoza pokvarljivega blaga.

V Nemčiji se izvaja nabor možnih finančnih spodbud za sektor cestnega prevoza, kar je objavljeno na spletni strani <https://www.bag.bund.de>.

Nemško ministrstvo, pristojno za promet, ponuja štiri programe financiranja na področju cestnih prevozov s ciljem:

- preprečiti pomanjkanje usposobljenih voznikov,
- povečati varnost v prometu,
- zmanjšati negativne vplive cestnega tovornega prometa na okolje,
- spodbujati razvoj panoge.

Na voljo so naslednji ukrepi po shemi »de minimis«:

- ukrep vozila (nakup sistemov za pomoč vozniku ali sistema za zmanjševanje delcev, stroški uporabe varnih parkirnih mest v Nemčiji): regulatorji razdalje, mobilne naprave za distribucijo, sistem za opozorilo ob odhodu z voznega pasu, klimatski sistemi (stoječi/strešni) na vozilu, ergonomski sedeži, dodatna oprema vozila: naprave za merjenje obremenitve osi, kamere (spredaj, zadaj), sistemi za dviganje ponjave, zračni odbojniki oziroma deflektorji zraka, filtri za znižanje trdih delcev, bolj ekonomične pnevmatike (tudi energijski razred C in obnovljene pnevmatike), protivlomni varnostni sistemi, imobilizatorji, mrežaste ponjave, odporne na rez, satelitska tehnologija, telematični sistemi in drugo;
- osebni ukrep (stroški varnostne opreme, delovnih oblačil voznikov in dispečerjev), zaščitna delovna sredstva in oblačila (čevlji, telovniki, hlače, jopiči, rokavice, očala, maske in drugo);
- ukrep za povečanje učinkovitosti (nakup telematskih sistemov (npr. sledenje), programske opreme za prikaz, obdelavo, analizo in arhiviranje podatkov digitalnega tahografa, usposabljanje v povezavi s telematičnimi sistemi, komunikacijske platforme za znižanje praznih kilometrov (ne programska oprema), certifikacija po DIN EN ISO 9001 (kakovost), certificiranje za hrano srednja higiena (HACCP)).

Kraljevina Švedska

Za zdaj še niso predpisani dodatni pogoji za pridobitev licence Skupnosti, vendar pa trenutno poteka analiza, ali je treba predpisati dodatne pogoje v skladu s 5. členom Uredbe 1071/2009/ES. Zahteva po parkirnih mestih je en primer, ki ga vključuje ta analiza.

V zvezi s kršitvijo prava, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I), svoje zakonodaje niso spremenili, ko gre za novo kršitev v 13. razdelku izvedbenega akta glede klasifikacije kršitev, saj je Rim I civilno pravo. Menijo, da bi moral pristojni organ upoštevati kršitve Rim I (če so znane) pri ocenjevanju dobrega ugleda prevoznega podjetja in njegovih upravljavcev prevoza ter izvršnih direktorjev.

Republika Estonija

Estonija ne načrtuje predpisovanja dodatnih pogojev za pridobitev licence Skupnosti. Uveljavitev kršitve pogodbenega prava (Rim I) je v fazi analize, vendar trenutno ni načrtov za njeno uporabo v bližnji prihodnosti. V Estoniji voznikom ni prepovedano nakladati in razkladati blago.

Na podlagi zakona o prometu, ki velja v Estoniji, je bila sprejeta uredba ministra za gospodarstvo in komunikacije, v skladu s katero mora vozilo, ki prevažata blago po Sporazumu o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (ATP), izpolnjevati zahteve tega sporazuma. Potrebno potrdilo ATP izda estonska prometna uprava po pregledu ustreznega laboratorija. V Estoniji ni posebnih nacionalnih določb, v celoti temeljijo na pogojih ATP.

Republika Italija

Italija je za sektor cestnega transporta sprejela naslednje ukrepe glede finančnih spodbud:

- oblikovanje sklada za subvencioniranje cestnin ali začasno znižanje cestnin,
- nižji davek od dobička (IRAP – deželni davek), ne plača se akontacija za leti 2019 in 2020,
- nepovratna sredstva za izpad prometa: nepovratni prispevek pripada, če je aprila 2020 prišlo do zmanjšanja v prometu za 33,33 % v primerjavi s prometom aprila 2019.

Prispevek bo enak:

- 20 % tega zmanjšanja za podjetja, katerih prihodki v letu 2019 ne presegajo 400.000 evrov,
- 15 % tega zmanjšanja za podjetja, ki imajo v letu 2019 prihodke od 400.000 do milijon evrov,
- 10 % tega zmanjšanja za podjetja, ki imajo v letu 2019 prihodke od milijon do pet milijonov evrov.

Primer: promet podjetja Beta v letu 2019 je znašal 150 tisoč evrov, aprila lani je zbral 14 tisoč evrov, aprila 2020 pa se je zaradi epidemije covid-19 znižal na 3 tisoč. Razlika je enaka 11 tisoč evrov, na to vrednost velja 20 odstotkov (promet v letu 2019 je pod 400 tisoč evri), v tem primeru bo torej podjetje Beta koristilo 2.200 evrov kot nepovratni dodatek. Najnižji prispevek bo (pod pogojem, da je oseba upravičenka do znižanja iz prejšnje točke) v višini 1.000 evrov za posameznike in 2.000 evrov za podjetja.

Sanitarni dodatek (davčni dobropis za prilagoditev delovnega mesta):

Priznanje davčnega dobropisa v višini 60 % stroškov, nastalih leta 2020, za največ 80.000 evrov v zvezi s posegi, potrebnimi za uveljavljanje zdravstvenih zahtev, in zadrževalnimi ukrepi proti širjenju virusa SARS-CoV-2 (stroški sanacije okolja in uporabljenih orodij ter nakupa osebnih zaščitnih in zaščitnih naprav).

Krepitev kapitala srednjih podjetij:

Davčne olajšave za srednje velika podjetja (delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo, ki ne poslujejo v bančnem, finančnem ali zavarovalniškem sektorju in imajo sedež v Sloveniji, ter njihovi partnerji).

Ukrepi poslovne podpore za zmanjšanje tveganja okužbe na delovnem mestu:

Nakup opreme delavcem na daljavo, osebna zaščitna oprema, pripomočki za saniranje delovnih mest in drugo.

Od 4. februarja 2022 so možne spodbude za podporo dejavnostim strokovnega usposabljanja v sektorju cestnega prevoza blaga. Prejemniki spodbude, ki jo predvideva zakon o proračunu za leto 2019 (št. 145/2018), so podjetja za prevoz tovora v imenu tretjih oseb, ki (neposredno ali združeno) izvajajo tečaje usposabljanja za lastnike, delničarje, upravitelje in zaposlene ter delavce, vključene v nacionalno kolektivno pogodbo za logistiko, transport in ladijski promet. Cilj je spodbujati in poglobljati znanje o vprašanih v zvezi s poslovanjem, varnostjo v cestnem prometu, novimi tehnologijami, varnostjo pri delu, varstvom okolja, sektorskimi predpisi.

Kraljevina Nizozemska

Nizozemska uvaja subvencije za tovornjake na električni pogon in vodik. Nizozemski cestni prevozniki lahko zaprosijo za državno subvencijo pri nakupu novega zelenega tovornjaka. Višina podpore je odvisna od velikosti podjetja; manjša podjetja lahko dobijo povrnjenih do 60 % dodatnih stroškov v primerjavi z dizelskim tovornim vozilom, večja podjetja pa lahko zaprosijo za 40-odstotno subvencijo. Razlog za spodbude je, da so električni tovornjaki veliko dražji od dizelskih. Velika podjetja lahko dobijo povrnjenih do 40 % dodatnih stroškov v primerjavi z nakupom dizelskega težkega tovornega vozila (subvencija in davčna ugodnost). Za najmanjša podjetja z manj kot 10 zaposlenimi lahko denarna pomoč znaša tudi 60-odstotno razliko.

Shema subvencioniranja bo veljala do začetka leta 2027.

Kraljevina Španija

Septembra je začela veljati prepoved nakladanja in razkladanja, ki je bila v Španiji predpisana v začetku tega leta. V tem primeru gre za z odlokom uvedeno spremembo zakona o cestnem prometu, ki voznikom z največjo dovoljeno maso nad 7,5 tone prepoveduje nakladanje in razkladanje blaga na odhodnem in namembnem kraju. Prepoved pa ni uveljavljena za prevoze s cisternami, kiperji, vozili z dvigalom ali drugimi napravami za nakladanje in razkladanje, dostavo paketov, pri distribuciji blaga v manjših paketih, ki jih je možno preprosto naložiti oziroma razložiti. V primeru neupoštevanja navedene določbe je predpisana globa v višini 4.600 evrov. Poleg tega je uveljavljena tudi najdaljša dopustna čakalna doba za nakladanje in razkladanje, ki ne sme biti daljša od 60 minut.

5.2 Prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona se usklajuje z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33 z dne 4. 2. 2006, str. 82), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2022/738 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2022 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 137 z dne 16. 5. 2022, str. 1) ter se urejajo pravne podlage in dopolnjuje sistem kazenskih sankcij zaradi sprememb in dopolnitev Uredbe 1071/2009/ES in Uredbe 1072/2009/ES in zaradi sklenitve Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska.

Predlog zakona je v celoti usklajen s pravnim redom Evropske unije.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ima pozitivne administrativne posledice na področju poslovanja javne uprave, konkretno dela upravnih enot, saj bo deloma razbremenjeno njihovo delo. Zaradi pomanjkanja voznikov, le-ti prihajajo iz drugih držav, je treba centrom, ki izvajajo izobraževanje voznikov in s tem omogočajo dostop do poklica voznik/voznica, dati zakonsko pooblastilo in jim tako omogočiti, da se določi EMŠO pri samem prihodu v izpitni center.

Prevozniki bodo morali v vlogi za izdajo dovoljenja za linijski prevoz potnikov med drugim predložiti identifikacijsko številko za DDV. Ta številka bo organom javne uprave v pomoč pri preverjanju, ali je identifikacijska številka DDV stranke veljavna.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ima posledice tudi za obveznosti strank do javne uprave. Namesto na upravnih enotah bodo tuji vozniki izvajali postopke za določitev EMŠO v pooblaščenih centrih za usposabljanje voznikov.

Tudi s področja mednarodnih avtobusnih prevozov ima predlog zakona posledice pri obveznostih strank do javne uprave. Obvezno bo določanje, kateri prevoznik vozi na kateri dan v tedenskem razporedu voženj, vendar pa je v zvezi s tem treba poudariti, da z vidika urejanja ta določba že obstaja in je sprememba v tem, da se ta obveznost natančneje opredeli.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

S predlogom zakona se pričakuje zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov v državi, na podlagi vključitve določb glede izvajanja spodbud za cestne prevoznike bo namreč možno izvajanje prihodnjih ukrepov v ta namen.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Pričakuje se pozitivni vpliv zakona na gospodarstvo zaradi realizacije spodbud iz prejšnje točke, kar bo pozitivno vplivalo na samo poslovanje prevoznih podjetij.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona ne bo imel posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo imel posledic na drugih področjih.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo predstavljen na spletni strani Ministrstva za infrastrukturo, ki bo v okviru svojih pristojnosti tudi spremljalo izvajanje sprejetega zakona in podzakonskih predpisov.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil pripravljen po načelu sodelovanja javnosti, ki je bila vključena v pripravo predpisa že v njegovi najzgodnejši fazi priprave in nato v vseh ključnih fazah nastanka oziroma oblikovanja predpisa.

Predlog zakona je bil pred javno obravnavo predhodno predstavljen Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in Gospodarski zbornici Slovenije.

Predpis je objavljen na spletnem naslovu e-Demokracija: <https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=14456>.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi zakona ni sodeloval zunanji strokovnjak ali pravna oseba.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Alenka Bratušek, ministrica, MZI,
- mag. Bojan Kumer, minister, MOPE,
- mag. Andrej Rajh, državni sekretar, MZI,
- mag. Tina Sršen, državna sekretarka, MOPE,
- mag. Andreja Knez, generalna direktorica, MZI,
- Darko Trajanov, generalni direktor, MOPE,
- Tanja Kocjančič, vodja sektorja, MZI,
- mag. Matjaž Vrčko, vodja sektorja, MOPE,
- mag. Marjan Nahtigal, sekretar, MZI,
- Zdravko Igličar, sekretar, MZI,
- Suzana Tajnik, sekretarka, MOPE.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-1O) se naslov 2. člena spremeni tako, da se glasi: »(predpisi Skupnosti in mednarodni sporazum)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:

– Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33 z dne 4. 2. 2006, str. 82), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2022/738 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2022 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 137 z dne 16. 5. 2022, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);

– Direktivo (EU) 2022/2561 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (UL L št. 330 z dne 23. 12. 2022, str. 46; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2561/EU).«.

V drugem odstavku se četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Uredbe Komisije (EU) št. 361/2014 z dne 9. aprila 2014 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 (UL L št. 107 z dne 10. 4. 2014, str. 107; v nadaljnjem besedilu: Uredba 361/2014/EU);«.

Za deseto alinejo se doda nova, enajsta alineja, ki se glasi:

»– Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani (UL L št. 149 z dne 30. 4. 2021, str. 10), zadnjič spremenjenega s Sklepom št. 1/2021 specializiranega odbora, ustanovljenega s členom 8(1), točka (P), Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani z dne 29. oktobra 2021 o spremembi prilog k Protokolu o koordinaciji sistemov socialne varnosti [2021/2114] (UL L št. 429 z dne 1. 12. 2021, str. 155), (v nadaljnjem besedilu: sporazum o trgovini in sodelovanju).«.

2. člen

V 3. členu se v prvem odstavku 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije z razdaljami, voznimi časi, avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči;«.

V 14.a točki se besedilo »Direktivo 2003/59/ES« nadomesti z besedilom »Direktivo 2022/2561/EU«.

26. točka se spremeni tako, da se glasi:

»26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina oziroma več občin kot gospodarsko javno službo organizira znotraj enega naselja ali več naselij;«.

45. točka se spremeni tako, da se glasi:

»45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema krajema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov, oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema krajema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;«.

Na koncu 50. točke se pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi, 51. in 52. točka, ki se glasita:

»51. »najeto vozilo« pomeni vsako vozilo za prevoz blaga brez voznika, ki je na podlagi pogodbe s podjetjem, ki da vozilo na razpolago, za plačilo in za določeno časovno obdobje na voljo podjetju za opravljanje cestnih prevozov blaga za najem ali plačilo ali za lastne potrebe;

52. »spremljevalec« je oseba, ki imetniku EU kartice ugodnosti za invalide nudi pomoč pri vodenju, orientaciji v prostoru, pri vključevanju v športne, rekreacijske in kulturne dejavnosti ter drugo pomoč, ki se nanaša na spremstvo v položajih, ko imetnik EU kartice ugodnosti za invalide potrebuje pomoč.«.

3. člen

V 4. členu se v drugem odstavku v 9. točki besedilo »Uredbe Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 361/2014/EU«.

4. člen

V 5. členu se v drugem odstavku v enajsti alineji besedilo »Uredbe Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbe 361/2014/EU«.

5. člen

V 16. členu se v drugem odstavku v prvi alineji za besedo »EMŠO« doda besedilo »ali za tuje državljane, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, datum rojstva«.

V devetem odstavku se črta besedilo »in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic«.

Za štirinajstim odstavkom se doda nov, petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.«.

6. člen

V 17. členu se v tretjem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ministrstvo za JPP za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže evidenco subvencij prevoza s centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vzgojo in izobraževanje, ter evidenčnim in informacijskim sistemom visokega šolstva v Republiki Sloveniji, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Ministrstvo za JPP, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, in inšpektoratu, pristojnemu za področje javnega potniškega prometa v notranjem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat, pristojen za področje JPP), dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov

z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije v skladu s pristojnostmi za nadzor posameznega inšpektorata.«.

Trinajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(13) Evidenca iz trinajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do prevoza oziroma brezplačnega prevoza poveže s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, evidenco upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Zavod za pokojninsko zavarovanje Slovenije, evidenco poklicnih upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, evidenco o imetnikih EU kartice ugodnosti za invalide, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, in evidenco vojnih veteranov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vojne veterane. Ministrstvo na podlagi EMŠO vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke upravičenca:

- ime in priimek,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- datum rojstva,
- podatek o statusu upokojenca,
- podatek o statusu vojnega veterana.«.

7. člen

V 18. členu se v drugem odstavku za besedo »EMŠO« doda besedilo »oziroma datum rojstva za tuje državljane, ki nimajo EMŠO,« in se črta beseda »voznika«.

8. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

»23. člen

(strokovna usposobljenost upravljavca prevoza)

(1) Strokovno usposobljenost upravljavca prevozov izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo najmanj potrebno znanje iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu je predpisano znanje omejeno na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in preizkusa znanja iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Člani komisije za preizkus znanja morajo imeti izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa. Stroške opravljanja preizkusa znanja poravnava kandidat ali kandidatka za upravljavca prevoza (v nadaljnjem besedilu: kandidat za upravljavca prevoza).

(3) Kandidatu za upravljavca prevoza, ki je opravil preizkus znanja v drugi državi članici Skupnosti, se v postopku izdaje licence prizna potrdilo o strokovni usposobljenosti, če dokaže, da je v državi članici Skupnosti, ki je izdala navedeno potrdilo, izpolnil pogoj običajnega prebivališča, ali je v tej državi v času opravljanja preizkusa znanja delal najmanj šest mesecev. Izpolnjevanje navedenih pogojev preveri izdajatelj licenc pri postopku izdaje licence.

(4) Organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravlja en izvajalec ali več izvajalcev, ki jih na podlagi javnega razpisa izbere ministrstvo.

(5) Merila za izbiro na javnem razpisu so:

- ustrezen prostor, ki je na lokaciji naslova izvajalca oziroma drugi lokaciji, ki izpolnjuje enake pogoje kot lokacija na naslovu sedeža podjetja izvajalca in omogoča izvedbo preizkusa znanja in hrambo arhiva preizkusov znanja,
- programska in računalniška oprema, ki omogoča elektronsko prijavo na preizkus znanja, evidentiranje podatkov o kandidatih za upravljavca prevoza in opravljenih preizkusih znanja, izdajanje ustreznih spričeval ter naključno izbiranje izpitnih vprašanj,
- ponudbena cena,
- ustrezno usposobljeni kadri za organizacijo izvedbe preizkusa znanja.

(6) Minister izda pooblastilo izbranemu izvajalcu oziroma izvajalcem za deset let. Izbrani izvajalec oziroma izvajalci morajo celotno obdobje izvajanja strokovnega usposabljanja upravljavcev prevoza izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti ustrezen prostor, ki je na lokaciji naslova izvajalca oziroma drugi lokaciji, ki izpolnjuje enake pogoje kot lokacija na naslovu sedeža podjetja izvajalca in omogoča izvedbo preizkusa znanja in hrambo arhiva izvedenih preizkusov znanja;
- imeti programsko in računalniško opremo, ki omogoča elektronsko prijavo na preizkus znanja, evidentiranje podatkov o kandidatih za upravljavca prevoza in opravljenih preizkusih znanja, izdajanje ustreznih spričeval in naključno izbiranje izpitnih vprašanj;
- imeti ustrezno usposobljene kadre za izvedbo preizkusa znanja.

(7) Inšpekcijski nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in izvajanjem preizkusa znanja iz prvega odstavka tega člena izvaja inšpektorat, pristojen za področje prometa.

(8) Minister podrobneje predpiše vsebino znanja iz prvega odstavka tega člena, stroške dela komisije iz drugega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja preizkusa znanja, obliko in vsebino spričevala o opravljenem preizkusu znanja, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja preizkusa znanja iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja, sestavo in način imenovanja komisije ter podrobnejše pogoje iz šestega odstavka tega člena glede prostorov, opreme in ustreznosti kadrov.«.

9. člen

V 28. členu se v drugem odstavku za besedo »izdajatelju« doda beseda »licenc«.

V tretjem odstavku se za besedo »izdajatelj« doda beseda »licenc«.

10. člen

V 32.b členu se v tretjem odstavku besedilo »e) in f)« nadomesti z besedilom »e), f), g), h) in i)«.

Za četrtem odstavkom se dodata nova, peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Ministrstvo, pristojno za promet, opravlja naloge nacionalne kontaktne točke kot pristojni organ, določen za izmenjavo informacij z drugimi državami članicami Skupnosti, ki so vnesene v nacionalni elektronski register iz 16. člena Uredbe 1071/2009/ES in se izmenjujejo v evropskem registru podjetij cestnega prevoza (ERRU), kot je določeno z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/480 z dne 1. aprila 2016 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1213/2010 (UL L št. 87 z dne 2. 4. 2016, str. 4).

(6) Informacije iz prejšnjega odstavka se uporabljajo le za namen, za katerega so bile zahtevane. Medsebojno upravno sodelovanje in pomoč za namen tega člena se izvajata brezplačno.«.

11. člen

V 33. členu se v prvem odstavku na koncu druge alineje pred podpičjem doda besedilo »ali spričevalo o strokovni usposobljenosti, izdano v skladu z oddelkom 1 dela B priloge ROAD-1 sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

12. člen

33.a člen se črta.

13. člen

V 34. členu se v drugem odstavku besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 361/2014/EU«.

14. člen

V 37. členu se v tretjem odstavku besedilo »točke a) sedmega« nadomesti z besedo »šestega«.

V četrtem odstavku se besedilo »tretjega in četrtega« nadomesti z besedilom »drugega in tretjega«.

15. člen

37.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»37.a člen
(preizkus znanja)

(1) Preizkus znanja iz prejšnjega člena se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje minister.

(2) Člani komisije za teoretični preizkus znanja morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa.

(3) Člani komisije za praktični preizkus znanja morajo imeti:

- najmanj višjo strokovno izobrazbo;
- veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za kategorijo B;
- preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu ustrezne kategorije;
- najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ustrezne kategorije ali ocenjevanja na vozniškem izpitu ustrezne kategorije;
- strokovno usposobljenost za opravljanje dela v zvezi s postopki in nalogami glede tahografov, ki se dokazuje z opravljenim strokovnim usposabljanjem pri enem od proizvajalcev tahografov, ki imajo priznano odobritev tipa za analogne tahografe ali interoperabilni test za digitalne tahografe ali homologacijo za pametne tahografe iz III. poglavja Uredbe 165/2014/EU, oziroma pri pravni ali fizični osebi, ki ima zaposleno osebo, ki je pri enem od proizvajalcev opravila šolanje za inštruktorja strokovnega izobraževanja, in sicer glede na naloge in postopke, ki jih izvaja v delavnici. Strokovno usposabljanje se izvaja v skladu s programom iz zakona, ki ureja delovne čase in obvezne počitke mobilnih delavcev. Potrdilo o izobraževanju za digitalne tahografe ne sme biti starejše od treh let.«.

16. člen

V 38. členu se v tretjem, četrtem in petem odstavku beseda »sedmega« nadomesti z besedo »šestega« in beseda »prejšnjega« nadomesti z besedo »37.«.

17. člen

V 39. členu se v tretjem in petem odstavku beseda »sedmega« nadomesti z besedo »šestega«.

18. člen

V 41. členu se v prvem odstavku za piko na koncu drugega stavka doda nov stavek, ki se glasi: »Pooblastilo se izda za deset let.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pooblastilo organizaciji iz prejšnjega odstavka izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- razpolaga z ustreznim prostorom za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;
- izpolnjuje kadrovske pogoje;
- razpolaga z učnimi pripomočki, gradivom, informacijsko podporo za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;
- razpolaga z voznim parkom za praktično delo;
- v zadnjih petih letih ni bila pravnomočno obsojena ali ni bila v kazenskem postopku za kaznivo dejanje korupcijskih kaznivih dejanj ali kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost.«.

V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Inšpekcijski nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in pridobivanjem temeljnih kvalifikacij ter izvajanjem rednih usposabljanj voznikov opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa.«.

V četrtem odstavku se za besedo »podlagi« doda besedilo »ali v zadnjih dveh letih ni izvajal pridobivanja temeljnih kvalifikacij oziroma rednega usposabljanja«.

19. člen

V 42. členu se v prvem odstavku besedilo »upravni organ, pristojen za izdajo voznških dovoljenj« nadomesti z besedilom »upravni organ, pristojen za izdajo izkaznic o voznških kvalifikacijah«.

V tretjem odstavku se besedilo »Direktivo 2003/59/ES« nadomesti z besedilom »Direktivo 2022/2561/EU«.

20. člen

42.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»42. a člen
(vloga za izdajo izkaznice o voznških kvalifikacijah)

(1) Vloga za izdajo izkaznice o voznških kvalifikacijah se vloži osebno pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. EMŠO, razen za tuje državljane, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, zanje rojstni datum in spol,
3. kraj rojstva,
4. državo rojstva,
5. državljanstvo,
6. naslov stalnega prebivališča,
7. naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak naslovu stalnega prebivališča, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica,
8. številko voznškega dovoljenja,
9. datum izdaje voznškega dovoljenja,
10. državo izdajateljico voznškega dovoljenja,
11. ime organa, ki je izdal voznško dovoljenje,
12. datum in kraj vložitve vloge,
13. osebno ime, stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje, ime in naslov podjetja pooblaščenca,
14. podpis voznika oziroma voznice,
15. kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.

(3) Če podatki niso razvidni iz drugih uradnih evidenc, je treba vlogi za izdajo izkaznice priložiti:

- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju,
- tuje voznško dovoljenje in potni list na vpogled,
- ustrezno fotografijo v fizični obliki, ki izpolnjuje zahteve iz zakona, ki ureja izdajo osebne izkaznice. Fotografija se lahko predloži tudi v digitalni obliki tako, da se prevzame v evidenco iz drugega odstavka 16. člena tega zakona iz elektronskega odložišča fotografij za osebne dokumente na podlagi

referenčne številke fotografije, kot to določa zakon, ki ureja izdajo osebne izkaznice. Za izdajo izkaznice se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe.

(4) Fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci drugega uradnega identifikacijskega dokumenta na podlagi tretje alineje prejšnjega odstavka, se v evidenco iz drugega odstavka 16. člena tega zakona prevzema s samodejnim povezovanjem z evidenco potnih listin, ki se vodi v skladu z določbami zakona, ki ureja izdajo potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic, ki se vodi v skladu z določbami zakona, ki ureja izdajo osebnih izkaznic, evidenco o vozniških dovoljenjih, ki se vodi v skladu z določbami zakona, ki ureja izdajo vozniških dovoljenj, in evidencami identifikacijskih dokumentov tujcev, ki se vodijo v skladu z določbami zakona, ki ureja področje tujcev. Prevezanje teh podatkov poteka na podlagi privolitve posameznika z uporabo EMŠO.

(5) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj priskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil imajo dolžnost izdajatelju izkaznic te podatke zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti izmenjavo oziroma vpogled v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranki navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz posameznih uradnih evidenc.

(6) Vloga za izdajo izkaznice se hrani deset let od dneva vložitve pri izdajatelju.«.

21. člen

V 42.c členu se v tretjem odstavku črta besedilo »s sklepom, ki se ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije«.

22. člen

Za 59. členom se doda nov, 59.a člen, ki se glasi:

»59.a člen

(prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov)

(1) Minister za JPP lahko za določen čas, vendar največ za eno leto, imetniku licence za prevoz potnikov ali drugi pravni osebi odobri organiziranje ali izvajanje javnega prevoza potnikov v obliki, ki je namenjena razvojnim in raziskovalnim projektom, s katerimi se preizkušajo nove oblike javnih prevozov potnikov z namenom krepitev trajnostne mobilnosti ali prilagajanja javnega prevoza potrebam različnih skupin potnikov.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na podlagi vloge, ki mora vsebovati:

1. firmo in sedež podjetja,
2. številko licence za prevoz potnikov, če je vlagatelj imetnik licence, oziroma firmo in sedež ter številko licence podjetij, ki bodo za potrebe projekta dejansko izvajala javne prevoze potnikov,
3. opis in bistvene sestavine projekta, zlasti pa opis razvojne ali raziskovalne vsebine, nove oblike prevoza in njenega prispevka k ciljem trajnostne mobilnosti ali prilagajanju javnega prevoza potrebam potnikov,
4. cilje in kazalnike projekta ter način njihovega spremljanja,
5. ocenjeno vrednost in način financiranja projekta,
6. pričakovane rezultate projekta.

(3) Ministrstvo za JPP in izvajalec projekta se dogovorita o načinu spremljanja izvajanja projekta. Po končanem projektu mora izvajalec predložiti pisno poročilo ministrstvu za JPP o doseženih ciljih in rezultatih projekta.

(4) Veljavnost dovoljenja se lahko izjemoma podaljša, vendar največ za eno leto, če prispeva k potrebam trajnostne mobilnosti ali prilagajanja javnega prevoza različnim skupinam potnikov.«.

23. člen

V 61. členu se v prvem odstavku besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 361/2014/EU«.

24. člen

V 63. členu se v prvem odstavku za piko na koncu prvega stavka doda nov stavek, ki se glasi: »Dovoljenja, ki se izdajo v imenu prevoznika, niso prenosljiva.«.

V drugem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– pri izvajanju linij, ki imajo določene avtobusne postaje na ozemlju Republike Slovenije, morajo biti v enakem deležu udeleženi tudi domači prevozniki v skladu s tedenskim voznim redom za čas trajanja dovoljenja. Pri izvajanju linij lahko namesto prevoznika, določenega z režimom vožnje iz izdanega dovoljenja, posamezen prevoz izjemoma izvede eden izmed preostalih prevoznikov, imetnikov dovoljenja za to linijo. Če se ta linija ne izvede v skladu z voznim redom, je za to odgovoren prevoznik, ki bi moral to linijo izvesti skladno z režimom vožnje določenim z izdanim dovoljenjem;«.

Tretja alineja se črta.

Šesti odstavek se spremeni, tako, da se glasi:

»(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi vozni red in itinerar, v primeru dvostranskega prevoza pa tudi cenik.«.

Za osmim odstavkom se doda nov, deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Pri pripravi predloga voznega reda mora prevoznik uporabiti daljinar in elektronsko aplikacijo, ki jo določi ministrstvo.«.

25. člen

V 64. členu se v prvem odstavku v peti alineji črta besedilo »notarsko overjeno«, na koncu šeste alineje se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove, sedma do deseta alineja, ki se glasijo:

- »– urnik časa vožnje in počitka voznikov;
- identifikacijsko številko za namene DDV;
- naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala, ki ni varen elektronski predal prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, in podatke o registrskih označbah vozil, pri čemer mora prevoznik z izjavo zagotoviti, da se isto vozilo sočasno ne uporablja za izvajanje dveh linij.«.

V drugem odstavku se peta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– identifikacijsko številko za namene DDV;«.

Za peto alinejo se doda nova, šesta alineja, ki se glasi:

»– naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala, ki ni varen elektronski predal prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja.«.

26. člen

65. člen se spremeni, tako, da se glasi:

»65. člen
(sprememba ali obnova dovoljenja)

(1) Za spremembo ali obnovo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji.

(2) Vlogi za spremembo dovoljenja prevoznik priloži dokumente iz prejšnjega člena, ki so se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do oddaje vloge za spremembo dovoljenja spremenili.

(3) Vlogi za obnovo dovoljenja prevoznik priloži dokumente iz prejšnjega člena.«.

27. člen

72. člen se spremeni tako, da se glasi:

»72. člen
(začasna prekinitve ali trajna ustavitve prevoza)

(1) Če prevoznik zaradi višje sile začasno ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora pri ministrstvu vložiti zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitve.

(2) Začasna prekinitve se lahko odobri največ enkrat v času veljavnosti dovoljenja in lahko traja največ šest mesecev. V primeru začasne prekinitve domačemu prevozniku se po uradni dolžnosti dovoljenje za izvajane mednarodne linije za enako obdobje začasno prekine tudi tujim prevoznikom, ki jim je bilo izdano dovoljenje za izvajanje te linije.

(3) Če prevoznik ne želi opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora pri ministrstvu vložiti zahtevo za trajno ustavitve prevoza.

(4) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, potem ko ministrstvo izda ustrezno dovoljenje.«.

28. člen

V 76. členu se za četrtim odstavkom doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Minister določi ceno potniških spremnic za avtobusne prevoznike.«.

29. člen

77. člen se spremeni tako, da se glasi:

»77. člen
(preklic in odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo prekliče veljavnost in odvzame dovoljenje za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, če:

- prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov s področja cestnega prometa, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb;
- pristojni organ države, v kateri je tuji prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije;
- prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja za mednarodni linijski prevoz, določenih v 63. členu tega zakona. Če je domačemu prevozniku odvzeta licenca za izvajanje prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu, se dovoljenje prekliče in odvzame tudi tujemu prevozniku, ki je soizvajalec te linije.

(2) Prevoznik mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu dovoljenja leto vrniti ministrstvu. Ministrstvo o preklicu veljavnosti in odvzemu dovoljenja obvesti nadzorne organe in pristojna tuja ministrstva. Če prevoznik preklicanega in odvzetega dovoljenja ne vrne, ministrstvo ne soglašajo z vzpostavitvijo novih mednarodnih linij za tega prevoznika. V primeru izgube dovoljenja pa prevoznik po pristojnem organu države, kjer ima vozilo registrirano, predloži ministrstvu pisno izjavo o izgubi dovoljenja.«.

30. člen

V 89. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. število in ekološka kakovost voznega parka na podlagi certifikata o skladnosti s tehničnimi predpisi za emisije izpušnih plinov in hrupa ter varnostnimi predpisi za motorno vozilo, ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.«.

31. člen

107. člen se spremeni tako, da se glasi:

»107. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika s strani domačega prevoznika v drugi državi članici Skupnosti)

(1) Domači prevoznik lahko uporablja najeta vozila, če:

- je najeto vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države članice Skupnosti;
- se pogodba nanaša samo na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem, o voznem in spremljevalnem osebju;
- je najeto vozilo na voljo samo podjetju, ki ga uporablja v času veljavnosti najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi osebje podjetja, ki vozilo uporablja.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se dokazuje s predložitvijo naslednjih dokumentov v tiskani ali elektronski obliki, ki morajo biti v vozilu:

- najemna pogodba ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika oziroma pogodba o drugi obliki dela ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice Skupnosti.

(4) Če je najeto vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi druge države članice Skupnosti, za domačega prevoznika velja naslednje:

- omeji se čas uporabe najetega vozila za čas trajanja najemne pogodbe pod pogojem, da isto podjetje za cestni prevoz najeto vozilo uporablja najmanj dva zaporedna meseca v posameznem koledarskem letu;
- najemna pogodba traja za čas uporabe najetega vozila iz prejšnje alineje;
- zahteva se, da se najeta vozila v 30 dneh registrirajo v Republiki Sloveniji, pri čemer mora najemna pogodba vsebovati določilo o navedeni zahtevi za registracijo vozil;
- podjetje lahko uporablja največ 25 % flote najetih tovornih vozil, ki mu je na voljo na podlagi točke (g) prvega odstavka 5. člena Uredbe 1071/2009/ES na dan 31. decembra v letu pred uporabo najetega vozila ali na dan, ko podjetje začne uporabljati najeto vozilo; vendar pa sme podjetje, ki ima v floti več kot eno vozilo in manj kot štiri vozila, uporabljati vsaj eno takšno vozilo; minimalno število v skladu s to alinejo se nanaša na floto tovornih vozil, ki je na voljo podjetju na podlagi vozil, ki so registrirana ali dana v promet.«.

32. člen

Za 107. členom se doda nov, 107.a člen, ki se glasi:

»107.a člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika, za prevoznika iz druge države članice Skupnosti)

- (1) V Republiki Sloveniji je dovoljena uporaba vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, zaradi prevoza med državami članicami Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež najemnik vozila, in je dano v promet v skladu s predpisi te države članice Skupnosti;
- se pogodba nanaša samo na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem, o voznem in spremljevalnem osebju;
- je najeto vozilo na voljo samo podjetju, ki ga uporablja v času veljavnosti najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi osebe podjetja, ki vozilo uporablja.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se dokazuje s predložitvijo naslednjih dokumentov v tiskani ali elektronski obliki, ki morajo biti v vozilu:

- najemna pogodba ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika oziroma pogodba o drugi obliki dela ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednimi dokumenti, ki jih izdajo pristojni organi države članice Skupnosti.«.

33. člen

V 109. členu se za prvim odstavkom dodata nova, drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo), lahko kabotažo na območju Republike Slovenije izvaja v skladu s sporazumom o trgovini in sodelovanju.

(3) Prevoznik Skupnosti ali prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu, lahko, če pred izvajanjem kabotaže ne opravi dohodnega mednarodnega prevoza v Republiko Slovenijo, opravi kabotažo na območju Republike Slovenije, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri ministrstvu najpozneje 40 dni pred predvidenim izvajanjem kabotaže. Ministrstvo v desetih delovnih dneh po prejemu popolne vloge izda posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi prevoznik Skupnosti ali prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu.«.

Dosedanji drugi odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Tuji prevoznik, razen prevoznika, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu in za katerega se uporablja prejšnji odstavek, lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež, najpozneje 40 dni pred predvidenim izvajanjem kabotaže. V desetih delovnih dneh po prejemu popolne vloge od tujega pristojnega organa izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.«.

34. člen

Za 110.a členom se dodata nova, 110.b in 110.c člen, ki se glasita:

»110.b člen

(naklad ali razklad blaga, prevozi transportne embalaže)

(1) Pošiljatelj ali prejemnik blaga ne sme zahtevati od voznika, da opravi nakladanje ali razkladanje blaga, razen če je tako dogovorjeno z ločeno pogodbo, kjer je za navedeno storitev posebej opredeljen njen strošek in so za to izpolnjeni tudi pogoji iz zakona, ki ureja varstvo pri delu.

(2) Če vozilo čaka na nakladanje ali razkladanje blaga več kot eno uro po času, ki je bil določen za naklad ali razklad blaga, mora pošiljatelj oziroma prejemnik plačati prevozniku znesek 100 eurov za vsako začeto nadaljnjo uro čakanja, razen če pogodba o prevozu določa drugačne pogoje.

(3) Če naročnik prevoza, prejemnik ali pošiljatelj blaga zahteva od prevoznika vračilo transportne embalaže (na primer zabojnik, paleta, voziček), se transportna embalaža šteje za tovor in je prevoznik upravičen do voznine za prevoz embalaže.

(4) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljata za naslednje prevoze blaga s tovornimi vozili, ki zahtevajo posebno prilagoditev nadgradnje oziroma posebno opremo:

1. prevoz vozil,
2. prevoz v cisternah,
3. prevoz živali,
4. mešalniki betona,
5. prevoz prekucnikov,
6. prevoz z vozili z vgrajenimi napravami za naklad ali razklad blaga,
7. prevoz nevarnega blaga,
8. prevoz delovnih vozil, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja motorna vozila.

110.c člen

(vpliv cene energenta na ceno prevoznine)

(1) V primeru povišanja ali znižanja cene energenta, ki ga prevoznik uporablja za prevoz, za deset odstotkov se prevoznina poveča ali zniža za tri odstotke od prvotno dogovorjene cene.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu.

(3) Povišanje oziroma znižanje se prvič upošteva takrat, ko je cena energenta v obdobju od sklenitve pogodbe dosegla ceno, ki je od prvotne višja oziroma nižja za v prvem odstavku tega člena določeni odstotek.

(4) Pogoji za povišanje oziroma znižanje cene prevoznine se ugotavljajo na podlagi referenčnih podatkov o drobnoprodajni ceni energentov, ki jih objavlja ministrstvo, pristojno za okolje, podnebje in energijo, na svoji spletni strani.«.

35. člen

V 111. členu se v šestem odstavku na koncu tretje alineje pika nadomesti z vejico in se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– cene glede sprejema in odprave avtobusov ter potnikov, prodaje in predprodaje vozovnic ter rezervacije.«.

36. člen

V 112. členu se v prvem odstavku v drugem stavku črta besedilo »in se opravlja pod tržnimi pogoji«.

37. člen

V 114.b členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in se izobražuje po veljavnih izobraževalnih in študijskih programih ter iz evidenc ministrstva, pristojnega za vzgojo in izobraževanje, ali ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, izhaja, da ima status:

- učenca, vzporedno vpisanega v strokovni del srednješolskega izobraževalnega programa,
- dijaka v skladu s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje,
- osebe, ki se izredno izobražuje po programih poklicnega, strokovnega in splošnega srednješolskega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. leta starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela,
- študenta.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji do sedmi odstavek postanejo drugi do šesti odstavek.

Dosedanji osmi odstavek, ki postane sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Upravičenec do subvencioniranega prevoza v medkrajevem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je upokojenec oziroma oseba, starejša od 65 let, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti in za katero iz evidenc zavoda, pristojnega za vodenje evidence o upokojencih, ali iz evidence družbe, pristojne za vodenje evidence o poklicnih upokojencih, in iz Centralnega registra prebivalcev, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izhaja, da ima v Republiki Sloveniji status upokojenca ali je starejša od 65 let in ima v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.«.

Dosedanji deveti odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ne glede na 114.g člen tega zakona je upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu tudi imetnik EU kartice ugodnosti za invalide, izdane na podlagi zakona, ki ureja izenačevanje možnosti invalidov, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti. Če invalid potrebuje za prevoz spremljevalca, je tudi spremljevalec upravičen do brezplačnega prevoza, vendar samo takrat, ko spremlja imetnika EU kartice ugodnosti za invalide. Upravičenec na invalidskem vozičku lahko koristi ugodnost brezplačnega prevoza v skladu z možnostmi izvajalcev.«.

Dosedanji deseti odstavek postane deveti odstavek.

Dosedanji enajsti odstavek, ki postane deseti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Minister za JPP predpiše način, višino plačila, določi vrste in obdobje veljavnosti subvencionirane vozovnice, določi vrste in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza iz tretjega, sedmega, osmega in devetega odstavka tega člena, postopek za sklenitev pogodbe na podlagi drugega odstavka 114.c člena tega zakona, poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev.«.

38. člen

V 114.d členu se črta drugi odstavek.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek se črta besedilo »v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje ter delo in socialne zadeve«.

39. člen

Za črtanim 115. členom se doda novo poglavje » X.A NEPOVRATNE FINANČNE SPODBUDE« ter 115.a, 115.b, 115.c in 115.č člen, ki se glasijo:

»115.a člen (namen in cilj)

(1) Namen nepovratnih finančnih spodbud je spodbujati razvojne ukrepe in naložbe, ki prispevajo k doseganju nacionalnih ciljev prometne politike tako, da znižujejo emisije toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjšujejo porabo energije ter vplivajo na povečanje varnosti v cestnem prometu.

(2) Cilj nepovratnih finančnih spodbud je z javnimi sredstvi podpreti ukrepe, ki prinašajo izboljšave, ki jih trg sam ne more doseči ali ker delovanje trga še ni vzpostavljeno, ter ukrepe za spodbujanje okolju prijaznejšega prevoznitstva v cestnem prometu, ki bo zagotovilo prihranke energije in znižalo emisije toplogrednih plinov in prašnih delcev.

115.b člen (upravičenci in vrste spodbud)

(1) Upravičenci do nepovratnih finančnih spodbud so imetniki veljavnih licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

(2) Upravičenci iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo nepovratne finančne spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, namenjene za financiranje naložb in obratnih sredstev.

(3) Nepovratne finančne spodbude so namenjene povečanju varnosti, gospodarnosti ali spodbujanju okolju prijaznejšega prevoznitva v cestnem prometu.

115.c člen

(merila in pogoji dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud)

(1) Nepovratne finančne spodbude iz prejšnjega člena dodeljuje ministrstvo.

(2) Javni razpis za dodelitev sredstev se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani ministrstva. Z javnim razpisom se določijo podrobnejši pogoji za dodelitev nepovratnih finančnih spodbud za spodbujanje razvojnih ukrepov in naložb, ki bodo prispevali k zniževanju emisij toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjševanju porabe energije v sektorju cestnega prometa.

(3) Pri dodelitvi nepovratnih finančnih spodbud se upoštevajo naslednja merila:

- okoljski učinki, kot so prihranki energije, znižanje izpustov CO₂ in onesnaževal zunanjega zraka,
- povečanje varnosti cestnega prometa,
- učinkovitost in gospodarnost izvajanja cestnih prevozov potnikov in blaga.

(4) Pri dodelitvi nepovratnih finančnih spodbud ministrstvo poleg pogojev, določenih s pravili o državnih pomočeh, upošteva tudi naslednje pogoje:

- prejemnik finančne spodbude (v nadaljnjem besedilu: prejemnik) ima sedež v Republiki Sloveniji ali kateri koli državi članici Skupnosti oziroma ima najpozneje do dodelitve finančne spodbude registrirano podružnico v Republiki Sloveniji;
- pravnoorganizacijska oblika prejemnika je gospodarska družba ali samostojni podjetnik;
- prejemnik kot glavno dejavnost opravlja dejavnost, ki je v veljavni standardni klasifikaciji dejavnosti razvrščena v »H 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet«, razen obratovanja žičnic in zobatih železnic, ki so del mestnega ali primestnega prometnega sistema, »H 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet« ali »H 49.410 Cestni tovorni promet«;
- prejemnik od dneva oddaje vloge do dneva odobritve prejema finančne spodbude nima nepravilnih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavnih obveznosti;
- prejemnik nima blokiranega transakcijskega računa in ni v postopku zaradi insolventnosti, stečajnem postopku ali postopku prisilnega prenehanja.

(5) Podrobnejšo opredelitev meril in pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena predpiše minister.

115.č člen

(viri financiranja in upravičenost stroškov)

(1) Če ima neposredni proračunski uporabnik v svojem finančnem načrtu zagotovljene svoje pravice porabe, se sredstva zagotavljajo iz teh virov.

(2) Pogoji za priznanje upravičenosti stroškov so naslednji:

- stroški so navedeni v predračunu ali računu za izvedbo naložbe ali v pogodbi oziroma v verodostojnih listinah,
- stroški so oziroma bodo nastali izključno zaradi izvajanja naložbe,
- stroški so ali bodo dejansko nastali na podlagi opravljenega dela, dobavljenega materiala in opravljenih storitev ter bodo pripoznani v skladu s skrbnostjo dobrega gospodarja,
- stroški bodo nastali in bili plačani v obdobju upravičenosti ter bodo izkazani z verodostojnimi listinami.«.

40. člen

117. člen se spremeni tako, da se glasi:

»117. člen
(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, inšpektorat, pristojen za področje JPP, Urad Republike Slovenije za meroslovje, finančna uprava, občinski redarji in policija, in sicer:

1. inšpektorat, pristojen za področje prometa, izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona razen določb za nadzor nad izvajanjem, katerih je pristojen inšpektorat, pristojen za področje JPP, in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
2. finančna uprava preverja, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Finančna uprava nadzira tudi izvajanje določb točke (b) prvega odstavka 5. člena Uredbe 1071/2009/ES ter enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
3. občinski redarji izvajajo nadzor na cesti, in sicer nad določbami drugega, četrtega in petega odstavka 56. člena, drugega in tretjega odstavka 57. člena tega zakona;
4. policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco in licenco Skupnosti, dovolilnice ter dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumente, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;
5. Urad Republike Slovenije za meroslovje in finančna uprava izvajata nadzor nad izvajanjem določb 57. člena tega zakona, ki določa uporabo taksimetra. Urad Republike Slovenije za meroslovje nadzira, ali je v vozilu vgrajeni taksimeter pregledan v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje;
6. inšpektorat, pristojen za področje JPP, izvaja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev, in sicer nad določbami 19. in 33. člena (obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu v delu, ki se nanaša na javni prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu), določbami 44. do 59. člena, 111. do 114. člena, 114.a do 114.g člena ter nad določbo prvega odstavka 116. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na javni prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu;
7. Urad za nadzor proračuna izvaja nadzor nad določbami 115.a do 115.č člena tega zakona.

(2) Finančna uprava in policija sta v okviru pristojnosti iz prejšnjega odstavka pooblašteni, da začasno odvzameta dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomita o njihovi pristnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, ali drugemu pristojnemu organu.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah (e) in (f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.«.

41. člen

Prvi odstavek 118. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljata inšpektorat, pristojen za področje prometa, in inšpektorat, pristojen za področje JPP.«.

42. člen

V 119. členu se v drugem odstavku besedilo »v soglasju z ministrom za JPP« nadomesti z besedilom »pristojen za upravo«.

43. člen

V 120. členu se v prvem odstavku v 5. točki za besedilom »nepravilnosti na avtobusni postaji« črta besedilo », pomembnejšem avtobusnem postajališču«.

44. člen

V 124. členu se v prvem odstavku za besedilom »posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost« črta besedilo »ali posameznik,«.

Tretja alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– brez veljavne licence Skupnosti (3. člen in prvi odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES) ali brez licence v skladu z drugim odstavkom 462. člena naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju,«.

Na koncu sedme alineje se pika nadomesti z vejico in doda nova, osma alineja, ki se glasi:

»– če ne zagotovi, da se vozila, ki jih ima na voljo in se uporabljajo za mednarodni prevoz, vrnejo v enega od operativnih centrov v tej državi članici najpozneje v osmih tednih po tem, ko so ga zapustila (točka (b) prvega odstavka 5. člena Uredbe 1071/2009/ES).«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje upravljavec prevoza pravne osebe, upravljavec prevoza samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevoza posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

45. člen

125. člen se spremeni tako, da se glasi:

»125. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja kabotažo, ki ni v skladu s prvim ali drugim odstavkom 108. člena tega zakona ali 16. členom Uredbe 1073/2009/ES ali 475. členom naslova II tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
2. izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju s prvim, tretjim ali četrtem odstavkom 109. člena tega zakona, drugim odstavkom 8. člena Uredbe 1072/2009/ES ali šestim oziroma sedmim odstavkom 462. člena naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
3. opravlja kabotažo v isti državi članici v štirih dneh po koncu zadnje zakonite kabotaže v navedeni državi članici (drugi a odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES);
4. ne more predložiti jasnih dokazov o predhodnem mednarodnem prevozu oziroma vsaki zaporedni opravljeni kabotaži oziroma o vseh opravljenih prevozih v primerih, ko je vozilo prisotno v državi članici gostiteljici v času štirih dni pred mednarodnim prevozom, ter teh dokazil predložiti v času cestnega pregleda (tretji in četrti odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES);
5. v vozilu nima kontrolnih dokumentov za kabotažo (potniška spremnica za občasne prevoze ali pogodba, sklenjena med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ali overjena verodostojna kopija teh dokumentov v primeru posebnih linijskih prevozov) oziroma se ti ne morejo predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja (17. člen Uredbe 1073/2009/ES);

6. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (prvi odstavek 102. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1000 do 2000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba pravne osebe (voznik) ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost (voznik), ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.«.

46. člen

V 126. členu se v prvem odstavku 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez veljavnega izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (66. člen ali prvi odstavek 75. člena tega zakona ali 5. in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES) ali opravlja prevoz v nasprotju z drugim odstavkom 476. člena naslova II tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;«.

V 8. točki se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 361/2014/EU«.

V drugem odstavku se za besedilom »upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,« doda besedilo »ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,«.

Tretji odstavek se črta.

47. člen

V 127. členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (peti odstavek 28. člena, drugi odstavek 34. člena ali tretji odstavek 82. člena tega zakona);«.

Za 1. točko se dodata novi, 1.a in 1.b točka, ki se glasita:

»1.a opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima veljavne licence Skupnosti ali veljavne overjene verodostojne kopije licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES) ali nima licence v skladu s 463. členom naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;

1.b opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima veljavne licence Skupnosti ali veljavne overjene verodostojne kopije licence Skupnosti (tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES) ali nima licence v skladu z drugim odstavkom 462. člena naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;«.

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

»8. uporablja najeto vozilo za prevoz blaga, ki ni registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države članice Skupnosti, ali najetega vozila ne vozi osebje podjetja, ki vozilo uporablja, ali najeto vozilo v 30 dneh ni registrirano v Republiki Sloveniji (prvi in četrti odstavek 107. člena oziroma prvi in drugi odstavek 107.a člena tega zakona);«.

Na koncu 8. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodata novi, 9. in 10. točka, ki se glasita:

»9. krši pravo, ki se uporablja za prevozne pogodbe na podlagi 5. člena Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L št. 177 z dne 4. 7. 2008, str. 6);

10. voznik, ki je državljan tretje države, prevoz opravlja brez veljavnega potrdila za voznike (3. člen in prvi odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES);«.

V drugem odstavku se za besedilom »upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,« doda besedilo »ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

48. člen

V 128. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (peta alineja prvega odstavka 33. člena tega zakona);«.

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

»8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom ali itinerarjem (prvi odstavek 67. člena tega zakona) ali postajališča linijskih prevozov v državi članici ne ustrezajo izdanemu dovoljenju (5. in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);«.

V drugem odstavku se za besedilom »upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,« doda besedilo »ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,«.

Tretji odstavek se črta.

49. člen

V 131. členu se na koncu 7. točke pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi, 8. in 9. točka, ki se glasita:

»8. če ne predloži veljavnega potrdila za voznike ali veljavne overjene verodostojne kopije potrdila za voznike (šesti odstavek 5. člena Uredbe 1072/2009/ES);

9. če ne predloži dovoljenja za linijske prevoze (prvi odstavek 19. člena Uredbe 1073/2009/ES).«.

50. člen

Za 131.č členom se doda nov, 131.d člen, ki se glasi:

»131.d člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravi nakladanje ali razkladanje blaga, čeprav to ni bilo dogovorjeno z ločeno pogodbo (prvi odstavek 110.b člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

51. člen

V 132. členu se za besedo »inšpektorja« doda besedilo »ali osebe, pristojne za nadzor,«.

52. člen

Za 133.a členom se doda nov, 133.b člen, ki se glasi:

»133.b člen
(izrek globe)

Za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

53. člen

(pooblastilo izvajalca organizacijskih, strokovnih in tehničnih opravil)

(1) Izvajalec organizacijskih, strokovnih in tehničnih opravil, ki ima pooblastilo glede pridobitve strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza, mora pogoje iz šestega odstavka spremenjenega 23. člena zakona izpolniti najkasneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(2) Ministrstvo izvajalcu iz prejšnjega odstavka, ki v roku iz prejšnjega odstavka predloži dokazila o izpolnjevanju pogojev, izda novo pooblastilo z veljavnostjo desetih let.

(3) Ministrstvo izvajalcu iz prvega odstavka tega člena, ki dokazil o izpolnjevanju pogojev v roku iz prvega odstavka tega člena ne predloži, pooblastilo odvzame. Dosedanji izvajalec mora najpozneje v 14 dneh ministrstvu predati podatke o vseh do tedaj opravljenih preizkusih znanja, kandidatih in izdanih spričevalih, katalog izpitnih vprašanj ter arhiv.

54. člen

(člani komisije)

Člani komisije, ki so bili imenovani pred uveljavitvijo tega zakona, morajo ministrstvu poslati dokazila o izpolnjevanju pogojev iz novih 23. in 37.a člena zakona najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

55. člen

(pooblastilo pooblaščenih centrov za usposabljanje voznikov)

(1) Pooblaščen centri za usposabljanje voznikov, ki imajo pooblastilo za pridobivanje temeljnih kvalifikacij in redno usposabljanje voznikov, morajo pogoje iz spremenjenega drugega odstavka 41. člena zakona izpolniti najkasneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(2) Ministrstvo pooblaščenim centrom iz prejšnjega odstavka, ki v roku iz prejšnjega odstavka predložijo dokazila o izpolnjevanju pogojev, izda novo pooblastilo z veljavnostjo desetih let.

(3) Ministrstvo pooblaščenim centrom iz prvega odstavka tega člena, ki dokazil o izpolnjevanju pogojev v roku iz prvega odstavka tega člena ne predložijo, pooblastilo odvzame.

56. člen

(podaljšanje uporabe)

Do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se še vedno uporabljajo naslednji predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom:

- Pravilnik o temeljnih kvalifikacijah za voznike motornih vozil v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 103/10, 63/12, 62/14, 69/19 in 50/22),

- Pravilnik o programu, postopku in načinu opravljanja preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti odgovorne osebe za opravljanje prevozov v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 10/07, 39/07, 23/09 in 204/21),
- Pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz stvari v cestnem prometu in CEMT dovolilnic (Uradni list RS, št. 88/99, 59/01 – ZPCP-1 in 82/02),
- Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 16/02 in 131/06 – ZPCP-2),
- Pravilnik o izvajanju subvencioniranega prevoza (Uradni list RS, št. 7/20, 89/20, 133/21, 140/21 in 116/22),
- Pravilnik o določanju cen subvencioniranega prevoza (Uradni list RS, št. 133/21).

57. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremenjena druga alineja drugega odstavka 63. člena zakona se začne uporabljati tri mesece od uveljavitve tega zakona.

III. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

K 1. členu

V tem členu se ustrezno dopolni navedba Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, in sicer zaradi zadnje spremembe te direktive, ki je bila spremenjena z Direktivo 2022/738/EU. Poleg tega se navajanje Direktive 2003/59/ES nadomesti za sklicevanjem na Direktivo 2022/2561/EU, ker je le-ta nadomestila predhodno zaradi kodifikacije.

Sprememba tega člena je potrebna tudi zato, ker se bo zakon uporabljal tudi za izvajanje Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani (v nadaljevanju: Združeno kraljestvo). Ta sporazum je treba prenesti v zakon, saj je zdaj treba predpisati predvsem dodatne kazenske sankcije za prevozna podjetja s sedežem v Združenem kraljestvu.

Poleg tega se v zakon dodaja Uredba Komisije (EU) št. 361/2014 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98, ki med drugim nadomesti in razveljavi prej navedeno uredbo.

K 2. členu

S tem členom se spremeni definicija »daljinarja«, kjer se črta beseda »s kilometrskimi« razdaljami, ker se daljinar odslej meri v metrih, prav tako se zaradi neuporabe termina črta besedna zveza »pomembnejšimi avtobusnimi postajališči«, spreminja definicija za »mestni linijski prevoz«, ki se odslej prilagaja dejanskemu stanju, ko obstajajo tudi tako imenovane »podaljšane mestne linije«, ki teritorialno sežejo zunaj območja posameznih naselij.

Zaradi prenosa Direktive 2022/738/EU o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga se v zakon uvaja tudi nov izraz »najeto vozilo«, kar je potrebno zaradi pravilne uporabe navedene prenesene direktive.

Uskladi se definicija »relacija«, tako da se črta besedna zveza »pomembnejše avtobusno postajališče«, ker ta termin ni več v uporabi.

V 14.a točki je besedilo »Direktivo 2003/59/ES« nadomeščeno z besedilom »Direktivo 2022/2561/EU«, ker je prej navedene kodificirana verzija nadomestila prvo navedeno direktivo.

Dodana je tudi obrazložitev izraza »spremljevalec«, in sicer zaradi tega, ker se v 114.b člen dodaja brezplačna vozovnica za spremljevalce imetnikov EU kartice ugodnosti za invalide.

K 3. in 4. členu

S tem členoma se Uredba Komisije 2121/98/ES nadomesti z Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014 z dne 9. aprila 2014 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98. Ta uredba je namreč vsebinsko nadomestila Uredbo Komisije (ES) št. 2121/98, kar izhaja tudi iz samega naslova te uredbe.

K 5. členu

Drugi odstavek 16. člena se dopolni, ker se bo v evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, v primeru tujih državljanov, ki v Republiki Sloveniji nimajo določene številke EMŠO, vpisoval datum rojstva.

Sprememba devetega odstavka 16. člena je potrebna, ker se razmejujejo pristojnosti med mednarodnimi prevozi potnikov (pristojnost ministrstva) in prevozi potnikov v notranjem prometu (pristojnost ministrstva za JPP) ter je treba v ta namen tudi ločiti evidence, saj prevozi na klic spadajo pod prevoze potnikov v notranjem

prometu. Zato bodo odslej ločene evidence za področje izdanih dovoljenj v mednarodnem cestnem prometu (deveti odstavek 16. člena zakona) in evidence izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic (novi petnajsti odstavek 16. člena zakona).

K 6. členu

S spremembo tretjega odstavka 17. člena se poenoti poimenovanje zbirk v skladu z novonastalimi ministrstvi.

Pri spremembi desetega odstavka 17. člena se inšpektoratu, pristojnemu za področje javnega potniškega prometa v notranjem cestnem prometu, omogoči dostop do evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona.

Za odločanje o pravici do subvencionirane vozovnice za poklicne upokoјence je treba zagotoviti pravno podlago, s katero se omogoči povezava evidence poklicnih upokoјencev, ki jo vodi Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, z evidenco ministrstva, pristojnega za javni potniški promet v notranjem in čezmejnem prometu, kar se ureja s spremembo trinajstega odstavka 17. člena zakona. Gre za prenavo zdaj veljavnih določb in terminologije, zlasti z vidika ustrežnejšega izrazoslovja ter posodobitve glede na druge zakonske rešitve. Zajeta je tudi nova razmejitev pristojnosti, ker se del pristojnosti z Ministrstva za infrastrukturo prenese na Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo.

K 7. členu

S predlagano dopolnitvijo 16. člena ZPCP-2 se bo v evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, v primeru tujih državljanov, ki v Republiki Sloveniji nimajo določene številke EMŠO, vpisoval datum rojstva. Posledično je treba dopolniti drugi odstavek 18. člena ZPCP-2, ki določa, kateri podatki iz navedene evidence niso javni. Za osebe, ki v Republiki Sloveniji nimajo določene številke EMŠO in bodo imele v evidenci namesto te številke vpisan datum rojstva, ta podatek ne bo javen.

K 8. členu

Dopoljnjeni 23. člen zakona opredeljuje področje strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza. Bistvene spremembe v primerjavi z dosedanjim sistemom se odražajo v naslednjih odstavkih.

Z drugim odstavkom se v zakon poleg dosedanje ureditve vključujejo pogoji glede izobrazba za člane komisije za preizkus znanja kandidatov za upravljavca prevoza.

Tretji odstavek določa zahtevo za izdajatelja licenc, da v primeru izdaje nove ali obnove licence Skupnosti preveri, ali je kandidat za upravljavca prevoza v državi članici Skupnosti, ki je izdala potrdilo o njegovi strokovni usposobljenosti, izpolnil pogoj običajnega prebivališča, ali je v tej državi delal. Navedena pogoja izhajata iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 1071/2009/ES.

Četrti odstavek določa, da organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravi en izvajalec ali več izvajalcev, ki jih na podlagi javnega razpisa izbere ministrstvo. Doslej je bil v ta namen na podlagi javnega razpisa imenovan le en izvajalec.

Peti odstavek določa merila za izbor, ki so ustrezen prostor, programska in računalniška oprema, ponudbena cena ter ustrezno usposobljeni kadri za izvedbo preizkusa znanja.

S šestim odstavkom je uvedena 10-letna časovna omejitev trajanja pooblastila izbranih izvajalcev (trenutno trajanje pooblastil je časovno neomejeno) in se določajo pogoji, ki jih mora ves čas izvajanja strokovnega usposabljanja izpolnjevati izbrani izvajalec.

Sedmi odstavek dodaja inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, pooblastilo za izvajanje nadzora nad izvajanjem pridobivanja strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza in izpolnjevanjem pogojev izvajalca.

Z osmim odstavkom je urejeno pooblastilo ministrstvu, da podrobneje predpiše vsebino znanja, stroške dela komisije za preizkus znanja, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja, sestavo in način imenovanja komisije ter za izvajalca predpiše podrobnejše pogoje glede prostorov, opreme, ustreznosti kadrov in delovnih pogojev.

K 9. členu

S tem členom se v zakonu natančneje opredeli, da se nanašata na izdajatelja licenc, saj se v veljavnem zakonu večkrat pojavlja izraz izdajatelj, vendar za različne namene: ali za izdajatelja licenc ali na primer za izdajatelja izkaznic o voznških kvalifikacijah. Odslej bo jasno razmejeno, da se izraz izdajatelj licenc uporablja za pooblaščen organizaciji, ki izdajata licence (Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije).

K 10. členu

Zadnja sprememba drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES ureja dopolnitev nacionalnega elektronskega registra z dodatnimi podatki, in sicer točko g (registrska oznaka vozila), h (število zaposlenih v podjetju) in i (stopnja tveganja podjetja). Navedeno se odraža v spremembi tretjega odstavka 32.b člena zakona.

Nova peti in šesti odstavek 32.b člena zakona urejata prenos 3.a člena spremenjene Direktive 2006/1/ES, in sicer dodelujeta ministrstvu, pristojnemu za promet, vlogo nacionalne kontaktne točke za izmenjavo informacij iz nacionalnega elektronskega registra z drugimi državami članicami, ter namen navedenih informacij.

K 11. členu

V prvem odstavku 33. člena se določa poleg obveznosti posedovanja veljavnega voznškega dovoljenja z vpisano kodo Skupnosti v skladu z zahtevami EU (npr. ko prevoze izvaja prevoznik Skupnosti) tudi obveznost posedovanja spričevala o strokovni usposobljenosti voznika, izdanega na podlagi sporazuma o trgovini in sodelovanju (npr. ko prevoze izvaja prevoznik Združenega kraljestva).

K 12. členu

33.a člen se črta in njegova vsebina se prenaša v 107.a člen, kjer bo na pravem mestu opredeljen in sistemsko urejen prenos spremenjene Direktive 2006/1/ES o najemu vozil.

K 13. členu

Ta popravek je potreben, ker je Uredbo Komisije 2121/98/ES zamenjala Uredba 361/2014/EU.

K 14., 16. in 17. členu

Popravljajo se napake v sklicevanjih v 37., 38. in 39. členu zakona, ne gre za vsebinske popravke.

K 15. členu

Sprememba 37.a člena zakona najprej zvišuje potrebno raven izobrazbe za člane komisije za teoretični preizkus znanja. Poleg tega se natančneje opredeljujejo pogoji za ocenjevalce praktičnega usposabljanja voznikov. Na tem področju je bistvena dopolnitev, da se za navedene ocenjevalce zahteva strokovna usposobljenost za opravljanje dela v zvezi s postopki in nalogami glede tahografov, ki se dokazuje z opravljenim strokovnim usposabljanjem pri enem od proizvajalcev tahografov, ki imajo priznано odobritev tipa za analogne tahografe ali interoperabilni test za digitalne tahografe ali homologacijo za pametne tahografe v skladu z Uredbo 165/2014/EU, oziroma pri pravni ali fizični osebi, ki ima zaposleno osebo, ki je pri enem od proizvajalcev opravila šolanje za inštruktorja strokovnega izobraževanja.

K 18. členu

S spremembo 41. člena se časovno omejuje trajanje pooblastila za pooblaščen centre za usposabljanje voznikov in dopolnjuje pooblastilo za nadzor nad temi centri. Inšpektorat, pristojen za področje prometa, bo pristojen tudi za izvajanje nadzora nad izvajanjem izpitov za pridobivanje temeljnih kvalifikacij voznikov. Poleg tega se v zakonu podrobneje predpisujejo pogoji, ki jih bo moral izpolnjevati pooblaščen center, in sicer bo moral razpolagati z ustreznim prostorom za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja, izpolnjevati kadrovske pogoje, razpolagati z učnimi pripomočki, gradivom, informacijsko

podporo za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja, z voznim parkom za praktično delo ter dokazati, da v zadnjih petih letih ni bil pravnomočno obsojen ali ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje korupcijskih kaznivih dejanj ali kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost. V zvezi z zadnjim pogojem je treba zaradi pomembnosti pooblastila zagotoviti minimalne standarde, ki so zahtevani tudi za uslužbence v javnem sektorju. Posameznikom, ki so imeli v preteklosti že ugotovljene nepravilnosti (ali so v postopku zaradi takih sumov) pri spoštovanju zakonov, predvsem iz določil kazenskega zakonika, mora biti dostop do izvajanja tako pomembnih in odgovornih nalog onemogočen.

S tretjim odstavkom je dodano pooblastilo IRSI za izvajanje nadzora nad pridobivanjem temeljnih kvalifikacij voznikov (doslej so nadzirali le izvajanje rednih usposabljanj voznikov).

Z dopolnitvijo četrtega odstavka bo omogočeno, da minister lahko odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru tudi ob ugotovitvi, da ta v zadnjih dveh letih ni izvajal pridobivanja temeljnih kvalifikacij oziroma rednega usposabljanja.

K 19. členu

V tem členu se natančneje opredeljuje organ, ki v voziško dovoljenje ali v izkaznico o voziških kvalifikacijah vpiše kodi Unije »95«, in sicer kot dokaz o ustrezni usposobljenosti voznika.

V tretjem odstavku 42. člena je besedilo »Direktivo 2003/59/ES« nadomeščeno z besedilom »Direktivo 2022/2561/EU«, ker je kodificirana različica nadomestila prvo navedeno direktivo.

K 20. členu

Z novim 42.a členom je jasneje določeno, kaj je treba priložiti vlogi za izdajo kartice, predvsem glede fotografije, ki se lahko priloži v fizični obliki ali digitalni obliki. Predlog zakona določa pravno podlago za povezovanje evidence voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, z evidenco potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic in evidenco voziških dovoljenj, in sicer z namenom prevzema fotografije v digitalni obliki za izdajo izkaznice iz evidence izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta, kot so potni list, osebna izkaznica in voziško dovoljenje. Zaradi pravne varnosti oziroma da ne bi bilo zlorab fotografij, predlog določa dodatni pogoj, da fotografija v uradni evidenci ni starejša od enega leta in izkazuje dejansko podobo osebe, ki vlaga vlogo za izdajo izkaznice. Prevzemanje teh podatkov bo potekalo na podlagi privolitve posameznika z uporabo EMŠO. V tem členu se daje pooblastilo ministru, pristojnemu za promet, da predpiše način fotografiranja in ustreznost fotografije ter način predložitve, hranjenja in uporabe fotografije v digitalni obliki.

Po spremembi tega člena zakona se bo v vlogo za izdajo izkaznice o voziških kvalifikacijah za tuje državljane, ki še nimajo določene številke EMŠO, vpisoval datum rojstva. Sprememba bo zmanjšala upravno obremenitev upravnih enot, saj voznikom ne bo treba predhodno določiti številke EMŠO.

K 21. členu

V tretjem odstavku 42.c člena se črta del besedila, ki določa določitev cene izkaznice o voziških kvalifikacijah s sklepom, s čimer bo omogočeno, da se ta določi z odredbo, kar je ustrezno glede na določila Zakona o državni upravi.

K 22. členu

Ta člen ureja oblike javnih prevozov za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov, preizkušanj novih oblik prevozov, zbiranja podatkov na področju zagotavljanja trajnostne mobilnosti in prilagajanja javnega prevoza potnikom. Takšne oblike prevozov se lahko odobrijo za določen čas in so izključno vezane na pilotne projekte za preizkušanje novih oblik mobilnosti ter dopolnjevanja linijskega javnega potniškega prometa, če še niso urejeni v tem zakonu.

Pilotni projekti bodo omogočili zbiranje ustreznih podatkov, na podlagi katerih bi se lahko v prihodnje te oblike prevozov sistemsko uredile v zakonodaji.

Takšne vrste prevozov so dejansko namenjene testiranju oziroma preizkušanju in naj ne bi trajale več kot dve leti. Če se izkažejo za primerne, se morajo potem urediti v zakonu kot nova oblika prevoza.

K 23. členu

Uredba Komisije 2121/98/ES glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov, ki je bila navedena v prvotnem členu, ne velja več, zato je potrebna sprememba prvega odstavka 61. člena zakona.

K 24. členu

Z dodajanjem stavka v prvem odstavku 63. člena se natančno določi, da lahko mednarodno avtobusno linijo po izdanem dovoljenju opravlja le prevoznik, ki mu je bilo izdano dovoljenje. Takšna definicija je opredeljena tudi že v prvem odstavku 6. člena Uredbe 1073/2009/ES.

Besedna zveza »sorazmerni delež« je bila spremenjena zato, ker ni bilo jasno, od česa se določa sorazmerni delež. Navedena besedna zveza se spremeni v besedno zvezo »vsaj v enakem deležu« izvedenih avtobusnih linij domačega in tujega prevoznika.

Enak delež se določi glede na tedenski režim vožnje po voznem redu, in je stvar dogovora med udeleženi prevozniki, ki izvajajo mednarodno avtobusno linijo. Vozni red je sestavni del vloge, ki jo prevoznik vloži pri zahtevi za izdajo dovoljenja za cestni prevoz potnikov v države nečlanice Skupnosti. Po tedenskem režimu udeleženi prevozniki opredelijo dneve, ob katerih bodo izvajali linijo, kjer mora vsak prevoznik posebej opredeliti kateri dan izvaja prevoznik A, kateri dan pa linijo izvaja prevoznik B. Razmerje med opravljenimi prevozi znotraj tedna, med prevoznikom A in prevoznikom B, mora biti v enakem deležu, kar pomeni, da se enaki delež določi glede na število opravljenih voženj znotraj obdobja enega tedna in so tako tudi navedeni v režimu vožnje.

Če pa ni možno zagotoviti, da se prevozi izvajajo v enakem deležu, potem pa je podana možnost, da prevoz opravi drugi prevoznik, ki je tudi imetnik dovoljenja. V primeru, da linija ni izvedena v celoti, je za to odgovoren prevoznik, ki bi glede na režim vožnje, ki je naveden v dovoljenju, moral na ta dan izvesti linijo. Na ta način se bo nadzornim organom omogočil ustrezen nadzor nad izvajanjem linij.

Z ukinitvijo enournega odmika, navedenega v prvotni tretji alineji drugega odstavka 63. člena, zagotovimo prost pretok storitev in ljudi. Izognemo se tvorbi monopola in preprečimo, da se novim morebitnim ponudnikom mednarodnih avtobusnih storitev onemogoči preprost vstop v dejavnost. Potnikom se zagotovijo morebitne nižje cene, večja kakovost in večja izbira ponudnikov mednarodnega avtobusnega prevoza potnikov.

Ob proučitvi zakonodaje sosednjih držav je mogoče ugotoviti, da je pogoj enournega odmika izjema slovenskega sistema pridobitve dovoljenja za prevoz potnikov z avtobusom v tretje države.

S popravkom šestega odstavka 63. člena se vsebina zakona posodablja na podlagi izkušenj iz prakse. Pri tranzitnih linijah prilaganje cenika ni potrebno, ker gre le za izvajanje tranzita čez ozemlje Republike Slovenije, pri dvostranskih linijah pa je cenik zaradi postajališč na slovenskem ozemlju potreben. Temu sledi potreba po razlagi, katere priloge prilagamo kateremu dovoljenju za prevoze v države nečlanice Skupnosti.

Namen elektronske aplikacije je prevoznikom Skupnosti omogočiti tvorjenje vlog za dvostranske, večstranske linije in linije EU. Dostop do aplikacije se bo prevoznikom omogočil z digitalnim potrdilom po potrjenem vstopu v sistem. Prevozniki bodo morali vnašati ure odhodov s postaj in kilometrsko razdaljo. Postaje in postajališča se izberejo s seznama, ki ga bo določilo ministrstvo. Postopek tvorjenja vloge se bo lahko zaključil šele, ko bo prevoznik priložil vse zahtevane priloge iz 62. in 63. člena zakona. Z navedenim členom bomo zagotovili evidenco izdanih dovoljenj in pregled voznih redov mednarodnih avtobusnih linij. Podatki o voznih redih bodo javni dostopni.

Elektronska aplikacija bo zmanjšala upravne ovire za vse deležnike (prevozniki, potniki) in zmanjšala upravno breme organa. Omogočen bo tudi celovit pregled že izdanih dovoljenj na trgu. S tem bodo prevozniki lažje oblikovali vozne rede, ki bodo uporabnikom prijaznejši.

K 25. členu

Dodajanje priloge urnika časa vožnje in počitka voznikov je potrebno, ker je to že zahtevano na podlagi Uredbe 1073/2009/ES ter sporazuma Interbus.

V prvem odstavku se črta zahteva po notarskem overjanju pogodb, saj je to dodatni strošek za prevoznike, zato z odpravo tega koraka zmanjšamo stroške poslovanja prevoznika. Poleg tega je dodana nova, deseta alineja, da se k vlogi za izvajanje linijskih prevozov dodajo spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatki o registrskih oznakah vozil, pri čemer mora biti zagotovljeno, da se isto vozilo sočasno ne uporablja za izvajanje dveh linij. To je umeščeno, da ne bi nastal položaj, ko bi prevoznik priglasil isto vozilo za izvajanje dveh linij sočasno. Trenutno pa v zakonu ni pravne podlage, da bi zavrnili vlogo za dovoljenje, čeprav je očitno, da prevoznik ne razpolaga z voznim parkom, ki bi mu dopuščal izvajanje večjega števila mednarodnih linijskih prevozov potnikov.

V drugem odstavku 64. člena se kot priloga črtajo spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatki o znamki in tipu vozila. Na podlagi praktičnih izkušenj je ugotovljeno, da tuja matična ministrstva v svojih vlogah ne zahtevajo takšnega spiska, posledično ga ne prilagajo v vlogo, poslano tujim ministrstvom. Spisek vozil, s katerimi slovenski prevozniki opravljajo mednarodne avtobusne linije, že vodita Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije in Gospodarska zbornica Slovenije, in sicer za namen izdaje licenc.

K prvemu in drugemu odstavku 64. člena se doda identifikacijska številka za namene DDV, ker je kraj opravljanja storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov kraj, kjer se storitev opravlja. To pomeni, da mora za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu prevoznik za vožnjo po območju Republike Slovenije obračunati in plačati DDV od storitev prevoza potnikov v proračun Republike Slovenije. Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti se lahko se identificira za namene DDV v Republiki Sloveniji po splošni ureditvi (za linijske in občasne prevoze), po posebni ureditvi za občasne prevoze (kjer lahko obračunava in plačuje samo za občasne prevoze) ali uporablja unijsko ali neunijsko posebno ureditev VEM (OOS), če storitve opravlja končnim kupcem – fizičnim osebam. Predložitev identifikacijske številke se zahteva iz razloga, da se prevoznik ne bi izmikal obračunavanju in plačevanju DDV od storitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu po območju Republike Slovenije.

Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora k vlogi za izdajo dovoljenj iz prvega in drugega odstavka 64. člena priložiti naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala, ki ni varen. Zakon o splošnem upravnem postopku v 86. členu omogoča, da se vlagateljem dokumenti lahko vročajo tudi v elektronski predal in ne samo v fizični obliki. Namen in cilj vpeljave tega podatka pri vlogi je zmanjšanje upravnega bremena organa.

K 26. členu

Sprememba 65. člena je potrebna zaradi razmejnitve izrazov obnova in sprememba dovoljenja pri vlaganju vloge. Prevoznik mora pri vlogi za spremembo dovoljenja priložiti dokumente, ki se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do vloge za spremembo dovoljenja spremenijo, medtem ko mora pri vlogi za obnovo dovoljenja prevoznik priložiti vse priloge, ki veljajo za izdajo dovoljenja za prevoze v države nečlanice Skupnosti.

K 27. členu

Zakon narekuje iste pogoje za trajno ustavitev in začasno ustavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov. V posodobitvi zakona je treba prikazati razliko med njima.

Na podlagi praktičnih izkušenj je ugotovljeno, da je pri začasni ustavitvi prevoza potrebnejša podrobna utemeljitev, medtem ko je za prevoznika, ki nima interesa opravljati prevoza, zadovoljiva le zahteva oziroma vloga za trajno ustavitev. Začasna prekinitve opravljanja prevozov se dovoli le v primeru višje sile, kar pomeni, da je bil vzrok nepričakovan, prevoznik se okoliščinam ni mogel izogniti ali jih odvrniti, s tem se zagotovi neprekinjenost izvajanja linij. Višja sila je natančneje opredeljena v predpisu, ki ureja obligacijska razmerja. Začasna prekinitve se lahko odobri največ enkrat za obdobje veljavnosti dovoljenja ter lahko traja največ šest mesecev. V primeru začasne prekinitve domačemu prevozniku se po uradni dolžnosti dovoljenje za izvajane mednarodne linije za enako obdobje začasno prekine tudi tujim prevoznikom, ki jim je bilo izdano dovoljenje za izvajanje te linije.

K 28. členu

Z dodatnim petim odstavkom 76. člena se ureja pravna podlaga za določitev nove cene potniške spremnice. Cena potniške spremnice se je določala na podlagi neveljavnega predpisa, ki se še uporablja. Cena bo odslej določena s sklepom ministra.

K 29. členu

Sprememba 77. člena je potrebna, ker zdaj veljavni zakon opredeljuje preklic in odvzem dovoljenja le za tuje prevoznike. S to spremembo bo urejena pravna podlaga za odvzem in preklic dovoljenja tudi slovenskim prevoznikom. Sprememba zajema razloge za preklic in odvzem dovoljenja ter natančno opredeli, da če prevoznik ne izpolnjuje pogojev iz 63. člena zakona, se mu dovoljenje lahko preklic in odvzame. Doda se določba, da mora prevoznik v osmih dneh po prejemu dokončne določbe o preklicu in odvzemu dovoljenja leto vrniti ministrstvu. S tem bo prevoznik imel dolžnost in pravno obvezo, da vrne preklicana in odvzeta dovoljenja, s tem se bo do neke mere omejilo izvajanje mednarodnih prevozov potnikov tudi po odvzemu in preklicu dovoljenja.

K 30. členu

S spremembo 3. točke prvega odstavka 89. člena, ki ureja merila za delitev dovolilnic, se popravljajo imena ekoloških razredov zaradi tehnološkega razvoja in uvajanja novih ekoloških razredov vozil. V zadnjih letih je namreč prišlo do izrazitega razvoja motorjev tovornih vozil, in sicer so se uveljavili novi tehnološki standardi z vidika varovanja okolja, zato se predlagani 89. člen ustrezno prilagaja temu razvoju.

K 31. členu

S tem členom se spreminja 107. člen zakona, s katerim se ureja prenos Direktive 2022/738/EU o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga v slovenski pravni red za primer najema vozil domačih prevoznikov. V ta člen je prenesena in zaradi spremembe navedene direktive dopolnjena določba 33.a člena zakona.

Sprememba direktive o najetih vozilih za prevoz blaga iz drugih držav članic EU bo omogočila natančnejša in jasnejša pravila najema vozil iz druge države članice EU:

- prevozno podjetje lahko najeto vozilo uporablja najmanj dva zaporedna meseca v posameznem koledarskem letu;
- podjetje ima lahko v svojem voznem parku v uporabi 25 % najetih vozil;
- najeta vozila se bodo v 30 dneh od začetka najema morala registrirati v Sloveniji;
- najeta vozila bodo vključena v nacionalni register cestnih prevoznikov, ki je povezan v evropski register prevoznih podjetij (ERRU), s čimer bodo nadzornim organom dostopne tudi posodobljene informacije o najetih vozilih znotraj posameznih podjetij.

K 32. členu

Novi 107.a člen ureja uporabo najetih vozil prevoznikov drugih članic Skupnosti v naši državi in tudi prenaša spremenjeno Direktivo 2006/1/ES. Določba s spremembo direktive ni bistvena spremenjena, zato je podobna dosedanji ureditvi na področju najema tovornih vozil brez voznika. Na podlagi te določbe bo možen nadzor, kako drugi prevozniki Skupnosti izvajajo pravila na področju najema vozil.

K 33. členu

Z novim drugim odstavkom 109. člena se dodajajo pravila, ki jih mora glede kabotaže upoštevati prevoznik iz Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, in sicer jo lahko izvaja v skladu s sporazumom o trgovini in sodelovanju.

V novem tretjem odstavku je predpisan postopek za pridobitev dovoljenja za opravljanje kabotaže za prevoznika Skupnosti ali Združenega kraljestva, če za kabotažo ne izpolnjuje osnovnega pogoja, ki je, da predhodno opravi dohodni mednarodni prevoz v Republiko Slovenijo.

S spremembo tretjega odstavka, ki je postal četrti, so natančneje predpisani roki v zvezi s pridobitvijo dovoljenja za kabotažo za tujega prevoznika.

K 34. členu

S prvim odstavkom novega 110.b člena se predpisuje prepoved opravljanja nalog razklada in naklada tovora za voznika, razen če je z ustrezno pogodbo drugače opredeljeno in so pri tem izpolnjeni tudi pogoji iz predpisa, ki ureja varstvo pri delu (na primer, če je vozniku naročeno, da izvaja naklad ali razklad z viličarjem, mora imeti za ta namen opravljen ustrezeni izpit). Poleg tega se zahteva, da je v morebitni ločeni pogodbi strošek storitve nakladanja ali razkladanja blaga posebej opredeljen. Prej navedena pogodba se nanaša na ločeni posel, ki mora biti urejen v posebni pogodbi, ki je ne urejajo predpisi s področja cestnih prevozov potnikov in blaga.

Drugi odstavek se nanaša na predpisovanje stroška stojnine. S to določbo se lajšajo težave prevoznikov, ki vse pogosteje po več ur čakajo na naklad oziroma razklad. Uro predvidenega nakladanja oziroma razkladanja imajo vedno vnaprej določeno, vendar pa se te ure praviloma ne upoštevajo več in prevozniki čakajo tudi po

več ur. Tako neupoštevanje določenega časa povzroča težave pri nadaljnji organizaciji prevozov, pri organizaciji razporeditve dela in prevoznikom dodatne stroške. V posameznih primerih se sicer lahko pojavijo okoliščine, ki so objektivno upoštevane pri zamudah, vendar pa zamujanje pri nakladanju ali razkladanju blaga ne sme postati praksa. Iz izkušenj prevoznikov izhaja, da imajo pri tem prednost tisti, ki prevažajo večje količine ali dražji tovor, kar za preostale prevoznike pomeni, da se jim s prvo zamudo v dnevu podre celotni nadaljnji sistem organizacije dela.

V tretjem odstavku je določeno, da se v primeru, ko naročnik prevoza, prejemnik ali pošiljatelj blaga zahteva od prevoznika vračilo transportne embalaže (zabojnik, paleta, voziček in drugo), transportna embalaža šteje za tovor in je prevoznik upravičen do voznine za prevoz embalaže.

Zadnji odstavek 110.b člena določa izjeme glede prevozov, pri katerih se lahko zaradi same narave teh prevozov od voznika zahteva, da opravi naklad ali razklad blaga.

110.c člen ureja možnost prevoznika, da poveča višino voznine, če se poveča cena energenta. Gre za položaj, ko so pogodbe sklenjene vnaprej, torej na podlagi kazalnikov in posledično cen, ki veljajo ob sklenitvi pogodbe, in se pozneje cena energentov bistveno poviša, in sicer je določeno, da se v primeru povišanja ali znižanja cene energenta za 10 % prevoznina poveča ali zniža za 3 % od prvotno dogovorjene cene. Iz te določbe bo izzet javni linijski prevoz potnikov, ker so za te prevoze cene goriv urejene s pogodbami s prevozniki v okviru ureditve javnega potniškega prometa.

Nova ureditev iz novih 110.b in 110.c člena se bo uporabljala le za tista razmerja oziroma pogodbe, ki so sklenjeni po uveljavitvi zakona. Zato določilo o stojninah in glede vpliva cene energenta na ceno prevoznine v že sklenjene pogodbe ne bo posegalo. Če gre za dolgoročne pogodbe, bo seveda stvar naročnika in prevoznika, kako bosta morebitno povišanje cen goriva (ali stojnine) upoštevala pri že sklenjeni pogodbi.

K 35. členu

Z dopolnitvijo šestega odstavka 111. člena se dopolni pravna podlaga glede predpisa, s katerim bo minister predpisal in s tem poenotil ceno peronizacije na območju Republike Slovenije glede na merila, ki bodo vnaprej jasno določena. Dosedanja ureditev stroškov peronizacije na prostem trgu je privedla do zelo različnih cen, ki na posameznih avtobusnih postajah povzročajo veliko nezadovoljstvo prevoznikov in posledično tudi manjše število prihodov avtobusov, opuščanje posameznih linij in podobno. Vse to zelo slabo vpliva na razvoj prevoza potnikov, predvsem javnega potniškega prometa, in predvsem na dostopnost le-tega in na pošteno konkurenco. Z uvedbo pravilnika, ki bo urejal pogoje, storitve, cene glede sprejema in odprave avtobusov ter potnikov, prodaje in predprodaje vozovnic ter rezervacije in način opravljanja storitev, se bo to nesorazmerje odpravilo.

K 36. členu

V prvem odstavku tega člena se črta besedilo, da se dejavnost avtobusnih postaj opravlja pod tržnimi pogoji, s čimer se ta določba uskladi s spremembo 111. člena. To pomeni, da opravljanje dejavnosti avtobusnih postaj ne bo več odvisno od tržnih pogojev, temveč bo usklajeno s spremembo 11. člena, ko je dodana možnost, da bo minister predpisal cene glede sprejema in odprave avtobusov ter potnikov.

K 37. členu

Veljavni 114.b člen določa upravičence do nakupa subvencionirane vozovnice.

Osmi odstavek zakona se nanaša na imetnike invalidske kartice ugodnosti, kjer se popravlja njeno poimenovanje v skladu z Zakonom o izenačevanju možnosti invalidov v EU kartico ugodnosti za invalide. Njenim imetnikom (invalidom), ki imajo spremljevalca, se dodaja še brezplačna vožnja zanje, in sicer izključno takrat, ko spremljajo na vožnji imetnika invalidske kartice ugodnosti.

V tem členu se na novo opredeli, da minister za JPP predpiše način, višino plačila, vrsto in čas veljavnosti subvencionirane vozovnice, določi vrste in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza iz sedmega odstavka tega člena, postopek za sklenitev pogodbe na podlagi drugega odstavka 114.c člena tega zakona, poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev za upokojenca oziroma osebe, starejše od 65 let. Določi se tudi, da je vlagatelj na podlagi statusa poklicnega upokojenca, ki ga ministrstvo pridobi iz evidence družbe, pristojne za vodenje evidence o poklicnih upokojencah, upravičen do subvencioniranega prevoza v medkrajevem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu. Dodaja se pogoj, da se pridobijo podatki za vlagatelja, ki je starejši od 65 let in ima v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

K 38. členu

Z uvedbo vozovnic Slovenija je ministrstvo določilo, da vrste subvencioniranih vozovnic in pogoji za pridobitev vozovnic za dijake in študente določi minister. Navedeni odstavek je po pomoti ostal v členu in nima več pomena, poleg tega se z uvedbo sprememb nanaša na napačen člen, zato predlagamo, da se v celoti črta. V novem tretjem odstavku je treba tudi črtati besedilo »v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje ter delo in socialne zadeve«, ker ni več ustrezno.

K 39. členu

Z uvedbo novega X.A poglavja v zakon se daje pravna podlaga za realizacijo spodbud za cestne prevoznike. Ker gre pri tem za pomoči, ki jih je treba priglasiti Evropski komisiji kot državno pomoč, je treba v področnih zakonih urediti ustrezno pravno podlago. Ta bo vsebovala tudi pravno podlago za pripravo predpisa ministra, ki bo za posamezne spodbude določal merila, pogoje in način dodeljevanja finančnih spodbud, saj zakon za realizacijo teh spodbud vsebuje le ustrezen splošni okvir.

Finančne spodbude so namenjene za ukrepe in naložbe v prometnem sektorju, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, onesnaževal zunanega zraka, porabo energije ter povečujejo delež obnovljivih virov energije. Namenjene so tudi izboljšanju varnosti v cestnem prometu.

Upravičenci do finančnih spodbud so imetniki licenc za prevoz v cestnem prometu. S spodbudami se bodo financirale naložbe in obratna sredstva za povečanje varnost, gospodarnost in okolju prijaznejše prevoze potnikov in blaga v cestnem prometu.

Merila za dodelitev spodbud vključujejo okoljska merila za zmanjšanje obremenjevanja okolja, povečanje varnosti cestnega prometa ter učinkovitost prevoza potnikov in blaga. Dodelitev spodbud se izvaja v skladu s pravili o državni pomoči, ki vključujejo pogoje glede sedeža prejemnika, dejavnosti, finančnega stanja in blokiranega računa.

Če ima neposredni proračunski uporabnik v svojem finančnem načrtu zagotovljene svoje pravice porabe, se sredstva za spodbude zagotavljajo iz teh virov. Pogoji za upravičenost stroškov vključujejo predračun, račun ali pogodbo kot dokazilo o izvedbi naložbe, dejansko nastale stroške, plačila v obdobju upravičenosti ter verodostojne listine.

V X.a poglavju se tako določajo namen in cilj, upravičenci in vrste spodbud, organ, merila in pogoji dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud ter viri financiranja in upravičenost stroškov.

Zagotavlja se tudi pravna podlaga za izdajo izvršilnega predpisa, s katerim minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše pogoje in merila glede dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud.

K 40. členu

S tem členom se spreminja celotni 117. člen zakona. Z dopolnitvijo druge alineje prvega odstavka se finančni upravi dodajajo pristojnosti za nadzor nad ustrezno določbo Uredbe 1071/2009/ES, ki določa obveznost vrnitve vozila v državo sedeža podjetja na osem tednov. V peti alineji prvega odstavka se dodaja pristojnost policiji tudi za nadzor nad določbami, ki urejajo nacionalno licenco.

Predlog zakona vsebuje tudi spremembe, ki so potrebne zaradi ureditve pristojnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev, na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

Preostale spremembe 117. člena se nanašajo na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (ZDU-1, Uradni list, št. 18/23). Z uveljavitvijo tega zakona je oblikovano Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo, ki je, med drugim, pristojno za javni potniški promet v notranjem in čezmejnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa. Te naloge je doslej izvajalo Ministrstvo za infrastrukturo, naloge pa so določene v Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-10). Spremembi ZDU-1 je posledično sledila tudi Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev, na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo z Inšpektorata Republike

Slovenije za infrastrukturo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo in temu sledi tudi sprememba besedila člena.

V zakon se uvaja tudi nov nadzorni organ, in sicer Urad za nadzor proračuna, ki bo izvajal nadzor nad izvajanjem novega X.a poglavja zakona, ki ureja finančne spodbude za subjekte s področja cestnih prevozov.

K 41. členu

Zaradi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev se v ZPCP-2 dodaja med pristojne nadzorne organe tudi inšpektorat, pristojen za področje javnega potniškega prometa.

K 42. členu

S tem členom je popravljena ureditev iz drugega odstavka 119. člena, iz katere izhaja sistemska ureditev na področju inšpekcijskega nadzora, ki pozna samo en strokovni izpit za inšpektorja, ki je urejen v 12.a členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru, in sicer je pravilno, da je navedeno, da vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja predpiše minister, pristojen za javno upravo.

K 43. členu

Črta se besedna zveza »pomembnejšem avtobusnem postajališču«, ker se ta izraz ne uporablja več in zato ni ustrezen.

K 44. členu

Dodaja se globa za primer neposedovanja licence v skladu s sporazumom o trgovini in sodelovanju ter globa za primer, če niso izpolnjeni pogoji iz točke (b) prvega odstavka 5. člena Uredbe 1071/2009/ES, ki prevoznikom nalaga, da se morajo v primeru izvajanja mednarodnih prevozov vsaj vsakih osem tednov vrniti v državo, kjer je sedež njihovega podjetja.

Sprememba napovednega stavka drugega odstavka 124. člena je potrebna na podlagi izkušenj, saj nadzorni organi pri izvajanju nadzora ugotavljajo, da so nekatera tuja podjetja organizirana tako, da zakonodaja v tretji državi ne zahteva imenovanja upravljavca prevoza, zato je nadzornim organom onemogočeno, da bi izrekli globo tujemu prevoznemu podjetju in odgovorni osebi.

Poleg tega je iz prvega odstavka izvzet posameznik, saj je v dosedanji ureditvi globa za posameznika izenačena z globo pravne osebe, ter se tretji odstavek ustrezno spremeni, tako da je odslej za posameznika opredeljena ustrezno nižja globa kot za pravno osebo.

K 45., 46., 47., 48. in 49. členu

S temi določbami se dopolnjuje sistem kazenskih sankcij zaradi sprememb in dopolnitev Uredbe 1071/2009/ES in Uredbe 1072/2009/ES ter Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani, ki je bil posledica izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije (primeroma v zvezi z obveznostjo posedovanja licence za opravljanje prevozov, spričevala o strokovni usposobljenosti voznika ter pravili za izvajanje kabotaže in drugo).

K 50. členu

Z novim 131.d členom se dodajajo globe za primere kršitev določb glede prepovedi naklada in razklada za voznika.

K 51. členu

S to spremembo se omogoča nadzor nad izvajanjem 46. člena zakona tudi za nadzornike s finančne uprave in iz policije, saj navedeni niso inšpektorji.

K 52. členu

Nova določba prvega odstavka 133.b člena bo omogočila, da se bo za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, lahko v hitrem postopku izrekla globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe. Navedena določba bo omogočala nadzornim organom pohitritev prekrškovnih postopkov, posebej pri tujih prevoznikih in prevoznikih Skupnosti, pri nadzorih na cesti, kadar določbe predpisov o prekrških predpisujejo izrek globe v znesku, višjem od najnižjega predpisanega. Enaka zakonska določba je že uvedena v Zakonu o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter se je pokazala kot zelo učinkovita in racionalna.

K 53., 54., 55. in 56. členu

Določene so prehodne določbe v zvezi s pooblastilom iz 23. člena zakona, ki se nanaša na izvajalca organizacijskih, strokovnih in tehničnih opravil glede pridobitve strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza. Dosedanjemu izvajalcu se omogoča prilagoditveno obdobje na nove pogoje iz šestega odstavka spremenjenega 23. člena zakona v roku enega leta. V primeru ustrezne prilagoditve na nove pogoje se mu bo izdalo novo pooblastilo z veljavnostjo desetih let. Če se novim pogojem ne bo prilagodil v navedenem roku, se mu bo pooblastilo odvzelo.

Za pridobitev pooblastila zakon predpisuje naslednje pogoje, in sicer morajo:

- imeti ustrezen prostor, ki je na lokaciji naslova izvajalca oziroma drugi lokaciji, ki izpolnjuje enake pogoje kot lokacija na naslovu sedeža podjetja izvajalca in omogoča izvedbo preizkusa znanja in hrambo arhiva izvedenih preizkusov znanja;
- imeti programsko in računalniško opremo, ki omogoča elektronsko prijavo na preizkus znanja, evidentiranje podatkov o kandidatih za upravljavca prevoza in opravljenih preizkusih znanja, izdajanje ustreznih spričeval in naključno izbiranje izpitnih vprašanj;
- imeti ustrezno usposobljene kadre za izvedbo preizkusa znanja.

Določene so tudi prehodne določbe v zvezi s pooblastili za izvajanja nalog pooblaščenih centrov za usposabljanje voznikov iz 41. člena. Urejeno je ustrezno prilagoditveno prehodno obdobje na dopoljene pogoje iz spremenjenega drugega odstavka 41. člena v obdobju enega leta. V primeru ustrezne prilagoditve na nove pogoje se bo izdalo novo pooblastilo z veljavnostjo desetih let. V kolikor se novim pogojem ne bo prilagodilo v navedenem roku se bo pooblastilo odvzelo.

Za pridobitev pooblastila se zaradi potrebe po informatizaciji procesov in pravne ustreznosti izvajalcev dodajata dva nova pogoja, in sicer da:

- razpolaga z informacijsko podporo za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;
- v zadnjih petih letih ni bila pravnomočno obsojena ali ni bila v kazenskem postopku za kaznivo dejanje korupcijskih kaznivih dejanj ali kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost.

Veljavnost pooblastil, ki jih ministrstvo izdaja za izvajanje dejavnosti usposabljanja, se na vseh področjih delovanja ministrstva omejuje z namenom poenotenja sistema, dviganja kvalitete in boljšega nadzora nad izvajanjem njihove dejavnosti.

Poleg zgoraj navedenega so urejene še prehodne določbe za izpolnjevanje pogojev za člane komisije za preizkus strokovne usposobljenosti iz novega 23. člena ter za praktični preizkus iz novega 37.a člena zakona.

V zadnji prehodni določbi je pa naveden seznam podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona, ki se še vedno uporabljajo, če niso v nasprotju s tem zakonom.

K 57. členu

S končno določbo se ureja začetek veljavnosti tega zakona.

Določba, ki ureja izvajanje linij iz 24. člena tega zakona in se nanaša na spremembo druge alineje drugega odstavka 63. člena zakona, se pa začne uporabljati v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (predpisi Skupnosti)

(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:

- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);
- Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L št. 226, z dne 10. 9. 2003, str. 4; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES).

(2) Ta zakon določa organe in nosilce javnih pooblastil, ki so pristojni za izvajanje upravnih nalog, za izvajanje:

- Uredbe Sveta (EGS) št. 56/83 z dne 16. decembra 1982 o izvajanju Sporazuma o mednarodnem prevozu potnikov po cesti z občasnimi avtobusnimi prevozi (ASOR) (UL L št. 10, z dne 13. 1. 1983, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 56/83/EGS);
- Uredbe Sveta (EGS) št. 3916/90 z dne 21. decembra 1990 o ukrepih, ki se sprejmejo v primeru krize na trgu cestnega prevoza blaga (UL L št. 375, z dne 31. 12. 1990, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3916/90/EGS);
- Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2888/2000 z dne 18. decembra 2000 o razdelitvi dovolilnic za težka tovorna vozila, ki vozijo po Švici (UL L št. 336, z dne 30. 12. 2000, str. 9, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2888/2000/ES);
- Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 z dne 2. oktobra 1998 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 glede dokumentov za avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 268, z dne 3. 10. 1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 2121/98/ES);
- Uredbe Komisije (ES) št. 792/94 z dne 8. aprila 1994 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 za prevoznike, ki opravljajo cestne prevoze tovora za lastne potrebe (UL L št. 92, z dne 9. 4. 1994, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 792/94/ES);
- Uredbe Sveta (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 51, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1071/2009/ES);
- Uredbe Sveta (ES) št. 1072/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1072/2009/ES);
- Uredbe Sveta (ES) št. 1073/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 61/2006 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1073/2009/ES);
- Uredbe Komisije (EU) št. 1213/2010 z dne 16. decembra 2010 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza (UL L št. 335 z dne 18. 12. 2010, stran 21; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1213/2010/ES);
- Uredbe (ES) št. 1370/2007 z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1370/2007/ES).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje Sklepa Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, stran 36).

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;

2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
- 3.a »brezplačni prilagojeni prevoz« je brezplačni prevoz študentov, ki so težje ali težko gibalno ovirani, z vozili, prilagojenimi in homologiranimi za prevoz oseb, ki uporabljajo invalidski voziček;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;
6. (črtana)
7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
8. (črtana)
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
- a11.a »enotna vozovnica« je izkazni dokument, ki ga izda organ JPP v elektronski ali listinski obliki in je lahko prenosljiv (neimenska enotna vozovnica) ali neprenosljiv (imenska enotna vozovnica), na podlagi katerega imetnik uveljavlja pravico do sklenitve pogodbe o prevozu potnikov s katerim koli prevoznikom, vključenim v sistem enotne vozovnice, v okviru časovne veljavnosti enotne vozovnice;
- 11.a »finančna integracija« je sofinanciranje iste prevozne storitve iz naslova združevanja finančnih sredstev;
- 11.b »fizična integracija« je povezanost različnih sistemov in podsistemov javnega potniškega prometa kot tudi povezanost s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, avtotaksi prevozi, stalnimi izvenlinijskimi prevozi in prevozi na klic;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
- 12.a »integrirana linija« je medsebojno povezan sistem finančne, fizične, tarifne oziroma upravljavske integracije javnega, posebnega in drugega prevoza potnikov;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in posebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
- 14.b »izvajalec« je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;

20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
- 22.a »Snop linij« je prometno, gospodarsko in upravljavsko smiselna celota ene ali več linij;
23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
28. (črtana)
29. »običajno prebivališče« je prebivališče osebe, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja voznike v cestnem prometu;
30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;
31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
- 31.a (prenehala veljati)
32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;
33. (črtana)
34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
- 37.a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza do največ osem potnikov in se izvaja na območjih, na katerih ni organiziranega javnega prevoza potnikov, oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah javnega prevoza potnikov;
38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;
43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec, zunajzakonski partner, partner in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;

45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;
46. »sistem enotne vozovnice« pomeni sistem izdaje, prodaje in uporabe enotne vozovnice in poravnave prevoznin na podlagi validacij, ki ga upravlja organ JPP, ki uporabnikom in izvajalcem javnega potniškega prometa omogoča sklenitev pogodbe o prevozu v različnih vrstah prometa ter finančne poravnave med izvajalci prevozov;
47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
- 47.a »stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz« je prevoz med dvema točkama, ki ne vsebuje ponavljajočih se elementov obstoječega javnega linijskega prevoza potnikov, namenjen izključno uporabi letaliških storitev potnika. V ta namen potnik vstopi oziroma izstopi na letališču;
- 47.b »subvencioniranje prevoza dijakov in študentov« je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;
- 47.c »tarifna integracija« je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enako raven kakovosti prevozne storitve določa enako ceno;
48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. »tujji prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
- 49.a »upravljavalec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
- 49.b »upravljavaska integracija« je povezanost posameznih med seboj usklajenih voznih redov, ki se izvajajo v obliki iste prevozne storitve oziroma enotnega voznega reda;
- a49.c »validacija« pomeni registracijo vsakokratne uporabe enotne vozovnice, ki jo potnik izvede na validacijski napravi pred vstopom v vozilo ali ob vstopu vanj ali pri sprevodniku in s čimer je sklenjena pogodba o prevozu potnikov za posamezno vožnjo v okviru izbranega itinerarja ali voznega reda, kakor določa zakon, ki ureja izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, in v skladu s pogoji izdane enotne vozovnice;
- 49.c »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;
50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

4. člen (pristojni organi)

(1) Strokovno tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge na področju prevoza blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu in potnikov v mednarodnem cestnem prometu, ter razvojne naloge na področju prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Ministrstvo opravlja naslednje naloge:

1. priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov blaga in s področja prevozov v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu;
2. vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
3. vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
4. pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
5. (prenehala veljati)
6. spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
7. izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
8. opravljanje nalog nacionalne kontaktne točke in izmenjava informacij z drugimi državami članicami v skladu z 18. členom Uredbe 1071/2009/ES;
9. izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
10. izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;

11. izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
12. izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
13. izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
14. izvajanje drugih upravnih nalog po mednarodnih sporazumih s področja prevozov blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
15. vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
16. izvajanje drugih upravnih nalog po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
17. razvijanje javnega linijskega avtobusnega medkrajevnega avtobusnega potniškega prometa in pospeševanje gospodarskih javnih služb;
18. razvijanje informacijskega sistema javnega potniškega prometa;
19. (prenehala veljati)
20. (prenehala veljati)
21. razvijanje drugih oblik javnega potniškega prometa;
22. izdaja dovoljenj za posebne linijske prevoze, na katerih se lahko vozijo tudi naključni potniki;
23. odločanje o pravicah težko in težje gibalno oviranih študentov do brezplačnega prevoza ali brezplačnega prilagojenega prevoza;
24. reševanje reklamacij glede uporabe enotne vozovnice na drugi stopnji;
25. (prenehala veljati)
26. (prenehala veljati)
27. vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
28. vodenje evidence subvencij prevoza;
29. vodenje evidence integriranega javnega potniškega prometa;
30. oglaševanje in informiranje;
31. podpora uporabnikom.

5. člen (javno pooblastilo)

(1) Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in Gospodarski zbornici Slovenije se podeli javno pooblastilo izdajanja licenc in dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc).

(2) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila se izvajajo naslednje upravne naloge:

- opravlja naloge, opredeljene v 10. členu Uredbe 1071/2009;
- pripravlja poročila ministrstvu, pristojnemu za promet, skladno s 26. členom Uredbe 1071/2009/ES, 17. členom Uredbe 1072/2009/ES in četrtim odstavkom 28. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja Licenco Skupnosti in izvodov licence Skupnosti na podlagi 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in 4. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja potrdila za voznike na podlagi 5. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- opravlja naloge iz 6. in 7. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 12. člena in prvega odstavka 13. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- odvzema licence Skupnosti na podlagi prvega odstavka 21. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 22. člena in prvega odstavka 23. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja, zavrača izdajo ter odvzema licence in izvode licenc na podlagi tega zakona;
- deli dovolilnice za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno s CEMT dovolilnicami;
- izdaja potrdila za opravljanje mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe na podlagi Uredbe 1073/2009/ES in Uredbe Komisije 2121/98/ES;
- izdajanje oznake za avtotaksi prevoze s podatki o prevozniku in številko licence na podlagi tega zakona;
- druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja.

(3) Izdajatelj licenc mora upravne naloge iz prejšnjega odstavka izvajati najmanj na enem mestu v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajatelj licenc odgovarja v skladu z zakonom za škodo, ki jo povzroči s svojim protipravnim ravnanjem njegova oseba ali organ pri izvajanju javnega pooblastila.

16. člen
(podatki v evidencah)

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljavec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kaznivna dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- ime in priimek, EMŠO, davčna številka, fotografija voznika ter stalno in začasno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost voziškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja voziško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojišč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po zeleni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov potnikov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji, voznem redu, daljinarju in itinerarju linij;
- podatki o številu in vrsti potnikov;
- podatki o izvajanju, financiranju in trajanju sklenjene pogodbe;
- podatki o podizvajalcih;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za uveljavljanje pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije;
3. bivališče med izobraževanjem (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);
4. ime in priimek, naslov (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO (oziroma druga matična oznaka za osebe iz druge države) zakonitega zastopnika;
5. ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
6. ime, evidenčna številka, naslov lokacije izvajanja vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa in letnik vpisa, podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
7. vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za deset voženj na mesec);
8. razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja ali razdalja od kraja bivanja do kraja vadbe;
9. seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo in seznam območij (območje Slovenije, območje mestnega prometa);
10. edinstvena številka kartice;
11. status registriranega športnika, veljavnost tekmovalne licence (če uveljavlja pravico do subvencioniranega oziroma brezplačnega prevoza za registriranega športnika);

12. status študenta s posebnimi potrebami (v primeru, ko oseba uveljavlja pravico do brezplačnega prevoza oziroma brezplačnega prilagojenega prevoza za težje in težko gibalno ovirane študente);
13. telefonska številka oziroma elektronski naslov vlagatelja;
14. seznam izdanih vozovnic: izdajatelj vozovnice (naziv izdajatelja, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izdajatelja), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta in številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje njene veljavnosti, njena polna cena, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije;
15. evidenca validacij (izvajalec prevoza, oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije).

(13) V evidenci enotne vozovnice se za uveljavljanje pravic uporabnikov in izvajalcev, nadzor nad izvajalci ter upravljanje odnosov z uporabniki vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. telefonska številka oziroma elektronski naslov uporabnika;
3. enolična oznaka kartice;
4. seznam relacij (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
5. seznam izdanih vozovnic (enolična oznaka validacije, izvajalec prevoza, vrsta vozovnice);
6. evidenca validacij (izvajalec oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije);
7. status uporabnika, na podlagi katerega v skladu s 114.b členom tega zakona uveljavlja pravico do brezplačne vozovnice, in območje veljavnosti vozovnice.

(14) V evidenci strokovnih oseb izvajalcev IJPP se za uveljavljanje pravic in nadzora nad izvajalci vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), EMŠO;
2. enolična oznaka službene kartice izvajalca;
3. podatki o prijavi in odjavi v aplikacijo zbirke IJPP (dan, ura, lokacija);
4. vloga strokovne osebe izvajalca (npr. voznik, prodajalec, kontrolor, prometnik, upravnik informacijskega sistema pri izvajalcu);
5. evidenca nalog, izvedenih v vlogi izvajalca.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidenca in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, organ JPP, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: finančna uprava), ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izdajatelj licenc, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, organi, pristojni za inšpekcijski nadzor nad cestnim prometom, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidenco in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu. Za potrebe izvajanja pridobivanja temeljnih kvalifikacij voznikov in rednega usposabljanja izpitni centri iz 41. člena tega zakona podatke iz prve in druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena obdelujejo, posredujejo in uporabljajo, podatke iz četrte, pete in šeste alineje pa zbirajo, obdelujejo, posredujejo in uporabljajo.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnim in informacijskim sistemom visokega šolstva v Republiki Sloveniji, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, tako, da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,

- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- ime, naslov in evidenčna številka vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatek o tem, ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu, ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov;
- podatek o starosti upravičenca ob prvem vpisu v javno veljavni izobraževalni ali študijski program,
- letnik vpisa.

(4) Ministrstvo za odločanje o pravici mladoletnega vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže evidenco subvencij prevoza s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, tako da na podlagi podatka o EMŠO mladoletnega vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke zakonitega zastopnika:

- ime in priimek,
- stalno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču).

(5) Vloga za subvencionirano vozovnico se vnese v evidenco ministrstva. Spletno vlogo vloži upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik v sistem e-uprave. Pisno vlogo sprejme izvajalec ali pooblaščen prodajalec in jo vnese v evidenco ministrstva. Na podlagi odločitve o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz se izda enotna subvencionirana vozovnica. Izvajalec ali pooblaščen prodajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo enotne vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic na podlagi podatka o EMŠO upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki potrjene vloge oziroma odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(6) Podatki v evidencah iz prvega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v evidenci iz 1. točke deset let po roku, do katerega velja licenca Skupnosti ali izvod licence;
2. v evidenci iz 2. in 3. točke šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
3. v evidenci iz 4. točke pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
4. v evidenci iz 5. točke za zadnjih pet let;
5. v evidenci iz 6. in 7. točke dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
6. v evidenci iz 8. točke za zadnji dve leti;
7. v evidenci iz 9. točke deset let po roku do katerega velja licenca Skupnosti.

(7) Podatki v evidencah iz drugega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v registrih iz 1. in 2. točke deset let po vpisu;
2. v evidenci iz 3. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
3. v evidenci iz 4. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
4. v evidenci iz 5. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
5. v registru iz 6. točke deset let po vpisu;
6. podatki o validacijah iz 15. točke dvanajstega odstavka 16. člena tega zakona se brišejo po dveh mesecih od vpisa v evidenco;
7. podatki o validacijah iz 6. točke trinajstega odstavka 16. člena tega zakona se brišejo po dveh mesecih od vpisa v evidenco.

(8) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(9) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(10) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

(11) Evidenca iz drugega odstavka prejšnjega člena se za namen preverjanja podatkov iz prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena poveže s Centralnim registrom prebivalstva, določenim v zakonu, ki ureja centralni register prebivalstva, za podatke iz druge in tretje alineje pa z evidenco o voznških dovoljenjih, določeno z zakonom, ki ureja voznike. Kot povezovalni znak se uporabljajo ime, priimek in EMŠO.

(12) Evidenca iz dvanajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do brezplačnega oziroma subvencioniranega prevoza za registrirane športnike poveže z evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov, ki se vodi na podlagi zakona, ki ureja področje športa. Kot povezovalni znak se uporabljajo ime, priimek in EMŠO upravičenca. Iz evidence registriranih in kategoriziranih športnikov se pridobijo podatki o statusu registriranega športnika in veljavnosti tekmovalne licence.

(13) Evidenca iz trinajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do prevoza oziroma brezplačnega prevoza poveže s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, evidenco upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Zavod za pokojninsko zavarovanje Slovenije, evidenco o imetnikih evropske kartice ugodnosti za invalide, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, in evidenco vojnih veteranov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vojne veterane. Ministrstvo na podlagi EMŠO vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke upravičenca:

- ime in priimek,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- podatek o starosti upravičenca
- podatek o statusu upokojenca,
- podatek o statusu vojnega veterana.

18. člen (javnost podatkov)

(1) Podatki v naslednjih evidencah iz 15. člena tega zakona so javni v celoti v:

- evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov, razen podatka o EMŠO in podatkov o kaznivih dejanjih in prekrških imetnika licence;
- evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih potrdil za opravljanje prevozov potnikov za lastne potrebe, razen podatka o EMŠO;
- registru voznih redov v notranjem linijskem prometu, razen podatka o EMŠO;
- registru posebnih linijskih prevozov, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, razen podatkov o EMŠO in stalnem prebivališču.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, niso javni podatki o osebnem imenu, EMŠO voznika in podatki o usposobljenosti oziroma pridobljeni poklicni kvalifikaciji.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, nista javna podatka o registrski označbi in ekološki kakovosti vozil.

23. člen (strokovna usposobljenost upravljavca prevozov)

(1) Strokovno usposobljenost upravljavca prevozov izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo najmanj potrebna znanja iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu so predpisana znanja omejena na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in izpita iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Stroške opravljanja izpita nosi kandidat ali kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat). Vsa organizacijska, strokovna

in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravi izvajalec, ki ga izbere Ministrstvo za promet na podlagi javnega razpisa.

(3) Minister podrobneje predpiše zlasti vsebino znanj iz prvega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja ter sestavo in način imenovanja komisije.

28. člen (licenca in izvodi licence)

(1) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(2) Izvod licence vsebuje podatke o izdajatelju, firmi in sedežu oziroma naslovu prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, vrsti prevozov, ki se z vozilom lahko opravljajo iz naslova izdane licence, morebitne opombe, datum izdaje izvoda, zaporedno številko izvoda, žig in podpis.

(3) Izdajatelj izda prevozniku izvod licence za toliko vozil, kolikor jih uporablja za izvajanje prevozov v cestnem prometu in za kolikor vozil izpolnjuje pogoj primernega finančnega položaja.

(4) Licence in izvodi licence za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika.

(5) Izvirnik licence se hrani na sedežu prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik v vozilu izvod licence.

(6) Minister predpiše obliko in vsebino zahteve za izdajo licence, obliko in vsebino licence in njenih izvodov, lahko pa tudi podrobneje uredi druga vprašanja pridobitve in odvzema licence.

32.b člen (pridobivanje podatkov za potrebe nacionalnega elektronskega registra)

(1) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra se od inšpekcijskih služb, policije ali finančne uprave pridobijo podatki o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah ter kršitvah predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek pravnomočno končan.

(2) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra izdajatelj licenc od organov iz prvega odstavka pridobi podatke, določene v Sklepu Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, str. 36; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2009/992/EU) po sistemu elektronske izmenjave na podlagi protokola ali z neposrednim vnosom v nacionalni elektronski register.

(3) Organi iz prvega odstavka tega člena lahko za potrebe odločanja v postopkih o izreku sankcij za kršitve dostopajo do podatkov iz elektronskega registra iz točk e) in f) drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(4) Nacionalni elektronski register vsebuje poleg podatkov iz Sklepa 2009/992/EU, še podatke o enotni matični ter davčni številki upravljavca prevoza, ki se za potrebe navedenega registra pridobijo po uradni dolžnosti, ter s tem, da so vsi navedeni podatki varovani v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

33. člen (obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;

- veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o vozniških kvalifikacijah;
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;
- pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji;
- pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost njegovega izpisa;
- pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov dovoljenje lokalne skupnosti, potrjen cenik in obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza;
- pri opravljanju občasnega prevoza potnikov pisno ali elektronsko dokazilo o občasnem prevozu potnikov, iz katerega so razvidni podatki iz drugega odstavka 55. člena tega zakona, oziroma možnost njegovega izpisa;
- pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov v primeru prevoza drugih vrst potnikov, ki niso določeni v prvem odstavku 54. člena zakona, in v primeru prevozov, namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz, dovoljenje organa JPP;
- pri opravljanju prevoza na klic v primeru izvajanja in financiranja prevoza na klic s strani lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti, kopijo dovoljenja organa JPP.

(2) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(3) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščene uradne osebe finančne uprave ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(4) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(5) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniki in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

33.a člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika v drugi državi članici Skupnosti)

- (1) Domači prevoznik lahko uporablja motorna vozila, najeta v drugi državi članici Skupnosti, če:
- je vozilo registrirano v Republiki Sloveniji in dano v promet v skladu s predpisi Republike Slovenije;
 - se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
 - najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
 - najeto vozilo vozi le osebje najemnika;
 - so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alineje v vozilu.

- (2) Dokumenti iz pete alineje prejšnjega odstavka so:
- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
 - če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, dokazilo o pravici uporabe vozila (pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list ali pooblastilo za uporabo).

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

34. člen

(potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe)

(1) Osebe, ki želijo opravljati prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja prevozov pri izdajatelju licenc za ta vozila pridobiti potrdilo, da opravljajo prevoze za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila, ki ga izda izdajatelj licence v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Izdajatelj licence izda potrdilo, če oseba izkaže, da bo opravljala samo prevoze za lastne potrebe. Potrdilo se izda za vsako vozilo, s katerim bo ta oseba opravljala prevoze za lastne potrebe. Na potrdilu s podpisom in žigom tudi izvajalec prevoza potrdi, da bo prevoz opravljal za lastne potrebe.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

37. člen

(temeljne kvalifikacije)

(1) Za pridobitev temeljnih kvalifikacij ni potrebna predhodna pridobitev vozniškega dovoljenja.

(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije s preizkusom znanja.

(3) Način pridobitve temeljne kvalifikacije, ki vključuje samo preizkus znanja, obsega samo praktični in teoretični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke a) sedmega odstavka tega člena.

(4) Vozniki, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, kakor je določeno v 23. členu tega zakona, so oproščeni preizkusov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v zvezi z vsebinami iz teh preizkusov, ki jih določa prvi odstavek 23. člena.

(5) Temeljne kvalifikacije se pridobijo v sistemu pridobitve temeljne kvalifikacije v skladu s tem zakonom ali v okviru srednjega poklicnega izobraževanja za voznike. Program srednjega poklicnega izobraževanja za voznike mora obsegati vsebino znanj, določenih s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona, katalog znanj ali program izobraževanja oziroma usposabljanja pa mora pred začetkom njegovega izvajanja odobriti minister. Po uspešno končanem poklicnem izobraževanju za voznike se pridobljene temeljne kvalifikacije potrdijo z ustreznim spričevalom iz sedmega odstavka tega člena. To spričevalo se izroči udeležencu poleg listin, ki jih predvideva program poklicne šole ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja.

(6) Na podlagi preizkusa iz tretjega odstavka tega člena se kandidatu izda spričevalo, ki potrjuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo.

37.a člen

(preizkus znanja)

Preizkus znanja iz prejšnjega člena opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Člani komisije za teoretični preizkus znanja morajo imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa, za člane komisije, ki imajo univerzitetno izobrazbo pa se zahteva tri leta delovnih izkušenj. Člani komisije za praktični preizkus znanja morajo imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo, izpit za učitelja vožnje in izpit za ocenjevalca vožnje ustrezne kategorije ter najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja učenja in ocenjevanja vožnje ustrezne kategorije.

38. člen

(pravica vožnje)

(1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti od 18. leta vozilo voznških kategorij C1, C1E, C in CE, če imajo spričevalo iz šestega odstavka prejšnjega člena za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.

(2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti od 21. leta vozilo vozniških kategorij D1, D1E, D in DE za prevoz potnikov, če imajo spričevalo iz šestega odstavka prejšnjega člena za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.

(3) Vozniki iz prvega odstavka tega člena, ki prevažajo blago in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vozniki iz drugega odstavka tega člena, ki prevažajo potnike in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz drugega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz drugega odstavka tega člena.

(5) Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.

(6) Domači prevoznik ali prevoznik Skupnosti ne sme dati v upravljanje svojega vozila iz 35. člena tega zakona, če voznik ni upravičen voziti takega vozila skladno s prvim in drugim odstavkom tega člena.

39. člen (redno usposabljanje)

(1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz šestega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu, zdravju in varnosti pri delu ter zmanjšanju vpliva vožnje na okolje. To usposabljanje organizira pooblaščen center za usposabljanje iz 41. člena tega zakona v skladu s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona. Usposabljanje je sestavljeno iz predavanj v učilnici in praktičnega usposabljanja. Usposabljanja se lahko izvajajo tudi s pomočjo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ali na najnaprednejših simulatorjih. Zaposlitev voznika v drugem podjetju v času usposabljanja ne vpliva na že opravljeno redno usposabljanje.

(2) Vozniku, ki opravi redno usposabljanje, se izda spričevalo, ki potrjuje tako usposabljanje.

(3) Prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo vozniki, ki so imetniki spričeval iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona, v petih letih od izdaje navedenega spričevala.

(4) Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje.

(5) Imetniki spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona ali imetniki spričevala iz drugega odstavka tega člena, ki ne opravljajo več poklica in se niso redno usposabljali, opravijo redno usposabljanje, preden spet začnejo opravljati poklic.

(6) Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno od vozniških kategorij iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za preostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

41. člen (pooblaščen centri za usposabljanje)

(1) Izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja v skladu s 37. in 39. členom tega zakona opravljajo organizacije, ki jih na podlagi javnega razpisa pooblasti minister (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen centri za usposabljanje). Te organizacije so poklicne šole za voznike, organizacije, ki izvajajo nacionalne poklicne kvalifikacije ali vsake druge organizacije, ki izvajajo drug program izobraževanja oziroma usposabljanja.

(2) Pooblastilo izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- ima ustrezen program kvalifikacij in usposabljanja;
- ima ustrezne inštruktorje s potrebnimi kvalifikacijami;

- razpolaga s prostori za usposabljanje, učnimi pripomočki in gradivom ter voznim parkom za praktično delo.

(3) Nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in nad izvajanjem rednih usposabljanj voznikov opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa. V primeru ugotovljenih nepravilnosti pri izvajanju rednega usposabljanja ali neizpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka z odločbo naloži odpravo nepravilnosti in jo v vednost pošlje tudi ministrstvu, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za odvzem pooblastila. Inšpektor takoj prepove izvajanje rednega usposabljanja, če ugotovi kakšno od naslednjih nepravilnosti:

- če usposabljanje izvaja oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede izobrazbe in izkušenj s področja, za katero se usposabljanje izvaja;
- če se usposabljanje ne izvaja po programu, ki ga določi ministrstvo;
- če se usposabljanje izvaja v prostorih, ki ne izpolnjujejo minimalnih pogojev, določenih s tem zakonom ali podzakonskim predpisom;
- če usposabljanje izvaja pravna ali fizična oseba, ki nima pooblastila ministra za izvajanje rednih usposabljanj.

(4) Minister odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru za usposabljanje, če pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali se izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko minister pooblastilo začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, če je mogoče pričakovati, da bo v tem času pooblaščen center za usposabljanje izpolnil pogoje iz drugega odstavka tega člena.

42. člen

(vpis vozniške kvalifikacije)

(1) Kot dokaz o pridobljeni vozniški kvalifikaciji oziroma podaljšanju veljavnosti kvalifikacije upravni organ, pristojen za izdajo voznških dovoljenj (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj), na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji ali spričevala o končanem rednem usposabljanju (podaljšanje pridobljene kvalifikacije) vpiše v voznško dovoljenje ali v izkaznico o voznških kvalifikacijah kodo Unije »95« v skladu z Direktivo 2006/126/ES.

(2) Vozniška kvalifikacija voznika se vpiše v veljavno voznško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik nima veljavnega voznškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, se mu izda izkaznica o voznških kvalifikacijah, pri čemer izdajatelj preveri veljavnost voznškega dovoljenja za kategorije, pri katerih se vpiše koda. Vpis kode v voznško dovoljenje ali izdajo izkaznice o voznških kvalifikacijah opravi izdajatelj.

(3) Označba kode Unije »95« na izkaznici o voznških kvalifikacijah ali na voznškem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene voznške kvalifikacije in se priznava na območju Republike Slovenije.

(4) Vozniki, državljani tretjih držav, ki vozijo vozila za cestni prevoz blaga, lahko tudi s potrdilom za voznike, določenim z Uredbo 1072/2009/ES, dokažejo, da imajo temeljno kvalifikacijo voznika in opravljeno redno usposabljanje, če je v potrdilu v polju za opombe navedena koda Unije »95«. Kodo na vlogo voznika v potrdilo vnese izdajatelj tega potrdila, če mu voznik predloži ustrezno spričevalo ali drugo ustrezno dokazilo, da izpolnjuje zahteve glede kvalifikacij in zahteve glede usposabljanja iz tega zakona. Potrdila za voznike, ki nimajo kode Unije »95« in so bila izdana pred 23. majem 2020 v skladu s 5. členom Uredbe 1072/2009/ES, se sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost voznške kvalifikacije oziroma kode Unije za te vrste prevozov, se ob končanem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.

42.a člen

(vloga za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah)

(1) Vloga za izdajo izkaznice se vloži pri izdajatelju na obrazcu, ki ga določi minister. Obrazec mora biti dosegljiv na spletnih straneh ministrstva in pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
- EMŠO in rojstni datum ter spol,
- kraj rojstva,
- državo rojstva,
- državljanstvo,
- naslov stalnega prebivališča,
- naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak stalnemu prebivališču, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica,
- številko vozniškega dovoljenja,
- datum izdaje vozniškega dovoljenja,
- državo izdajateljico vozniškega dovoljenja,
- naziv organa, ki je izdal vozniško dovoljenje,
- datum in kraj vložitve vloge,
- osebno ime, EMŠO ter stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje,
- naslov podjetja pooblaščenca,
- vrsto osebnega dokumenta pooblaščenca,
- obseg pooblastila pooblaščenca,
- podpis voznika/voznice,
- kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.

(3) Vlogi za izdajo izkaznice je treba priložiti:

- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju,
- tuje vozniško dovoljenje in potni list na vpogled,
- fotografijo predpisane velikosti, ki se priloži v fizični ali digitalni obliki. Za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe.

(4) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj preskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil so izdajatelju izkaznic te podatke dolžni zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti najenostavnejši način izmenjave oziroma vpogleda v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranki navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz določenih uradnih evidenc.

(5) Tuji državljani, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, morajo pri pristojnem organu pred podajo vloge zaprositi za njeno izdajo.

(6) Vloga za izdajo izkaznice s priloženo dokumentacijo se hrani 10 let od dneva vložitve pri izdajatelju izkaznic.

42.c člen (izdelava in personalizacija izkaznic)

(1) Izdelavo obrazcev izkaznic in personalizacijo izkaznic izvaja pravna oseba, izbrana v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila. Osebe, ki te naloge izvajajo morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so polnoletne;
- da niso bile pravnomočno obsojene zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece;
- da niso v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja iz prejšnje alineje.

(2) Osebne podatke iz 42.a člena sme uporabljati pravna oseba iz prejšnjega odstavka samo za potrebe vpisa podatkov na obrazec izkaznice ter vročitve izkaznice in jih mora takoj, najpozneje pa v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Minister določi ceno izkaznice o vozniških kvalifikacijah s sklepom, ki se ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Nadzor nad izdelavo obrazcev in personalizacijo izkaznic izvaja ministrstvo. Uradne osebe ministrstva imajo pri nadzoru pravne osebe iz prvega odstavka tega člena pravico pregledati vso dokumentacijo, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev izkaznic, pregledati prostore, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje ter opraviti nadzor izpolnjevanja pogojev za osebe, ki opravljajo naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja teh obrazcev.

(5) Pravna oseba iz prvega odstavka tega člena mora uradnim osebam ministrstva omogočiti izvedbo nadzora iz prejšnjega odstavka ter jim dati na vpogled vso potrebno dokumentacijo, ki se nanaša na naloge izdelave obrazcev in personalizacije izkaznic, skladiščenje ter izpolnjevanje pogojev oseb, ki te naloge opravljajo.

(6) Uradna oseba iz četrtega odstavka tega člena ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju obrazcev izkaznic odpravijo v roku, ki ga določi;
- zagotoviti, da oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za opravljanje nalog izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev izkaznic, preneha opravljati te naloge in zahtevati, da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;
- začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev izkaznic in predlagati uvedbo postopka za odvzem pooblastila za izdelavo in personalizacijo obrazcev izkaznic, če ugotovi, da nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alineje niso bile odpravljene v določenem roku, ali da pravna oseba ni sposobna opravljati poverjenih nalog.

61. člen (pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

(1) Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) na območju Skupnosti se vzpostavlja in opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Mednarodni linijski prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo, povezan s temi prevozi, in mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ga opravlja prevoznik iz države članice Skupnosti v drugo državo nečlanico Skupnosti, se vzpostavlja in opravlja v skladu z mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti, ter na podlagi dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ga izdajo ministrstvo in pristojni organi drugih držav, opravlja pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

63. člen (dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji tako, da potnik pri trajanju potovanja lahko samo vstopi ali samo izstopi na avtobusnih postajah oziroma avtobusnih postajališčih znotraj Republike Slovenije;
- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;
- če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;
- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja ministrstvu po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih vozniških redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija. Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda na ime vseh podjetij, ki v prevozu sodelujejo.

(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in vozniških redov za vse prevoze iz 61. člena vodi ministrstvo

64. člen (vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vloga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar in cenik vozovnic;
- število zahtevanih dovoljenj;
- notarsko overjeno pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

(2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o firmi ali osebnem imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar;
- število zahtevanih dovoljenj;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

65. člen
(obnova ali sprememba dovoljenja)

Za obnovo ali spremembo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji. Vlogi za obnovo ali spremembo dovoljenja prevoznik priloži samo dokumente, naštet v prejšnjem členu, ki se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do vloge za obnovo ali spremembo dovoljenja spremenijo.

72. člen
(začasna prekinitvev ali trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri ministrstvu zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitvev ali trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, ko izda ministrstvo ustrezno dovoljenje.

76. člen
(potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občasnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014.

(2) Pri opravljanju občasnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja ministrstvo.

77. člen
(preklic dovoljenja)

(1) Ministrstvo lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, če prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko zaradi kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, ob ponovni kršitvi pa trajno.

79. člen
(prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi ministrstvo od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

89. člen
(merila za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav ali mednarodnih organizacij, delivec upošteva naslednja merila, navedena po vrstnem redu vpliva na odločitev:

1. število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju;
2. število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvode licence;
3. število in ekološka kakovost voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.

(2) Vpliv meril iz prejšnjega odstavka se v predpisu iz 101. člena tega zakona določi v smislu prizadevanja doseči naslednje cilje:

- enake možnosti vseh domačih prevoznikov za pridobitev dovolilnic;
- ustrezne možnosti novih domačih prevoznikov, ki želijo prvič pridobiti dovolilnice;
- učinkovita uporaba dovolilnic.

107. člen
(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Republika Slovenija na svojem ozemlju dovoljuje uporabo motornih vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, zaradi prevoza med državami članicami Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež najemnik vozila in je dano v promet v skladu s predpisi te države članice;
- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi le osebje najemnika;
- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alineje v vozilu.

(2) Dokumenti iz pete alineje prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

109. člen
(opravljanje kabotaže)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo 1072/2009/ES in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe. Kabotaže z vozili največje dovoljene mase do 3,5 t ni dovoljeno izvajati.

(2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vložijo pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik

sedež. Po prejemu te vloge izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

111. člen (storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravljajo sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozi in druge storitve, povezane s prevozi potnikov.

(2) V mestnih občinah morajo biti avtobusne postaje vzpostavljene, v drugih občinah pa jo lahko občina vzpostavi, če to zahtevajo potrebe uporabnikov prevoza.

(3) Avtobusna postaja mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb, in nuditi informacije v invalidom primernih tehnikam.

(4) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(5) Na avtobusnih postajah se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(6) Minister za JPP v soglasju z ministrom podrobneje predpiše:

- opremljenost avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč,
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev,
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

112. člen (opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore ter njihovo vzdrževanje, namenjeno opravljanju dejavnosti avtobusnih postaj, zagotavljajo samoupravne lokalne skupnosti. Infrastrukturne objekte za avtobusna postajališča in njihovo vzdrževanje na državnih cestah zagotavlja upravljavec državnih cest, na lokalnih cestah pa samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj. Samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj uredijo medsebojne odnose s pogodbo.

114.b člen (upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj dva kilometra oddaljeno od kraja izobraževanja, v Republiki Sloveniji ali tujini ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in se izobražuje po veljavnih izobraževalnih in študijskih programih ter iz evidenc ministrstva, pristojnega za izobraževanje, izhaja, da ima status:

- učenca, vzporedno vpisanega v strokovni del srednješolskega izobraževalnega programa,
- dijaka, skladno s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje,
- osebe, ki se izredno izobražuje po programih poklicnega, strokovnega in splošnega srednješolskega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela,
- študenta.

(2) Pogoj oddaljenosti dveh km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva, do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Minister določi vrste in obdobje veljavnosti subvencioniranih vozovnic, ki jih lahko kupijo upravičenci iz prvega odstavka tega člena, ter pogoje za nakup vozovnic.

(4) Registrirani športnik, ki je upravičenec do nakupa subvencionirane vozovnice iz prvega odstavka tega člena, ima ne glede na razdaljo med krajem bivališča in krajem izobraževanja, pravico do brezplačne vozovnice za območje Slovenije, če že ima subvencionirano vozovnico od kraja bivališča do kraja izobraževanja, oziroma pravico do nakupa subvencionirane vozovnice pod enakimi pogoji, ki veljajo za vse druge upravičence do nakupa subvencionirane vozovnice.

(5) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Za zlorabo pravice do subvencioniranega prevoza se štejejo:

- nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma za del relacije;
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti;
- ponarejanje vozovnice;
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki;
- navajanje neresničnih podatkov.

(6) Upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik mora v primeru kršitve iz šestega in sedmega odstavka tega člena na podlagi odločbe ministrstva vrniti neupravičeno obogatitev v višini zneska subvencije na mesečni ravni, za vsak posamezni mesec kršitve.

(7) Postopek in način vračila subvencije iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister, pristojen za promet.

(8) Upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je upokojenec, oziroma oseba starejša od 65 let (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do brezplačnega prevoza), ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti in iz evidenc zavoda pristojnega za vodenje evidence o upokojenecih in iz Centralnega registra prebivalcev, ki ga vodi ministrstvo pristojno za notranje zadeve izhaja, da ima status upokojenca ali je starejši od 65 let.

(9) Ne glede na 114.g člen tega zakona je upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu tudi imetnik invalidske kartice ugodnosti, izdane na podlagi zakona, ki ureja izenačevanje možnosti invalidov, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti. Upravičenec na invalidskem vozičku lahko koristi ugodnost brezplačnega prevoza v skladu z možnostmi izvajalcev.

(10) Upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je tudi posameznik, ki ima na podlagi zakona, ki ureja pravice vojnih veteranov, status vojnega veterana, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti.

(11) Minister predpiše način in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza iz četrtega, osmega, devetega in desetega odstavka tega člena, postopek za sklenitev pogodbe na podlagi drugega odstavka 114.c člena tega zakona, poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev.

114.d člen (določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano vozovnico po enotni subvencionirani ceni glede na vrsto vozovnice.

(2) Ne glede na dolžino relacije na kateri upravičenec potuje, ima upravičenec iz četrtega odstavka 114.b člena pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za deset voženj na mesec.

(3) Razlika med polno ceno subvencionirane vozovnice in ceno subvencionirane vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(4) Način in metodologijo izračuna polne cene subvencionirane vozovnice in cene, ki jo plača upravičenec predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje ter delo in socialne zadeve.

117. člen
(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, Urad Republike Slovenije za meroslovje, finančna uprava, občinski redarji in policija, in sicer:

- inšpektorat, pristojen za področje prometa, izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
- finančna uprava preverja, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Finančna uprava nadzira tudi izvajanje določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
- finančna uprava nadzira, ali se elektronska aplikacija uporablja v skladu z določbami a57.a člena tega zakona;
- občinski redarji izvajajo nadzor na cesti in sicer nad določbami drugega, četrtega in petega odstavka 56. člena, drugega in tretjega odstavka 57. člena, drugega, tretjega in četrtega odstavka a57.a člena in drugega, tretjega, četrtega, petega in sedmega odstavka 57.c člena tega zakona;
- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice ter dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumente, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;
- Urad Republike Slovenije za meroslovje in finančna uprava izvajata nadzor nad izvajanjem določb 57. člena tega zakona, ki določa uporabo taksimetra. Urad Republike Slovenije za meroslovje nadzira, ali je v vozilu vgrajeni taksimeter pregledan v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(2) Finančna uprava in policija sta v okviru pristojnosti iz prejšnjega odstavka pooblašteni, da začasno odvzameta dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomita o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, ali drugemu pristojnemu organu.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

118. člen
(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom za JPP in ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem. V primeru pregleda blaga, ki se vozi v prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti finančno upravo.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

119. člen
(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, vsaj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja predpiše minister v soglasju z ministrom za JPP.

120. člen
(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor lahko pri opravljanju inšpekcijskega nadzora:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku;

2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez dovoljenja skupnosti, licence Skupnosti, licence ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja, registriranega voznega reda oziroma koncesije;

3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima dovoljenja Skupnosti, licence Skupnosti ali licence, ali z zakonom predpisanega dovoljenja, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene;

4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

5. lahko odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti na avtobusni postaji, pomembnejšem avtobusnem postajališču ali avtobusnem postajališču; če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi, pa lahko prepove njihovo uporabo;

6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in nadaljuje oziroma ponavlja kršitve, lahko začasno odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame prometno dovoljenje in/ali registrske tablice vozila. Odvzem traja do takrat, ko zavezanec izpolni odredbe in pogoje iz odločbe inšpektorja. Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrezno varovanem mestu. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

(3) Namesto odvzema iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor pozove kršitelja, da določi mesto, kjer bo vozilo parkirano med trajanjem tega ukrepa. Vozilo mora biti med trajanjem ukrepa na tem mestu in se ne sme premikati. O vsaki nameravani spremembi lokacije vozila oziroma o morebitni odsvojitvi mora zavezanec obvestiti inšpektorja.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti ali izvodom licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti, ki jim je potekla veljavnost ali so bili preklicani oziroma izdani drugemu prevozniku, licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti odvzame in pošlje izdajatelju. O odvzemu se izda potrdilo.

(5) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti, dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja utemeljen dvom o njegovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali ga zlorablja, se mu ta dokument začasno odvzame. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta, vendar največ do 60 dni. O

začasnem odvzemu se izda potrdilo. Dokumente, ki se začasno odvzamejo zaradi nespoštovanja pogojev ali zlorabe, se pošlje izdajatelju licence, ki jih po končanem postopku vrne lastniku dokumenta.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njunih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke, potrebne za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Inšpektorju je treba na njegovo zahtevo dostaviti poslovne knjige, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke v roku, ki ga določi inšpektor. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbene listine in druge dokumente v zvezi s prevozi, pri pravnih in fizičnih osebah, ki so pošiljatelji, prejemniki blaga, prevozniki oziroma organizatorji prevoza ali špediterji. Navedene osebe morajo inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva.

124. člen (prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen (prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju s 108. in 109. členom tega zakona;
2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

126. člen (prekrški)

(1) Z globo od 1.250 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (29. člen tega zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES);
2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);
3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);
4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 54. členom tega zakona;
5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;
6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63., 66. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);
7. omogoči uporabo svojega dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62., 63. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);
8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES (73. člen);
9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75., 76. člen tega zakona in 12. člen Uredbe 1073/2009/ES);
10. ne zagotavlja upravljanja prevozov v skladu s 4. členom Uredbe 1071/2009/ES.
11. ne zagotovi upravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;
12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

127. člen (prekrški)

(1) Z globo od 750 do 1.250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33., 34., 82. člen tega zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES);
2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);
3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen);
4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES);
5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen tega zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES);
6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;
7. opravlja stalne izvenlinijske prevoze – shuttle prevoze v nasprotju z določbami prvega do četrtega odstavka 57. a člena tega zakona;
8. uporablja najeta motorna vozila za prevoz blaga v nasprotju z določbami 33.a in 107. člena tega zakona.

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 210 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen (prekrški)

(1) Z globo od 210 do 625 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES);
2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo Sveta 1072/2009/ES, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti ministrstva (54. člen);
8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);
9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);
10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen);
11. pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu nima kopije veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnosti njegovega izpisa (prvi odstavek 49. člena);
12. pri opravljanju občasnega prevoza potnikov nima dokazila o občasnem prevozu potnikov (drugi odstavek 55. člena);
13. pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov nima dovoljenja organa JPP (tretji odstavek 54. člena);
14. pri opravljanju prevoza na klic nima dovoljenja organa JPP (drugi in tretji odstavek 57.b člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

131. člen (prekrški)

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo pri sebi nima voznškega dovoljenja, v katerem je vpisana pridobljena temeljna kvalifikacija, ali izkaznice o voznških kvalifikacijah (33. in 42. člen);
2. če na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščenih uradnih oseb finančne uprave in policista ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če inšpektorju ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen);
- 2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz 1. točke tega člena);
3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);
4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (45. in 49. člen);
5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);
6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz 33. a člena, devetega odstavka 95. člena in 107. člena tega zakona;
7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen).

131.a člen
(prekršek)

(1) Z globo od 5.000 do 7.500 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.a člena tega zakona in v pogodbi določi daljši rok.

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 750 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

132. člen
(prekršek)

Z globo 400 evrov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice ali če uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime (46. člen).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona

Na podlagi osmega odstavka 23. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-10,) ministrica za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o programu, postopku in načinu opravljanja preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti upravljavca prevoza za opravljanje prevozov v cestnem prometu

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo program, postopek in način opravljanja preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti odgovorne osebe za opravljanje prevozov v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: preizkus znanja).

2. člen

(1) Preizkus znanja mora opraviti oseba, odgovorna za prevoze pri pravni osebi ali samostojnem podjetniku posamezniku, oziroma fizična oseba, ki opravlja dejavnost prevozov kot samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: kandidat).

(2) Preizkus znanja lahko opravlja tudi druga fizična oseba.

3. člen

Preizkus znanja se v skladu z 19. členom Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06) ločeno opravlja za naslednje vrste prevozov:

- (črtana),
- prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu,
- mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu,
- prevoz blaga v notranjem cestnem prometu,
- mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu.

II. PROGRAM, POSTOPEK IN NAČIN OPRAVLJANJA PREIZKUSA ZNANJA

4. člen

(1) Program preizkusa znanja je oblikovan modularno in je različen glede na to, za katere vrste prevozov v cestnem prometu bo oseba iz 2. člena tega pravilnika odgovorna.

(2) Program preizkusa znanja vsebuje naslednje štiri module:

- modul 2 za prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu,
- modul 3 za mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu,
- modul 4 za prevoz blaga v notranjem cestnem prometu ter
- modul 5 za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu.

(3) Predmeti oziroma znanje, ki ga zajema modularno oblikovan preizkus znanja, so navedeni v Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

(4) Preizkus znanja se opravlja v pisni obliki, v skladu s točko (a) prvega odstavka pod II. Priloge I Uredbe (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 51), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2020/1055 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2020 o spremembi uredb (ES) št. 1071/2009, (ES) št. 1072/2009 in (EU) št. 1024/2012 za njihovo prilagoditev razvoju v sektorju cestnega prevoza (UL L št. 249 z dne 31. 7. 2020, str. 17).

(5) Vsak posamezen del preizkusa znanja iz modulov 2, 3, 4 in 5 traja najmanj 90 minut.

(6) Kandidat mora doseči povprečno najmanj 60% skupnega števila točk, da se celoten preizkus znanja šteje za opravljenega, pri čemer mora kandidat pri posameznem delu preizkusa znanja doseči najmanj 50% skupnega možnega števila točk.

(7) V primeru nejasno zapisanih odgovorov se odgovori ne upoštevajo kot pravilni.

(8) (črtan)

5. člen

(1) Osebe, določene v 23. členu Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06), so oproščene opravljanja preizkusa znanja iz tistih predmetov, ki so jih opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka pri komisiji iz 7. člena tega pravilnika vložijo vlogo za priznavanje posameznih predmetov iz Priloge 1 tega pravilnika ter vlogi priložijo:

- overjene fotokopije diplome oziroma potrdila o zaključku izobraževanja,
- overjene fotokopije indeksa oziroma potrdila o opravljenih izpitih,
- učne načrte predmetov, za katere oseba želi, da se upoštevajo pri priznavanju.

(3) (črtan)

6. člen

Ministrstvo, pristojno za promet, pripravi izpitne pole in nabor vprašanj za opravljanje preizkusa znanja.

7. člen

(1) Minister, pristojen za promet, imenuje komisijo za opravljanje preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti upravljavca prevoza (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo sestavljajo predsednik, dva namestnika predsednika in člani, in sicer za štiri leta z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Komisijo sestavlja:

- šest oseb, ki so zaposlene na ministrstvu, pristojnemu za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo),
- dve osebi, ki jih predlaga Gospodarska zbornica Slovenije,
- dve osebi, ki jih predlaga Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije.

(3) Osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka izbere minister izmed oseb, ki se prijavijo na interni natečaj. Ministrstvo v pozivu za imenovanje članov komisije iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka določi področja, ki jih bodo pokrivali omenjeni člani komisije.

(4) Predsednika in dva namestnika predsednika minister imenuje izmed oseb iz prve alineje drugega odstavka tega člena.

(5) Predsednik, namestnika predsednika in člani komisije preverjajo znanje za posamezna tematska področja preizkusa znanja, kar se navede v okviru imenovanja iz prvega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko minister, pristojen za promet, v primeru manjšega števila prijav, imenuje komisijo, ki jo sestavlja najmanj šest oseb.

(7) Predsednika, namestnika predsednika ali člana komisije lahko minister, pristojen za promet razreši pred potekom časa, za katerega je imenovan, če predsednik ali član komisije:

- sam zahteva razrešitev;
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje v komisijo;
- ne opravlja dela v skladu s predpisi, ki se nanašajo na področje, na katerem komisija opravlja svoje delo ali delovanje komisije;
- ne opravlja svojih nalog ali jih ne opravlja strokovno.

(8) Komisija določi natančnejši način dela in opravljanja preizkusa znanja s poslovnikom, ki ga sprejme z večino glasov navzočih članov komisije. Komisija je sklepčna, če je na seji navzočih vsaj polovica članov komisije. Komisija lahko odloča tudi na dopisni seji, pri čemer člani komisije svoj glas sporočijo predsedniku komisije pisno ali po elektronski pošti.

(9) Minister določi stroške dela izpitne komisije. Člani izpitne komisije so upravičeni do plačila za opravljeno delo na podlagi pogodbe o delu, ki jo sklenejo z izvajalcem iz 9. člena tega pravilnika.

8. člen

Komisija iz prejšnjega člena tega pravilnika pripravi in vodi seznam literature in predpisov, ki se nanašajo na preizkus znanja.

9. člen

(1) Izvajalec usposabljanja iz 23.a člena Zakona o prevozih v cestnem prometu mora izpolnjevati naslednje pogoje glede minimalne velikosti prostorov, opreme, delovnih pogojev ter števila kandidatov za posamezni teoretični preskus znanja:

- vsaj ena učilnica, ki omogoča opravljanje teoretičnega preskusa znanja in tečajev vsaj 30 kandidatov, pri čemer ima posamezen kandidat na razpolago vsaj 1,3 m² delovne površine in predavatelj ter člani izpitne komisije vsaj 2,0 m² delovne površine;

- prostor mora biti ustrezno ogrevan in mora imeti zagotovljeno primerno zračenje. Zagotovljene morajo biti delujoče sanitarije.

- minimalna oprema za namen opravljanja preskusa znanja (računalnik in projektor v učilnici, šolska tabla ali tabla z listi).

(2) Pogoje iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati tudi vsi drugi prostori, če se preskus znanja opravlja na drugi lokaciji.

10. člen

Za vsak termin preizkusa znanja se določi tričlanska komisija, ki jo vodi predsednik komisije ali eden od namestnikov predsednika komisije.

11. člen

Predsednik, namestnika predsednika in člani komisije za opravljanje preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti upravljavca prevozov morajo imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa, za predsednika, namestnika predsednika in člane komisije, ki imajo univerzitetno izobrazbo pa se zahteva tri leta delovnih izkušenj na področju cestnega prometa.

12. člen

Delo komisije za preizkus znanja poteka po poslovniku o načinu dela, ki ga sprejme komisija v roku 15 dni po njenem imenovanju.

13. člen

(1) Kandidat, ki želi opravljati preizkus znanja, vloži prijavo za opravljanje preizkusa znanja v pisni ali elektronski obliki pri izbranem izvajalcu iz 9. člena tega pravilnika.

(2) Prijava vsebuje podatke o kandidatu (EMŠO, priimek in ime, kraj in država rojstva, naslov za obveščanje, telefon, naslov elektronske pošte) in navedbo modula iz drugega odstavka 4. člena tega pravilnika, po katerem bo kandidat opravljal preizkus znanja.

14. člen

(1) Izvajalec iz 9. člena tega pravilnika, kandidata, ki je podal prijavo za preizkus znanja, s pisnim obvestilom ali po elektronski pošti obvesti, da je njegova prijava sprejeta. Kandidata hkrati pozove, da plača stroške postopka za pridobitev strokovne usposobljenosti.

(2) Ko kandidat izvajalcu dostavi potrdilo o plačilu, ki je pogoj za pristop k opravljanju preizkusa znanja, ga izvajalec pisno obvesti o kraju in času preizkusa znanja.

(3) Višino stroškov postopka za pridobitev strokovne usposobljenosti določi minister, pristojen za promet.

15. člen

O poteku preizkusa znanja komisija vodi zapisnik.

16. člen

(1) Po končanem opravljanju preizkusa znanja komisija oceni uspeh kandidata.

(2) Ocena uspeha kandidata je "je opravil" ali "ni opravil".

17. člen

(1) Kandidat, ki je opravil preizkus znanja po programu preizkusa znanja za modul 2 ali modul 4 iz drugega odstavka 4. člena tega pravilnika, je strokovno usposobljen za opravljanje prevoza potnikov ali blaga v notranjem cestnem prometu in prejme spričevalo na obrazcu, ki je kot Priloga 2 sestavni del tega pravilnika.

(2) Kandidat, ki je opravil preizkus znanja po programu preizkusa znanja za modul 3 ali modul 5 iz drugega odstavka 4. člena tega pravilnika, je strokovno usposobljen za opravljanje prevoza potnikov ali blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu in prejme spričevalo na obrazcu, ki je kot Priloga 3 sestavni del tega pravilnika.

(3) Kandidatu izda spričevalo predsednik komisije ali namestnik predsednika iz 7. člena tega pravilnika.

18. člen

(1) Kandidatu, ki je uspešno opravil preizkus znanja iz enega modula in želi opraviti preizkus znanja iz drugega modula, skladno s 4. členom tega pravilnika, se priznajo znanja oziroma predmeti, ki so že bili opravljeni.

19. člen

Kandidat, ki ni uspešno opravil preizkusa znanja, ga lahko ponavlja po treh tednih.

20. člen

(1) Kandidat, ki ni uspešno opravil preizkusa znanja, lahko vloži pritožbo, naslovljeno na predsednika komisije iz 7. člena tega pravilnika, v roku osmih dni po prejemu obvestila komisije o neuspešno opravljenem preizkusu znanja.

(2) Predsednik komisije iz 7. člena tega pravilnika mora najkasneje v osmih dneh od prejema pritožbe odločiti, ali se pritožbi ugodi ali se zavrne.

(3) Če se pritožbi ugodi, določi predsednik spremenjeno sestavo izpitne komisije, ki ponovno oceni izpitni poli in izda nov zapisnik o poteku preizkusa znanja.

(4) Odločitev komisije iz prejšnjega odstavka je dokončna.

KONČNA DOLOČBA

21. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Na podlagi petega odstavka 115.c. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št.) ministrica, pristojna za promet izdaja

PRAVILNIK o dodeljevanju nepovratnih sredstev za spodbujanje okolju prijaznejšega prevoznitva v cestnem prometu

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

- (1) Ta pravilnik določa pravila in način dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud, vrste upravičenih naložb in stroškov, pogoje in merila za izbor, upravičence, postopke evidentiranja, spremljanja in poročanja v zvezi z državnimi pomočmi in pomočmi po pravilu »de minimis« ter drugimi spodbudami, ki nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči »de minimis«.
- (2) Na podlagi pravilnika bo objavljen javni razpis oziroma poziv s katerim se bodo določili natančni pogoji za dodelitev nepovratnih finančnih spodbud, ki bodo spodbujali razvojne ukrepe in naložbe, ki bodo prispevali k zniževanju emisij toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjševanju porabe energije in povečevanju deleža rabe obnovljivih virov energije v sektorju cestnega prometa.
- (3) Za vprašanja, ki jih ta uredba ne ureja, se uporabljajo vsakokrat veljavni predpisi s področja javnih financ, državnih pomoči in pomoči »de minimis«.

2. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

- (1) »priglasitelj« pomeni upravljavca državne pomoči ali pomoči »de minimis«, ki pripravi vsebino pomoči in jo priglasiti ter skrbi za pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju.
- (2) »dajalec« pomeni izvajalca javnih razpisov, javnih pozivov ali postopkov za neposredno potrditev projektov za dodelitev državne pomoči ali pomoči »de minimis« na podlagi priglašene vsebine pomoči.
- (3) Drugi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo enako kot izrazi v Uredbi 651/2014/EU in Uredbi 1407/2013/EU ter v predpisih, ki urejajo področje cestnega prevoza potnikov in blaga, javnih financ, državnih pomoči in učinkovite rabe energije ter obnovljivih virov energije.

3. člen
(namen in cilj)

- (1) Namen je spodbujati razvojne ukrepe in naložbe, ki na dolgi rok prispevajo k doseganju nacionalnih ciljev prometne politike tako, da znižujejo emisije toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjšujejo porabo energije in povečujejo delež rabe obnovljivih virov energije v sektorju cestnega prometa.
- (2) Cilj je z javnimi sredstvi podpreti ukrepe, ki prinašajo pomembne izboljšave, ki jih trg sam ne more doseči ali pa delovanje trga še ni vzpostavljeno ter ukrepe za vzpostavitev ali izboljšanje pogojev za uporabo alternativnih goriv v prometu ter okoljsko manj obremenjujočih prevoznih sredstev. Ključni cilji je spodbujanje okolju prijaznejšega prevoznništva v cestnem prometu, ki bo zagotovilo prihranke energije, rabe obnovljivih virov energije in znižalo emisije toplogrednih plinov in prašnih delcev.

4. člen
(merila)

- (1) Pri dodeljevanju finančnih spodbud se pri izboru projektov smiselno upoštevajo:
 - a) Splošna merila:
 - povečanje deleža energije, uporabljene v prometu, iz obnovljivih virov energije,
 - prihranki energije v prometu,
 - zmanjšanja količine izpustov prašnih delcev,
 - zmanjšanja količine izpustov toplogrednih plinov,
 - zmanjšanje emisij hrupa,
 - stroškovna učinkovitost.
 - b) Specifična merila glede na vrsto in cilj ukrepa ter zajemajo predvsem:
 - zmanjšanje števila vozil na fosilna goriva na račun vozil na alternativna goriva (prestrukturiranje voznega parka prijavitelja),
 - druga specifična merila, ki prispevajo k uresničevanju ciljev na področju trajnostne mobilnosti in prehoda na alternativna goriva v prometu ter se podrobneje opredelijo v javnem pozivu, javnem razpisu ali povabilu k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.

5. člen
(pristojnosti in način dodeljevanja spodbud)

- (1) Finančne spodbude dodeljuje Ministrstvo za infrastrukturo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) na podlagi javnega razpisa, javnega poziva ali neposredne potrditve po postopkih kot jih določajo predpisi s področja javnih financ.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko finančne spodbude za ukrepe iz tega pravilnika dodeljuje tudi Eko sklad ali/in Center za podpore iz 18. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21 in 121/22 – ZUOKPOE).
- (3) Za dodeljevanje državnih pomoči ali pomoči »de minimis«, ministrstvo pripravi vsebino pomoči in jo priglasilni ter skrbi za pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju skladno s predpisi s področja državnih pomoči in pomoči »de minimis« (priglasitelj) tudi kadar državne pomoči ali pomoči »de minimis« dodeljuje Center za podpore.
- (4) Pri dodelitvi državne pomoči dajalec pomoči upošteva Uredbo 651/2014/EU.
- (5) Pri dodelitvi pomoči »de minimis« dajalec pomoči upošteva Uredbo 1407/2013

6. člen

(upravičenci)

Upravičenci do spodbud s področja cestnega prevoza so imetniki licenc, ki izvajajo prevoze blaga ali potnikov, ki jih na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-1O) izdajata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije.

7. člen
(vrste podjetij ter način določanja velikosti podjetij)

Mikro, mala in srednje velika podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP) po tej uredbi so podjetja, kakor jih določa Priloga I Uredbe 651/2014/EU. Velika podjetja so podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev iz Priloge I Uredbe 651/2014/EU.

II. DRŽAVNE POMOČI

8. člen
(vrste državnih pomoči)

(1) Po tem pravilniku se dodeljujejo:

- horizontalne državne pomoči za varstvo okolja kot izhaja iz 36.a, 36.b, 37., 38. in 49. člena splošnih določb Uredbe 651/2014/EU,
- sektorske državne pomoči za promet in državne pomoči, ki presegajo prag dodelitve pomoči iz 11. člena tega pravilnika ter jih je skladno s tretjim odstavkom 108. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije potrebno priglasiti Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

(2) Državne pomoči se dodeljujejo kot pomoči po shemi državne pomoči, individualne državne pomoči na podlagi sheme ali individualne državne pomoči.

9. člen
(pravila dodeljevanja pomoči)

Pri dodelitvi državne pomoči je treba upoštevati:

- Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L 352 z dne 24.12.2013), spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 2020/972 z dne 2. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1407/2013 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in ustreznimi prilagoditvami (UL L 215 z dne 7.7.2020); v nadaljevanju: Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013. (v nadaljnjem besedilu: Uredba »de minimis«).
- Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 352 z dne 24.12.2013), spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 2020/972 z dne 2. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1407/2013 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in ustreznimi prilagoditvami (UL L 215 z dne 7.7.2020) (v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 651/2014 o splošnih skupinskih izjemah).

10. člen
(državne pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

(1) Državna pomoč se dodeljuje ukrepom za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa s katerimi se preprečijo negativne posledice na okolje zaradi izpustov toplogrednih plinov in drugih onesnaževal iz prometa ter ukrepom, ki zmanjšajo tveganje za nastanek take škode na način, ki vodi k učinkovitejši rabi naravnih virov, vključno z ukrepi varčevanja z energijo in uporabo obnovljivih virov energije.

(2) Državna pomoč za varstvo okolja pred vplivi iz prometa se dodeljuje za:

- prestrukturiranje voznega parka prijaviteljev,
- nakup ali zakup čistih ali brezemisijских vozil za cestni promet,

- predelavo tovornih vozil in avtobusov na sintetični plin in biometan ter s pogonom na elektriko ali vodik,
 - vzpostavitvi ustrezne polnilne infrastrukture na sedežih prevoznih podjetij,
 - naložbe v ukrepe za energetske učinkovitost vozil in sisteme upravljanja s prometnimi tokovi in voznimi parki vozil v skladu s prvim in drugim odstavkom 38. člena Uredbe 651/2014/EU,
 - za izdelavo študij ter svetovalne storitve vključno z energetskimi pregledi v skladu s prvim odstavkom 46. člena Uredbe komisije (EU) št. 651/2014, ki so neposredno povezane z naložbami kot izhaja iz prve, druge, tretje, četrte in pete alineje tega odstavka.
- (3) Ne glede na določbo šeste alineje prejšnjega odstavka, se državna pomoč za študije in svetovalne storitve po tej uredbi ne dodeljuje za energetske preglede za velika podjetja, razen izjemoma v primerih kadar ti pregledi presegajo obveze iz Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125).

11. člen

(prag in intenzivnost dodelitve pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

- (1) Državna pomoč za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa se dodeli do maksimalno 20 milijonov EUR na upravičenca in na naložbo.
- (2) Vsi zneski, ki se uporabljajo za izračun intenzivnosti državne pomoči, so zneski pred vsakim odbitkom davkov ali drugih dajatev.
- (3) Intenzivnost državne pomoči za operacijo je izračunana na podlagi upravičenih stroškov skladno s tem pravilnikom. Intenzivnost državnih pomoči se podrobneje določi z javnim razpisom, javnim pozivom ali povabilom k predložitvi vlog v okviru neposredne potrditve naložbe, glede na razpoložljiva sredstva in v skladu z Uredbo 651/2014/EU.
- (4) Pri dodeljevanju državne pomoči ni razlikovanja glede na velikost podjetja in regijo.

12. člen

(upravičeni stroški in pogoji dodeljevanja državnih pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

Do sofinanciranja so upravičeni stroški:

- za naložbe v električno polnilno infrastrukturo in oskrbovalno infrastrukturo za vodik, ki se določijo v skladu s tretjim odstavkom 36.a člena Uredbe 651/2014/EU pod pogoji in na način kot izhaja iz 4., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. odstavka 36.a člena Uredbe 651/2014/EU,
- za nakup ali zakup čistih ali brezemisijских vozil ali predelavo le teh, da ustrezajo zahtevam čistih ali brezemisijских vozil ki se določijo v skladu s tretjim odstavkom 36.b člena Uredbe 651/2014/EU pod pogoji in na način kot izhaja iz četrtega odstavka 36.b člena Uredbe 651/2014/EU.
- za izdelavo študij in svetovalnih storitev kot izhaja iz šeste alineje drugega odstavka 10. člena tega pravilnika, ki se določijo v skladu z drugim odstavkom 49. člena Uredbe 651/2014/EU pod pogojem kot izhaja iz drugega a) odstavka 49. člena Uredbe 651/2014/EU.

13. člen

(splošni pogoji za dodeljevanje in izplačevanje državnih pomoči)

- (1) Državna pomoč se dodeli za projekte, ki imajo, ob upoštevanju zaprosenega zneska državne pomoči, zagotovljene tudi ostale finančne vire za izvedbo celotne naložbe oziroma zaključeno finančno konstrukcijo projekta. Če kakšen izmed finančnih virov na dan oddaje prijave na razpis še ni zagotovljen, mora prijavitelj podati izjavo, da bo sredstva nadomestil iz lastnih virov, če ti viri ne bodo pridobljeni. Zaprtost finančne konstrukcije se ponovno preveri najkasneje pred prvim izplačilom iz državnega proračuna.

- (2) Državna pomoč se lahko dodeli le za sofinanciranje naložbe, ki ima spodbujevalni učinek.
- (3) Državna pomoč se ne dodeli v primerih ko:
- je naložba že sofinancirana iz drugih sredstev državnega, lokalnega ali proračuna EU in če skupna višina prejetih sredstev iz tega naslova presega najvišjo dovoljeno intenzivnost sofinanciranja, ki je določena z Uredbo 651/2014/EU ali višino, ki jo odobri Komisija za naložbe kot izhaja iz prvega odstavka 9. člena tega pravilnika;
 - ima prijavitelj na dan, ko je bila oddana vloga, zapadle, neplačane obveznosti do Republike Slovenije v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost ali v zvezi s plačili davkov v vrednosti 50 eurov ali več,
 - je prijavitelj na javni razpis naveden na seznamu subjektov, s katerimi državni organi ne smejo poslovati v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje korupcije.
- (4) Za priznavanje upravičenih stroškov pred izplačilom javnih sredstev prejemniku pomoči se upoštevajo določbe glede preverjanja upravičenih stroškov ter potrebnih dokazilih kot izhaja iz 23. in 24. člena tega pravilnika.

14. člen (posebni pogoji za dodeljevanje državnih pomoči)

- (1) Državna pomoč se dodeli za naložbe, katerih zastavljeni rezultati izkazujejo prispevek k doseganju ciljev na področju znižanja emisij toplogrednih plinov in prašnih delcev, znižanju rabe energije ali povečanju rabe obnovljivih virov energije v prometu na račun fosilnih. Ne glede na prejšnji stavek, se državna pomoč dodeli tudi za naložbe v infrastrukturo, ki predstavlja osnovne pogoje za doseganje omenjenih ciljev kot so naložbe v polnilno in oskrbovalno infrastrukturo za alternativna goriva v prometu in se prispevek k doseganju okoljskih in energetskih ciljev prikaže posredno na osnovi spremembe strukture voznega parka ter za študije in svetovalne storitve za pripravo naložbenih projektov.
- (2) Naložbe, ki vključujejo čista in brezemisijska vozila morajo izkazati spremembo strukture energetske manj učinkovitih in okoljsko bolj obremenjujočih vozil v voznem parku prijavitelja na račun čistih in brezemisijskih vozil).
- (3) Prijavitelj predvidi izpolnjevanje pogojev in meril ob prijavi projekta na obrazcih, ki jih predpiše ministrstvo in ki so sestavni del razpisne dokumentacije.

15. člen (omejitve za prijavitelje)

- (1) Do državne pomoči niso upravičeni subjekti, ki so dejavni v naslednjih sektorjih:
- sektorju ribištva in akvakulture,
 - predelave in trženja kmetijskih proizvodov in je znesek pomoči določen na podlagi cene/količine proizvodov, kupljenih od primarnih proizvajalcev oz. določenega podjetja,
 - predelave in trženja kmetijskih proizvodov in je pomoč pogojena z delnim ali celotnim prenosom na primarne proizvajalce,
 - za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov.
- (2) Pri dodeljevanju državne pomoči veljajo tudi naslednji omejitveni dejavniki:
- do pomoči ni upravičeno podjetje v težavah v skladu z osemnajsto točko 2. člena Uredbe 651/2014/EU,
 - do pomoči ni upravičen prejemnik, ki nima poravnanih vseh obveznosti zaradi sklepa Komisije o razglasitvi pomoči iste države članice za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgov,
 - ukrep pomoči ni pogojen z obveznostjo upravičenca, da ima svoj sedež v RS ali da ima v RS večino poslovnih enot, vendar se dovoli zahteva, da je v trenutku plačila pomoči poslovna enota ali podružnica v RS,
 - pomoč ni namenjena dejavnostim povezanim z izvozom v tretje države ali države članice,

- ukrep pomoči ni pogojen z obveznostjo, da upravičenec uporabi doma proizvedeno blago ali storitve.

16. člen
(preveritev prijaviteljev)

- (1) Dajalec pomoči pred dodelitvijo državne pomoči preveri prijavitelja, da ne gre za podjetje v težavah, kot izhaja iz prve alineje drugega odstavka 15. člena tega pravilnika. Pri preverjanju se upošteva zadnja razpoložljiva bonitetna ocena podjetja.
- (2) Dajalec podjetju v težavah, iz razloga kot izhaja iz prve točke tega člena, državne pomoči ne dodeli.

17. člen
(spodbujevalni učinek)

- (1) Šteje se, da ima državna pomoč spodbujevalni učinek, če pomoč vpliva na spremembo delovanja prejemnika tako, da uvede nove dejavnosti, ki so varčnejše in prispevajo k zniževanju negativnih vplivov prometa na okolje, katerih brez pomoči ne bi izvedel ali bi jih izvedel na drugačen način, ki ni v skladu s cilji iz tega pravilnika ali le v omejenem obsegu in/ali znatno kasneje. Kot znatno kasneje se šteje izvedba aktivnosti, ki bi se brez pomoči izvedla kasneje kot v pol leta.
- (2) Za dokazovanje spodbujevalnega učinka prijavitelj predloži pisni zahtevek za državno pomoč pred začetkom izvajanja naložbe ali dejavnosti. Zahtevek za odobritev državne pomoči mora vsebovati najmanj naslednje podatke:
 - ime in velikost podjetja;
 - opis naložbe, vključno z datumi začetka in zaključka;
 - lokacijo naložbe;
 - seznam stroškov naložbe;
 - vrsta pomoči in znesek javnega financiranja, potrebnega za naložbo;
 - v odvisnosti od narave naložbe, prijavitelj priloži izračun prispevka k znižanju emisij toplogrednih plinov, prašnih delcev, prihrank energije ali delež rabe obnovljivih virov energije v primerjavi s scenarijem, če se dejavnost ne bi izvedla oziroma bi se izvedla na drugačen način ali pa le v omejenem obsegu in /ali znatno kasneje.
- (3) Za začetek izvajanja projekta se šteje trenutek, ko je sklenjena prva obvezujoča zaveza za začetek dejavnosti v zvezi s projektom. Začetek del pomeni bodisi začetek gradbenih del v okviru investicije bodisi prvo pravno zavezujočo zavezo za naročilo opreme ali vsako drugo zavezo, zaradi katere investicije ni več mogoče preklicati, če do nje pride pred začetkom gradbenih del, razen pripravljalnih del, kakor so nakup zemljišča, pridobivanje dovoljenj in opravljanje predhodnih študij izvedljivosti. Za začetek izvajanja dejavnosti, ki je povezana z izdelavo študij in svetovalnih storitev iz šeste alineje drugega odstavka 10. člena tega pravilnika, se šteje vsaka pravno obvezujoča zaveza za izdelavo študij oziroma svetovalnih storitev z zunanjimi izvajalci.
- (4) Dajalec državne pomoči pred dodelitvijo preveri ali obstaja spodbujevalni učinek v skladu z določbami tega člena.
- (5) Pomoč ne sme subvencionirati stroškov dejavnosti, ki bi jih podjetje imelo v vsakem primeru, in ne sme biti nadomestilo za običajno poslovno tveganje gospodarske dejavnosti.

18. člen
(oblika državne pomoči)

Državne pomoči po tej uredbi se dodeljuje v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije.

III. POMOČI »DE MINIMIS«

19. člen
(dodeljevanje »de minimis« pomoči)

- (1) »De minimis« pomoči se dodeljujejo v skladu z Uredbo 1407/2013/EU in po postopkih kot izhaja iz prvega, četrtega in šestega odstavka 6. člena tega pravilnika.
- (2) Podjetje, ki prejme pomoč po pravilu »de minimis«, se presoja glede na definicijo enotnega podjetja, definirane v 2. členu Uredbe 1407/2013/EU.
- (3) »De minimis« pomoči se dodeljujejo v okviru sheme ali kot individualne pomoči.

20. člen
(omejitve pri dodeljevanju »de minimis« pomoči)

- (1) Pomoči »de minimis« se dodeljujejo podjetjem v vseh sektorjih, razen podjetjem dejavnim na področju:
 - ribištva in akvakulture,
 - proizvodnje kmetijskih proizvodov,
 - predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih: (i) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje; (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.
- (2) Pomoč se ne dodeli za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.
- (3) Pomoč se ne sme dodeliti pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.
- (4) Pomoč »de minimis« se ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

21. člen
(mejne vrednosti za prejemnike pomoči)

- (1) Skupni znesek pomoči, dodeljen enotnemu podjetju ne sme preseči 200.000,00 evrov v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek, je v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prevozu, zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 evrov.
- (3) Višina spodbude na prejemnika se podrobneje opredeli v javnem razpisu, javnem pozivu ali povabilu k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.

22. člen
(vrste naložb za katere se dodeljujejo »de minimis« pomoči)

- (1) Pomoč »de minimis« se lahko dodeljuje za naložbe kot izhajajo iz 10. člena. Ne glede na prejšnji stavek se »de minimis« pomoč ne dodeljuje za naložbe iz druge alineje drugega odstavka 10. člena kot izhaja iz četrtega odstavka 20. člena tega pravilnika.
- (2) Pomoči »de minimis« se dodeljujejo za:
 - postavitev polnilne infrastrukture za alternativna goriva v prevoznih podjetjih,
 - naložbe v razvoj ali nabavo aplikacij oziroma programske opreme za optimizacijo voženj s ciljem zmanjšati število prevoženih kilometrov in izboljšati izkoriščenost prometne in/ali polnilne infrastrukture za alternativna goriva v prometu,
 - ukrepe trajnostne parkirne politike, ki vključuje tudi opremljanje in inštalacije na parkirnih mestih namenjenih polnjenju električnih vozil,
 - nadgradnjo tovornih vozil z aerodinamičnimi deli za zmanjšanje zračnega upora ter razgradnjo starejših avtobusov in tovornih vozil,

- druge ukrepe na podlagi strateških dokumentov za uresničevanje energetskih in podnebnih ciljev prometne politike kot izhajajo iz 4. člena tega pravilnika.

23. člen
(upravičeni in neupravičeni stroški)

- (1) Upravičeni stroški zajemajo opredmetene in neopredmetene stroške ter materialne stroške in stroške storitev, ki so neposredno povezani z izvedbo naložbe dodeljene po pravilu pomoči »de minimis«.
- (2) Med upravičene stroške ne spadajo stroški za nakup cestnih prevoznih sredstev za prevoz tovora.
- (3) Neupravičeni stroški naložbe so stroški, ki se ne sofinancirajo. To so zlasti:
 - stroški, ki niso v neposredni povezavi z vsebino naložbe,
 - davek na dodano vrednost (v nadaljevanjem besedilu: DDV), razen v primeru, ko prejemnik pomoči po pravilu "de minimis" nima pravice do odbitka vstopnega DDV,
 - stroški, ki so kot neupravičeni izvzeti z določili vsakokratnega javnega poziva, javnega razpisa ali povabila k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.
- (4) Vrste upravičenih stroškov se podrobneje opredelijo v javnem razpisu, javnem pozivu ali povabilu k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.

24. člen
(pogoji za priznanje upravičenosti stroškov)

- (1) Pogoji za priznanje upravičenosti stroškov so, da so ti stroški:
 - navedeni v predračunu ali računu za izvedbo naložbe ali v pogodbi oz. v verodostojnih listinah in skladni s to uredbo;
 - nujno potrebni in so oziroma bodo nastali izključno zaradi izvajanja naložbe;
 - so ali bodo dejansko nastali na podlagi opravljenega dela, dobavljenega materiala in opravljenih storitev;
 - pripoznani v skladu s skrbnostjo dobrega gospodarja;
 - nastali in bili plačani v obdobju upravičenosti,
 - izkazani z verodostojnimi listinami.
- (2) Stroški morajo temeljiti na verodostojnih listinah, kot so računi, pogodbe ali druge listine enake dokazne vrednosti (v nadaljnjem besedilu: druge listine), kar pomeni, da mora biti opis na računu ali na drugih listinah tako natančen, da tretja oseba, ki ni sodelovala v poslovnem dogodku, na podlagi računa oziroma druge listine jasno in brez dvomov spozna naravo in obseg opravljenega dela, dobavljenega materiala ali opravljene storitve.
- (3) Stroški oziroma izdatki morajo biti evidentirani za vsako naložbo v poslovnih knjigah vlagatelja na posebnem stroškovnem mestu.
- (4) Računi in druga pisna dokazila ne smejo biti starejši od določenega števila dni, ki je navedeno v objavi javnega poziva ali razpisa oziroma postopka dodelitve spodbud.
- (5) Kot upravičeni stroški se priznajo vrednosti stroškov, ki so izkazane na računu, vendar brez obračunanega DDV, tako da se upošteva t. i. neto vrednost računa. Ne glede na prejšnji stavek se kot upravičeni strošek lahko prizna tudi obračunani DDV, če prejemnik pomoči po pravilu "de minimis" nima pravice do odbitka vstopnega DDV.

25. člen
(dokazila o upravičenih stroških in izvršenih plačilih)

- (1) Prejemnik pomoči mora za dokazovanje nastalih stroškov skupaj z obračunom stroškov predložiti kopije računov, dobavnic za dobavljeno blago ali material, pogodb ali drugih listin, ki se neposredno nanašajo na izvedeno aktivnost v okviru izvajanja naložbe, ter dokazila o plačilih prikazanih stroškov.

- (2) Prejemnik pomoči mora k obračunu stroškov naložbe priložiti tudi sklenjene pogodbe z dobavitelji in/ali izdana naročila za material in storitve za vse dobave materiala ali opravljene storitve naložbe.
- (3) Iz vseh računov in drugih listin ter morebitnih priloženih specifikacij morajo biti jasno razvidni naslednji podatki: naziv prejemnika pomoči; naziv naložbe, na katero se nanašajo stroški; vrsta, količina in cena dobavljenega materiala in blaga ter vrsta in obseg opravljenih storitev.
- (4) Vse listine morajo podpisati odgovorne osebe prejemnika pomoči, ki na ta način potrdi verodostojnost listin oziroma skladnost izkazanih stroškov s pogodbami in/ali naročilom. Dajalec pomoči lahko dodatno zaprosi prejemnika pomoči, da na vse listine navede naziv stroškovnega mesta in konto, na katerem so stroški oziroma naložba v poslovnih knjigah prejemnika pomoči evidentirani. Prejemnik pomoči mora pri vsakem oddanem zahtevku za obračun stroškov podati izjavo, s katero potrjuje, da so kopije istovetne izvirniku.
- (5) Kot potrdila o izvršenih plačilih se upoštevajo verodostojne knjigovodske listine.
- (6) Če prejemnik pomoči izvaja plačila z gotovino, mora voditi blagajniško poslovanje na način, ki omogoča izdajo blagajniških prejemkov in izdatkov ter evidentiranje blagajniškega poslovanja v blagajniškem dnevniku.

26. člen
(oblika pomoči »de minimis«)

»De minimis« pomoči po tem pravilniku se dodeljuje v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije.

IV. KUMULACIJA IN SPREMLJANJE DRŽAVNIH POMOČI IN POMOČI »DE MINIMIS«

27. člen
(kumulacija)

- (1) Pri dodelitvi državnih pomoči se upoštevajo najvišje dovoljene intenzivnosti sofinanciranja upravičenih stroškov v okviru posameznih naložb ter skupni znesek državne pomoči za dejavnost, naložbo ali podjetje, ki prejema pomoč. Skupna višina dodeljenih sredstev državne pomoči za iste upravičene stroške ne sme presegati zgornje meje intenzivnosti državne pomoči ali najvišjega zneska državne pomoči kot je določeno s predpisi s področja državnih pomoči, ne glede na to, iz katerih proračunskih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali virov Evropske unije) je pomoč dodeljena.
- (2) Dodelitev državnih pomoči ni združljiva s pomočjo »de minimis« ali drugo državno pomočjo za iste upravičene stroške, če bi bile s tem presežene dovoljene meje intenzivnosti pomoči ali znesek pomoči iz 11. člena tega pravilnika ali znesek pomoči, ki ga odobri Komisija za naložbe kot izhaja iz druge alineje prvega odstavka 9. člena tega pravilnika.
- (3) Za kumulacijo državnih pomoči se upoštevajo določbe 8. člena Uredbe 651/2014/EU.
- (4) Pomoč »de minimis«, dodeljena v skladu z Uredbo 1407/2013/EU se lahko kumulira s pomočjo »de minimis«, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami »de minimis« do ustrezne zgornje meje kot izhaja iz prvega in drugega odstavka 21. člena tega pravilnika.

28. člen
(izjave in preverjanje prijavitelja v postopku dodeljevanja državnih pomoči in pomoči »de minimis«)

- (1) Dajalci pomoči »de minimis« od prijavitelja pred dodelitvijo sredstev pridobijo pisno izjavo:
 - o vseh drugih pomočeh »de minimis«, ki jih je podjetje prejelo ali so mu bile odobrene (še neizplačane pomoči) na podlagi tega pravilnika ali drugih uredb »de minimis« v predhodnih dveh letih in v tekočem proračunskem letu ter prejetih ali odobrenih državnih pomočeh (za iste upravičene stroške in za isti namen kot zaproša v vlogi) na podlagi tega pravilnika ali po drugih predpisih,
 - da prejemnik ni povezan z nobenim podjetjem v smislu drugega odstavka 2. člena Uredbe 1407/2013/EU oziroma izjavo s seznamom vseh podjetij, ki s prejemnikom tvorijo enotno podjetje v smislu drugega odstavka 2. člena Uredbe 1407/2013/EU,

- da prijavitelj v zadnjih treh letih ni bil združen ali pripojen k drugemu podjetju in da ni prišlo do delitve podjetja prijavitelja v skladu z 8. in 9. točko 3. člena Uredbe 1407/2013/EU.
- Dajalci državnih pomoči od prijavitelja pred dodelitvijo sredstev pridobijo pisno izjavo o vseh državnih pomočeh in pomočeh »de minimis«, ki jih je prijavitelj prejel ali so mu bile odobrene za iste upravičene stroške in za isti namen na podlagi tega pravilnika ali po drugih predpisih.
- Dajalci pomoči »de minimis« in državnih pomoči zagotovijo, da z dodeljenim zneskom pomoči ne bo presežena zgornja meja »de minimis« pomoči za enotno podjetje ter znesek in intenzivnost državne pomoči po tej uredbi in drugih predpisih.
- Dajalci pomoči pred dodelitvijo sredstev preverijo podatke iz evidence državnih pomoči oziroma »de minimis« pomoči s pisno zahtevo, ki jo predložijo ministrstvu pristojnemu za finance na obrazcu, ki je objavljen na spletnih straneh.

29. člen

(obveščanje prejemnikov državnih pomoči in pomoči »de minimis«)

- (1) Dajalec pomoči obvesti prejemnika, da je pomoč dodeljena po pravilu »de minimis« v skladu z Uredbo 1407/2013/EU ter navede še vsaj: znesek pomoči, naziv sheme ali individualne pomoči, številko priglasitve ter datum začetka in konca trajanja pomoči.
- (2) Dajalec državne pomoči obvesti prejemnika, da je pomoč dodeljena ali kot državna pomoč s sklepom Komisije (državna pomoč) ali po Uredbi 651/2014/EU o splošnih skupinskih izjemah (skupinska izjema) ter navede še vsaj: znesek pomoči, naziv sheme ali individualne pomoči, številko priglasitve ter datum začetka in konca trajanja pomoči.

30. člen

(spremljanje izvajanja)

- (1) Sofinanciranje naložbe se prekine, prejeta sredstva pa se upoštevajo za nenamensko porabljena v naslednjih primerih, ko prejemnik državne pomoči ali pomoči »de minimis«:
 - naložbe oziroma sofinancirane aktivnosti ne bi izvedel,
 - nima poravnanih vseh obveznosti zaradi sklepa Komisije o razglasitvi pomoči za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgovom,
 - ob sklenitvi pogodbe ni dal pravih podatkov oziroma zavajajoče izjave ter drugih kršitev in nepravilnosti.
- (2) Prejemnik je ob nenamenski porabi sredstev iz prvega odstavka tega člena dolžan sredstva vrniti v proračun skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.
- (3) Prejemniki državne pomoči ali pomoči »de minimis« ob sklenitvi pogodbe in ob vsaki izdaji zahtevka za izplačilo sredstev zagotovijo, da redno izplačuje plače in socialne prispevke in da niso davčni dolžniki. Če prejemnik državne pomoči ali pomoči »de minimis« redno ne izplačuje plač in socialnih prispevkov ali je davčni dolžnik, dajalec pomoči prekine z izplačevanjem državne pomoči ali pomoči »de minimis«, dokler prejemnik ne dostavi potrdila pristojnega organa, da v njegovem poslovanju ni več navedenih nepravilnosti.

V. EVIDENCE IN POROČANJE

31. člen

(evidence in preglednost, ki jih zagotavlja priglasitelj)

- (1) Za zagotovitev preglednosti na področju državnih pomoči in pomoči »de minimis« priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« vzpostavi in vodi evidenco o državnih pomočeh in pomočeh po pravilu »de minimis«, ki jo objavi na svoji spletni strani.
- (2) Evidence o državnih pomočeh in pomočeh »de minimis« je potrebno hraniti 10 let od datuma dodelitve pomoči.
- (3) Priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« na svoji spletni strani ob začetku veljavnosti sheme ali individualne državne pomoči in pomoči po pravilu »de minimis« objavi celotno besedilo

ukrepov pomoči, ki je na spletni strani dostopno v celotnem obdobju veljave posamezne sheme individualne pomoči. V primeru odobritve državne pomoči s strani Komisije priglasiatelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« objavi še:

- celotno besedilo odobrene sheme pomoči ali sklepa o dodelitvi individualne pomoči in njegovih izvedbenih določb ali povezavo nanj;
- podatke o individualnih upravičencih;
- instrument pomoči in znesek pomoči, dodeljen posameznim upravičencem;
- cilj pomoči;
- datum dodelitve pomoči;
- vrsta podjetja (npr. MSP, veliko podjetje);
- referenčno številko ukrepa pomoči, ki jo dodeli Komisija;
- regijo, v kateri se nahaja upravičenec (na ravni NUTS 2) in glavni gospodarski sektor upravičencev (na ravni skupine NACE).

32. člen

(poročanje ministrstvu pristojnemu za finance)

- (1) Priglasiatelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« v skladu s predpisi na področju državnih pomoči poroča Ministrstvu za finance o dodeljenih državnih pomočeh ter o rezultatih in učinkih državnih pomoči.
- (2) Podatke o dodeljenih državnih pomočeh je priglasiatelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« dolžan posredovati v 30 dneh po nakazilu prejemniku.
- (3) O pomočeh »de minimis« priglasiatelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« poroča v roku 15 dni po dodelitvi sredstev.
- (4) Poročilo o oceni učinkovitosti dodeljenih državnih pomoči priglasiatelj predloži Ministrstvu za finance do 30. aprila.

VI. SPODBUDE ZA NALOŽBE, KI NIMAJO ELEMENTOV DRŽAVNIH POMOČI ALI POMOČI »DE MINIMIS«

33. člen

(oblika spodbud)

- (1) Spodbude za izvedbo naložb, ki bodo spodbujali razvojne ukrepe in naložbe, ki bodo prispevali k zniževanju emisij toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjševanju porabe energije in povečevanju deleža rabe obnovljivih virov energije v sektorju cestnega prometa in prispevajo k ciljem prometne politike kot izhaja iz 10. in 22. člena tega pravilnika in se ne dodeljujejo kot državne pomoči ali »de minimis« pomoči, se dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije in investicijski transferji.
- (2) Natančni pogoji za dodelitev nepovratnih sredstev iz prvega odstavka bo objavljen javni razpis oziroma poziv s katerim se bodo določili.

VII. KONČNA DOLOČBA

34. člen

(končna določba)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Na podlagi petega odstavka 76. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-10,) ministrica za infrastrukturo izdaja

ODREDBO o določitvi cene potniške spremnice

1. člen

Cena potniške spremnice je 41,73 eurov.

2. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

